divadelní

HROMADA

zpravodaj
amatérských
divadelníků,
loutkářů a recitátorů
ve Východních Čechách,
na pomezí
Moravy a v části
Sudet

XXVII. jaro 2000

Umění chodit po hladině nebylo dosaženo za jeden den

Jack Kerouac

strana

896-936 = XXVII/2000 str. 1-40
jaro

4 VE VOLNÉM STYLU
(ZPÁVY VSVD)
5 Cenění
Stručně o valné hromadě VSVD

9 IMPULSY Z IMPULSU
Pracovní schůzka loutkářů
Monolog z Jesliček
10 Konečná stanice, herci vystupovat
Herecká třída Milana Schejbala
11 Červený Kostelec
12 Dětská scéna
13 Wolkrův Prostějov
14 Dospělí dětem
Jak je to s divadelními texty

15 VIDĚLI JSME
Divadelní spolek Zdobničan
Dám zatknout i policii
16 Divadlo Na štaflích z Dobrušky

17 PRKNA PRAŠTĚLA
Divadlo Jesličky v deváté sezóně
26. přehlídka „O cenu Matěje Kopeckého"
18 Turnovský drahokam
19 Boučkova Jaroměř
20 Přehlídka ochot. Divadla Jizerské oblasti
Válka nemusí vždy znamenat utrpení

21 ŠKOLA HROU
Okres. přehl. dětských divadelních a loutkářských s ouborů okr. Chrudim
20 Náš pohádkový strom

22 VÝCHODOČEŠI NA ...
Budou východočeši na Národní přehlídce seniorské ho divadla?

24 NESTOŘI A KANDRDASOVÉ
Bedřich Beran

25 VE SLUŽBÁCH THÁLIE (jubilea,poděkování)
Dušan Hartman, Svatopluk Pilař, Mirka Císařová

32 PELMEL

36 MIMO RUBRIKY

Uzávěrka tohoto čísla
24. 4. 2000
– značně jarně zpožděná

Uzávěrka příštího čísla
30. 6. 2000

Příspěvky a foto prosíme zasílat na adresu:
IMPULS
Okružní 1130
500 03 Hradec Králové

HROMADA č. XXVII./2000 – jaro
Vydává:
Středisko amatérské kultury IMPULS,
Okružní 1130,
500 03 Hradec Králové
telefon: 049/ 42 769
tel./fax.: 049/ 46 560
ve spolupráci s Volným sdružením výc hodočeských divadelníků,
vychází 3x ročně

REDAKCE:
Alexandr Gregar (chefredacteur),
Mirka Císařová,.Karla Dörrová, Alena E xnarová, Naďa Gregarová, Břetislav Lel ek, Jan Merta, Josef Tejkl
GRAFICKÁ ÚPRAVA:
Mario Alfieri
PŘEPIS:
Naďa Gragarová
ROZMNOŽENÍ VÝTISKU:
GRANTIS Ústí n/Orlicí
Registrováno na RK OÚ Hradec Králové
Pod č. 31/91
Vychází za finančního přispění MK ČR
Neprodejné!
Náklad: 300 ks
Neprošlo jazykovou úpravou!

úvodník

Volné valné shromáždění,

které nebylo až tak volné - více než třetina (!) členů našeho sdružení VSVD se totiž sešla na své valné hromadě v sobotu 19. února t. r. a celých 54 ze 155 členů (včetně sedmnácti členů kolektivních) to odpoledne sdílelo společně sálek hradeckých Jesliček.

Ještě že nejsme politickou stranou. Takovou podporou orgánům sdružení se nemůže pochlubit snad ani strana vládní (alespoň si to orgánové pomysleli). Konečně, kdyby se v takovém počtu členském ona strana sešla, potřebovala by na své shromáždění fotbalový stadion, lidovci Velké náměstí a komunisti letiště. Fuj, hrozná představa! Ještě že nám stačí Jesličky, ještě že nejsme stranou...

Účastníci pravili, že takovou účast dlouho nepamatují, naposled snad za kvasu porevolučního či popřevratového, zkrátka posametového (již). Pamatujeme, že mnoho řečí tenkrát naděláno, mnoho statečnosti ústní, ale málo činů funkcionářských. O to, čemu se říká "práce pro sdružení", jevil tenkrát zájem málokterý. Někteří dokonce odmítali býti tenkráte jen nositeli jakési průkazky neb jim to připomínalo staré časy.

Dnes taková průkazka - kousek papírku umně vyvedený kamarádem Mariem Alfierim - nevyznačuje (sic) běžné členské povinnosti, totiž platit členský příspěvek, nejsou do ní "vylepovány" známky (a proto také mnozí z členstva na tuto povinnost zapomínají), zato slouží dobře členským výhodám. Lze na ní snadno se dostati a se slevou až padesátiprocentní do východočeských profesionálních divadel - a vemte si třebas, že v Pardubicích i v Hradci Králové už se cena divadelní židle vyšplhala nad cenu za biograf. Kromě toho je průkazka hezkým suvenýrem a můžete ji mít s sebou, využívajíce dalších prebend pro členy VSVD - na přehlídkách jako divák i vystupující, a to za hubičku, při účasti na seminářích za pakatel, a konečně i tento časopis Hromada, vyvedený takto v na koleně ručním zpracování a v nákladu odpovídajícímu potřebám členstva a propagaci VSVD, je jako součást ročního příspěvku skutečně tiskem exkluzivním!

Jak řečeno, do tzv. bafuňářské práce ve VSVD se moc lidí nehrnulo. I onu sobotu se kol konferenčního - předsednického stolu (60x80) - rozsadilo několik oudů VSVD vídaných na tomto místě téměř od počátku a založení tohoto shromáždění. A pokud někteří z nich neseděli na tom viditelném plácku, jejich tváře, ozářené svatozáří za zásluhy, svítily z potemnělého hlediště. Jen namátkou připomeňme Mirku Císařovou a Alenku Exnarovou, Aleše Němečka. Jejich vklad do VSVD je příznačný. A právě o nich se nedá říci, že by měli někdy tak málo práce, aby ve VSVD hledali lék na nudu. Ke smečce funkcionářské přibyla snad jen moje žena Naďa G., neb po přesunu do HK rozmnožila svou mateřskou péči od dětského divadla směrem k ochotnictu (má mě ráda) a vzala za své dělati pro VSVD administrativu, Hromadu a tak. Pracuje takto samozřejmě i z vazebného přichýlení své současné profese na Impulsu, jemuž dík za spolupráci - i jeho zřizovateli, Okresnímu úřadu v Hradci Králové, jejich statečné trvání na svém při podpoře umění "lidovýchovného" bude jednou coby bílá vrána devadesátých let vytesána do kamene a to latinsky! Stejný osud jako Naďu potkal i Agátku Hrůzovou, herečku Jesličkovskou, známou a čerstvou absolventku VŠP, která se nestala mou ženou, je již pozdě, ale v Impulsu začala profesionálně působit na hroudě amatérského divadla. A šup - už je ve VSVD! A dokonce bojuje za to, aby všichni platili členské příspěvky! Teda, ta mládež je ale ostrá! Navrženo dokonce, že v Hromadě vedle dosavadní rubriky "zaplatili" bude rovněž rubrika "nezaplatili"!

No co, sešli jsme se, poklábosili, řekli by jedni. Jiní, a já mezi ně patřím a doufám, že nás byla většina, měli příjemný pocit z tvůrčího kvasu, který na této valné hromadě nastal. Předsednictvo odstoupilo, bylo zvoleno nové. K činitelům původním přibyli hoši z Ústí nad Orlicí. Ti se nabídli, že rozšíří "hradecké vedení" - pro méně zasvěcené - kromě Aleše Němečka z Luže, či občasných jiných členů, např. Jany Albrechtové atd. ani v minulých řídících sborech nebylo mnoho přespolních. Odstupující výbor tedy vyzval, aby se připojili k řízení venkovani - dlouho ticho, pak zájem. Půjde-li to takhle dál, na příští valné hromadě budeme muset udělat primárky!

Ale i rokování o problémech - tedy ke zprávám, jak se sluší na správně vychovanou občanskou společnost - bylo k věci a plodné. Překvapilo, že vášnivě se účastníci valné hromady zajímali o kauzu " statut přehlídky tzv. venkovských souborů ve Vysokém nad Jizerou", který, jak se zdá mnohým, je založen na pochybném rozdělování hraničícím s diskriminací a kolegyně z Benecka se o tom vyjádřila velmi trefně! Snad nám o tom třeba i napíše. Dohoda mezi členy VSVD tedy jest: na přehlídce v Dolanech rádi uvítáme všechny soubory z míst, které nejsou městem. A bude-li mezi nimi takový, že by obstál na národní přehlídce v Třebíči, rádi ho tam doporučíme. Doporučíme ho samozřejmě i do Vysokého nad Jizerou - aby tam viděli, že se na vesnici dá dělat dobré divadlo. A pokud v Dolanech bude hrát soubor městský, např. z Brandýsa nad Orlicí, který je snad jen jednotisícovým městem (ovšem občané, včetně starosty jsou na to už pár set let hrdi), potom dostane se mu přízně diváků, zájmu poroty i ocenění - ale do Vysokého jej za každou cenu rváti nebudem. Co kdyby tam zrovna kontrolovali venkovský způsob života? Co kdyby právě brandýsští museli dokazovat, že se u nich běžně chodí spát se slepicemi a že internet a fernet je rozdíl...

Vůbec tato valná hromada byla bojovná - havlíčkobrodští i semilští, tedy územně téměř protinožci, se cítí ohroženi na svých právech členů VSVD, pokud nám do toho budou kafrat osnovatelé různých legislativ-

ních rozdělení, rušení okresů a zřizování zemí...

Přátelé, nebojme se! Volné sdružení východočeských divadelníků je sice na titulu Hromady vymezováno Východními Čechami, pomezím Moravy a částí Sudet, ale to je takový reklamní slogan - jako že každej je vodněkud! V samotných stanovách VSVD není ani slovo, že VSVD je pouze pro někoho. Členem může být kterýkoliv občan naší republiky a kterýkoliv soubor, který chce být naším členem. Ovšem, aby to bylo úplně jasné, dostal nový výbor uloženo, aby na příští valné hromadě navržena byla úprava stanov (i v jiných bodech), aby bylo jasno zcela.

Takže závěrem - valná hromada si (viz následující zprávy v Hromadě) zvolila nové radní, od nich se očekávají další impulsy pro VSVD stejně jako od členstva. Po dvou a půl hodině rokování se přítomní potěšili ještě vyprávěním nejvýše vyšplhavšího se východočeského ochotníka, Josefa Tejkla, o jeho dobývání vrcholů Ťanšanu, poté všichni utíkali do divadla Klicperova na Baladu pro banditu. Tento závěr jsem však už nebyl mocen registrovat, protože ve zmíněném představení bývám vždy ke konci zatčen coby zkorumpovaný český četník Bouda a pan režisér po mě chce, abych se i já, kandrdas mezi profesionály, dvě hodiny před začátkem soustřeďoval a líčil...

Saša Gregar

VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

Vážení a milí přátelé,

se zavedením nového typu složenek jsme v počátku museli zahájit poměrně důkladné detektivní pátrání po plátcích příspěvků VSVD. Nakonec se to zdařilo, přesto vás ale prosíme, zkontrolujte si, zda jste uvedeni mezi plátci.

Děkujeme předem za pochopení a za zaslané příspěvky.

Rada VSVD

okr. Hradec Králové
Květuše ČERNÁ, Jan MERTA, r. 2000: Mirka CÍSAŘOVÁ, Rudolf FALTEJSEK, Karel HORÁK, Břetislav LELEK, Jan MERTA, Svatoslava VOLŠIČKOVÁ, Karla DÖRROVÁ, Alena EXNAROVÁ, Dušan HARTMAN, Agata HRŮZOVÁ Alexandr GREGAR, Nađa GREGAROVÁ, Svatopluk PILAŘ

okr. Svitavy
Anna PŘIKRYLOVÁ, r. 2000: Hanča PARÁKOVÁ, Matěj ŠEFRNA

okr. Pardubice
Josef KORÁB, Libuše STRAKOVÁ

okr. Trutnov
Jaromír BEIER, r. 2000: Martin TEPLÝ, Jaromír BEIER, Marie NÝDROVÁ, Dagmar HALÍŘOVÁ, Milena JANEČKOVÁ, Jarmila SCHUBERTOVÁ

okr. Rychnov nad Kněžnou
Blanka DRTINOVÁ, r. 2000:
Jana ALBRECHTOVÁ

okr. Semily
Petr HAKEN, r. 2000: Aleš FAJX, B. DUŠTA

okr. Ústí nad Orlicí
Roman HODEK, DS VICENA, r. 2000: Helena a Václav PODOLSKÝ, Jiří VENCL, Olga STRNADOVÁ, Petr HÁJEK, Jarmila PETROVÁ, Lenka JANYŠOVÁ, Eva MALÍNKOVÁ, Linda KAPLANOVÁ, OSDO - ÚO

okr. Chrudim
Svatopluk VOBEJDA, Libor ŠTUMPF, Alexandra NOVOTNÁ, Václav NOVOTNÝ,
DS JAROSLAV Luže

okr. Havlíčkův Brod
Marie ZAJÍCOVÁ, František ŠTIBOR, ADIVADLO H.B.

okr. Jičín
Závěsné divadlo při KD Jičín, Martin a Jitka ZAJÍČKOVI, Pavel NOŽIČKA

okr. Náchod
Náchodská divadelní scéna, r. 2000: Ondřej PUMR, Emílie DYNTEROVÁ, Bronislava DYNTEROVÁ, Vilma SCHOLZOVÁ
Další příznivci:
Marie BOKOVÁ, Eva PETRŽELOVÁ

Adresář odběratelů Hromady a členů VSVD je aktualizován a je celý zaveden do počítače. Jakékoliv případné nesrovnalosti nám hlaste na naši adresu do Impulsu. Další zájemce o předplatné Hromady nebo o členství ve VSVD samozřejmě velice vítáme.

Příspěvky se nezměnily, jen je připomínáme:

- členství ve VSVD: - individuální 100,- Kč
- kolektivní 15,- Kč za jednoho člena souboru. Nejvíce však 300,- Kč, nejméně 100,- Kč
- platící členové i soubory mají nárok na Hromadu ZDARMA
- nečlenové, zájemci o Hromadu platí za ni 120,- Kč/rok

VSVD
Okružní 1130
500 03 Hradec Králové

Unionbanka, a.s. Hradec Králové, 4 102290/3400, konst. symbol 379

CENĚNÍ

Cenit nebo vycenit
se dají zuby.
Ceniny jsou většinou něčím
co má cenu.
Za minulého režimu byly
na dveřích obchodů nápisy
"zavřeno za účelem přecenění"
- někdo za těmito dveřmi byl
zřejmě právě přeceněn,
nedoceněn či podceněn.
Že to bylo přecenění cen věděl
každý. I když to byla hovadina
neb cenu nelze přecenit.
Možná přeceňovat nebo podce-
ňovat, zvýšit, tedy zdražit
nebo snížit, tedy zlevnit,
což si tenkrát socialističtí
občané stejně mysleli,
i když o zdražení nikde nebylo
ani slovo, natož o zlevnění,
dnes nakonec taky, když se
zlevňuje, je reklama
jak prase...

Pokud si něčeho cení Volné sdružení východočeských divadelníků, pak si toho cení upřímně a jasně. A dokonce je při takovém oceňování plno, každý tam běží, i ten co právě oceněn není. Protože Cenění VSVD se stalo příjemnou chvilkou k rozjímání i k setkávání s kamarády.

Je to už pár měsíců, ale jako dneska: na 28. listopad minulého roku, a kde jinde než v královéhradeckých Jesličkách, se naplnil k prasknutí sáleček ten černý, sjeli se všichni, kteří nějak "bodovali" na loňských přehlídkách, i ti, co jim drželi palce, totiž zástupci všelijakých porot, sborů lektorských, čili andělských a kůrů. Spolupořadatelé přehlídek a Ema Zámečníková dostali krásnou a tlustou obrázkovou knihu o Cestách českého amatérského divadla, v níž někteří z nás zvěčněni v textu, v obrazech i vysvětlivkách. Spolupořadatelé dostali knihu za to, že žádná přehlídka se dnes neobejde bez obětavosti místních lidí (nikdo ani jim nic nedaruje, nikdo ani je nemusí milovat), i když se divadelníci nebo jinak příbuzní nadšenci náramně starají, Ema Zámečníková dva roky budovala úspěšně systém přehlídek těchto. Divadelní umělcové, herci, režiséři, celé soubory a inscenace pak obdrželi Mariem Alfierim vyvedený diplom. Jejich seznam by nebyl krátký, proto odkazujeme na minulá čísla Hromady, kde jsou jejich jména uvedena coby součást zpráv o jednotlivých přehlídkách.

Dárkem pro všechny oceněné bylo následující představení Studia Dům slavné paní režisérky Evy Tálské z Brna. Na Jiráskově Hronově byly jejich "Odpady", jakési tanečně činoherní divadlo, uvedeny spolu s jesličkovskou Svatební kyticí v jednom bloku. Slovo dalo slovo a za pouhé náklady na dopravu přijelo těchto dvacet mladých brňáků s kouskem, který byl určitě inspirací - vysoce stylizované herectví pantomimického charakteru a nedá se o tom říci ani že to byla jen pantomima či jen tanec - prostě výrazovým prostředkům chyběla pouze slova. Nahradilo je velmi silné citové soustředění, vysoce organizovaný pohyb, výtvarné řešení mizanscény, samozřejmě kostým, rekvizita, světlo, hudba... Zážitek mocný!

Takže toto zpráva o cenění, kdo zasloužil ocenění

-sg-

STRUČNĚ O VALNÉ HROMADĚ VSVD

Jak již uvedeno v úvodníku, jak se na úvodník patří, poslední valná hromada byla jedou z nejmohutnějších od založení VSVD. Zúčastnilo se jí 54 ze 155 členů našeho sdružení. Za předsednickým stolem předseda a členové odstupujícího výboru, moderoval Alexandr Gregar: Zvoleny mandátová, volební a návrhová komise, jak se na legální sdružení patří, zprávy předložili Jan Merta, Břeťa Lelek a Sváťa Pilař. Zprávy jsou v této Hromadě uvedeny samostatně.

Přečteny pozdravné dopisy nepřítomných členů, jmenovitě Míly Kučery, parlamentního poslance, a Slávky Hubačíkové, kamarádky z Krkonoš. Jan Merta, který předsedal VSVD sedm let (!), odstoupil s celým výborem dle stanov sdružení. Osobně však požádal, aby, bude-li zvolen do rady VSVD, do této funkce již nebyl ustanovován. Velký potlesk zazněl, když za zásluhy o naše sdružení inaugurován čestným jeho členem.

Ke zprávám nastala i diskuze, v níž hlavně zaznělo, že by se neplatičům neplacení příspěvků (a tedy podílu na to, že každý obdrží Hromadu) nemělo tolerovat, jako věc nesolidární, valná hromada doporučila sjednat pořádek rázně, zveřejněním neplatičů, až po vyškrtnutí z členství. O kauze Národní přehlídka venkovských souborů ve Vysokém na Jizerou referováno rovněž v úvodníku. Dlužno dodat, že členové souborů postižení "statutem" této přehlídky, vyzvali VSVD, aby nebralo diskriminující paragrafy tohoto statutu na vědomí - naše přehlídky budou zcela otevřené a jejich vítězové si sami zvolí cestu, Třebíč nesmí býti na překážku, naopak! Také Břeťa Lelek signalizuje, že by si přál být vystřídán po tolika letech pokladničení pro VSVD. Pravda, zatím není adekvátní náhrada, Břéťa tak parádně umí nakládat s financemi, a všichni ho za to máme rádi, že sám si tak upletl, jak to bývá, bič nepostradatelnosti. Ale najde-li se takový jako Břeťa, budeme mu to přát. Zatím mu nezmizí syndrom převozníka ze tří zlatých vlasů... I o stanovách našich byla řeč, a došlo na náměty, v čem by se měly měnit - zvlášť s ohledem na nové zemské zřízení. Příští VH dostane ke schválení jejich novelu.

Konečně došlo i na volby - a do nové rady VSVD zvoleni: Karla Dörrová (ext. Impuls), Naďa Gregarová (Impuls), Alexandr Gregar (S.K.Jesličky), Agáta Hrůzová (Impuls, Jesličky), Břetislav Lelek, Jan Merta, Josef Tejkl (Jesličky), Emilie Zámečníková (Jesličky), Petr Hájek (Vicena Ústí n.O.), Martin Malínek (Vicena Ústí n.O.). Do nové revizní komise zvoleni Rudolf Faltejsek (S.K. Jesličky), Sváťa Pilař a Jiří Polehňa (Jesličky).

Převaha hradečáků a členů Jesliček brána valnou hromadou VSVD na vědomí a kvitována. Přes " hradeckou výzvu" nebylo návrhů z jiných míst, hradečáci že mají důvěru a můžou "operativně komunikovat" a zatím nic moc nekazí, oušťáci jediní na výzvu reagovali a jsou tedy zvoleni a odhodláni pomoci.

Ustavení funkcí, plán činnosti a rozpočet VSVD bude předmětem schůze nové Rady VSVD do 15. března t.r.

(dle zápisu A. Hrůzové připravil -sg-)

Výroční zpráva předsedy VSVD za rok 1999

Valná hromada je čas účtování a bilancování. Čas korekcí činnosti předsednictva, položení otázek, ale také uplatnění návrhů a nápadů, které mohou ovlivnit rozvoj amatérského divadla. Valná hromada je od toho, aby členstvo uplatnilo svoje požadavky i svoji případnou podporu sdružení, aby reflektovalo samo sebe.

Za těch sedm a půl roku, co se o VSVD staráme, jsme vedeni snahou nevytvářet spolek pro spolek, ale vidět za celou tou činností hlavně náš společný zájem, kterým je divadlo ve všech jeho formách. Za ten čas se vytvořil jistý model spolupráce založený na společné činnosti pracovníků Impulsu a naší, profesionálů a amatérů, kteří společně vytváříme Radu VSVD. Podle našich zkušeností je to právě ten optimální stav, který umožňuje, aby vše v našem regionu fungovalo tak, jak to funguje. Celý model se přesto stále vyvíjí, i podle toho, jak probíhají personální změny v Impulsu. Už na minulé Valné hromadě jsem o tom hovořil a uváděl jsem i to, že se situace v Impulsu stabilizovala příchodem Nadi Gregarové na celý a Emy Zámečníkové na částečný úvazek. Tím se vymezily určité pracovní okruhy, ke kterým patří dnes i úsek vzdělávání, o který se stará na část úvazku Karla Dörrová. S koncem minulého roku odešla z úvazku Impulsu Ema Zámečníková - z rodinně stavebních důvodů - přesto ale divadlo neopouští. Nadě Gregarové pomáhá od počátku roku Agáta Hrůzová. Naďa Gregarová je vedoucí osobou pro slovesné obory a zároveň z důvodu operativního fungování Rady VSVD i její místopředsedkyní. Ta funkce jí ovšem nebrání, aby nemohla vést adresář a evidenci členů VSVD i připravovat Hromadu na počítači. Schůze Rady VSVD, Redakční rady, či v potřebných případech i Odborné rady, mají funkci konzultační i rozhodovací. Pravidelnou a častou spolupráci s Impulsem (vlastně s Naďou) vykonává předseda VSVD. O hospodaření VSVD se pak vzorně stará hospodář B. Lelek. Pro všechny další členy Rady zůstává dost prostoru k tomu, aby mohli pomáhat při realizaci námětů a nápadů nejen vlastních, ale i svých kolegů.

Ten již z minula poněkud opakovaný úvod má také na svědomí poznámka, kterou jsem nalezl ve složce zápisů ze schůzí Rady, o které jsem dříve nevěděl, ale na kterou bych chtěl odpovědět. Je o tom, "zda takto vedený způsob spolupráce je vhodný pro vytváření občanské společnosti, ve které takové spolky vznikají tlakem ze spoda". Tento náš spolek, toto naše sdružení vzniklo přece tlakem ze spoda. Vzniklo na počátku devadesátých let v době té vzedmuté vlny euforie zavést nové pořádky. Avšak, když došlo k ustavení přípravného výboru při Inspiraci v Hradci Králové, už tehdy bylo najednou zatěžko získat potřebný počet členů do něj. A tato situace trvala po celou dobu, co jsme vhodný způsob práce hledali a potřebný model vytvářeli. Každoroční Valná hromada naši činnost kontrolovala a schvalovala. Valná hromada nabízí přece všem členům spolupráci od zdola. A také Hromada nabízí své stránky k případnému vyjádření nesouhlasu či polemice na jakékoliv téma. S druhou částí poznámky zcela souhlasím. Cituji: "Musí to být potřeba, tj. spolky to musí cítit jako svoje zařízení, které jim pomáhá, slouží." - Ale celá naše činnost nebyla vedena jinou myšlenkou než získávat důvěru divadelníků, s vědomím, že sloužíme jim i společné myšlence. A to je práce dlouhodobá. V tomto směru se ukazují v poslední době příznivé skutečnosti. Stačí si přečíst např. článek ve 25. čísle Hromady "Ema Zámečníková si pochvaluje", ve kterém chválí pořadatele všech postupových přehlídek v minulém roce za jejich aktivitu a za vytvoření výborného prostředí na přehlídkách - pořadatele z Úpice, Červeného Kostelce, Dolan i Havlíčkova Brodu, patří k nim i Jesličky za přehlídku loutkářů, i např. pořadatelé z Moravské Třebové za přehlídku Štronzo a další. Není to příznivá podpora vzájemné důvěry? Podle mého názoru je obč. společnost založena na vztazích mezi lidmi. Je také o tom, že jeden je ochoten jen z vnitřní potřeby něco udělat pro druhého. Že mu umí naslouchat, protože si ho váží. Že ho jeho společnost těší. Není to jen ve slovech, ale také v činech.

Po tomto krátkém odbočení se vrátím k pravidelné činnosti Rady. V minulém roce si Rada stanovila, mimo jiné, dva mimořádné úkoly. První - vytvořit zásady pro účast souborů a jednotlivců v postupových soutěžích. A ve druhém se měla zabývat možností přeměny VSVD na organizaci s celostátní působností. Z důvodu snažšího zasahování do otázek týkajících se amatérského divadla a také z důvodu větších možností při získávání dotací od Ministerstva kultury.

Byl realizován zatím ten úkol první - vytvořením Zásad. Rada tak reagovala na situaci, kdy počet souborů hlásících se na jednotlivé přehlídky by překračoval únosnou míru možností pro uspořádání přehlídky, ať už z důvodů časových či finančních. Zásady byly vytvořeny zásluhou Mirky Císařové. Jí předložený koncept Zásad byl projednán a akceptován a uveřejněn v posledním čísle Hromady, aby mohl být využíván případně již v této divadelní sezóně. Jejich zpracování vytváří důležité objektivní klima pro soubory, zaručuje spravedlnost při výběru na přehlídky, dává této činnosti řád. Mirka Císařová, ač není členem Rady, účastní se schůzí i Redakční rady podle svých časových možností. Její účast je vždy vítaná, její připomínky jsou respektovány, vždyť vycházejí z jejích bohatých dlouholetých zkušeností.

Dále to jsou finance, které podmiňují rozsah činnosti. Od MK jsme obdrželi dotaci 80.000,- Kč na vzdělávání, metodickou pomoc a na Hromadu. Na tři postupové přehlídky požádalo o grant obč. sdružení Divadlo Aloise Jiráska v Úpici. Tak do našeho kraje přišlo ještě 40.000,- Kč a samostatně na Dolany 8.000,- Kč. Celkem tedy 128.000,- Kč. Od města Hradce Králové jsme obdrželi na Divadelní šance 15.000,- Kč a pak ještě 5.000,- Kč. I když se jedná o částky

"slušné", zdaleka nepokrývají režii uváděných akcí. Jistou částkou přispívá i většina okresů na podporu účasti vlastních souborů na regionálních přehlídkách. Jen okresy Havlíčkův Brod a Jičín tuto spolupráci odmítají. Zbývající náklady jsou pak uhrazovány místními pořadateli, bez kterých by ony přehlídky vůbec nebyly, a Impulsem. A u něho také prací svých zaměstnanců. A to jedině díky tomu, že hradecký okres tuto regionální činnost podporuje a vlastně ji také nepřímo pomáhá financovat.

Pro letošní rok jsme již na MK zažádali. Rozhodovat se bude počátkem března. Náš úmysl zažádat o dva granty byl zmařen tím, že nemáme-li celostátní působnost, pak máme nárok pouze na jeden grant. Od roku 1993, kdy žádáme o dotace, do našeho kraje přišlo od MK téměř 800.000,- Kč. I to je způsobeno existencí VSVD.

Páteří divadelní činnosti v našem regionu jsou postupové přehlídky, které v r. 1999, jak už bylo řečeno v úvodu, byly uspořádány v celém rozsahu ve známých místech - v Úpici, Červeném Kostelci, Havlíčkově Brodě a Hradci Králové. Jen regionální přehlídka vesnických divadelních souborů proběhla letos v novém místě - v Dolanech, kde se jí místní organizátoři ujali s velkým nadšením. Jisté problémy s výběrem vesnických souborů na nár. přehlídku do Vysokého způsobuje zásah SČDO, který vydal seznam míst, ze kterých se nemohou soubory zúčastnit výběru. Ten seznam je pro náš kraj nelogický a nepochopitelný. Z toho důvodu jsme rozhodli ponechat přihlašování těchto souborů na reg. přehlídku podle původního způsobu a teprve podle výsledků na přehlídce rozhodnout o způsobu řešení.

Další stěžejní oblastí je vzdělávání. V červnu roku 1999 skončil kurz dramatické výchovy. Rozběhl se jednoroční kurz herecký, který ukončilo letos v lednu 22 frekventantů. A již jsou uzavřeny přihlášky 30 ti účastníků nového režijního kurzu, který bude zahájen 25. února. V Jaroměři tak vzniká díky Karle Dörrové téměř divadelní školící středisko. Ten zájem, většinou mladých adeptů, o něčem svědčí. A to při tom kurzovné není nijak malé.

Divadelní kavárny, nebo jinak Širší rady, byly uspořádány dvě. A to první u příležitosti Valné hromady a druhá, jejímž posláním bylo předání individuálních ocenění z regionálních přehlídek. V první vystoupil prof. Jan Císař s přednáškou "Je amatérskému divadlu třeba kritiky?", která sklidila velký úspěch a bohatou diskusi. První její část najdeme v Hromadě č. 14 a pokračování v č. 15 spolu s dalším zásadním článkem téhož autora "Jak dnes porotovat amatérské divadlo", ve kterém mimo uvedené téma je v podstatě podávána situace a proměny současného amatérského divadla. Druhého setkání se zúčastnilo 120 divadelníků a v příjemné atmosféře bylo rozdáno 60 diplomů a čestných uznání, také 9 knížek "Cesty českého amatérského divadla" jako odměna organizátorům postupových přehlídek, souborům i jednotlivcům. Obě setkání byla ještě doplněna divadelními představeními.

Rada VSVD se sešla celkem 5x. Na podzimních zasedáních chyběl Radek Zeman, který odešel studovat, a Aleš Němeček, který tak ztratil dopravce autem z Luže. Redakční rada se sešla 10x. Hromada vyšla v minulém roce opět 3x - především díky Naděžda Gregarové, která z nás příspěvky doluje velice důsledně a plánovitě. Za představeními, v rámci metodické pomoci, jsme vyjeli 15x.

Loutkáři uspořádali velice pěkný výlet nazvaný "Po stopách tradičního loutkového divadla" do Podkrkonoší, na který jim Rada finančně přispěla.

Krátce ještě k jedné záležitosti. Může nám být vytýkáno, že naše hlavní pozornost je věnována postupovým přehlídkám a recitačním soutěžím všeho druhu. Je to tím, že za tím vším je hodně práce a na ostatní jakoby už čas nezbýval. A přesto v kraji pořádají některé divadelní a loutkářské soubory přehlídky se svými přáteli a hosty podle svých možností, které jsou neméně významnou součástí našeho divadelního života. Některé již mají bohatou tradici, jako např. Štronzo v Moravské Třebové, Modrý kocour v Turnově, Divadelní šance v HK, Boučkova Jaroměř, Loutkářské Libčany, Turnovský drahokam, Klicperův Chlumec, Symposion Třebechovice, Prima sezona v Náchodě, Divadelní úsměvy v Úpici, Ejhle loutka v Žamberku, Týnišťský divadelní podzim a další neméně významné. Jen za minulý rok jsem jich ve třech číslech Hromady napočítal 15. Přátelé, Hromada se neuzavírá jakýmkoliv zmínkám o těchto divadelních aktivitách. O mnohých se již píše obsáhleji. Všechny informace o takové činnosti vítáme. Mnohé jsme však převzali z denního tisku. Pište a informujte, aby se ukázalo, jak bohatá je činnost v našem východočeském regionu.

Nejen radostné, ale i smutné zprávy přináší život. Zasáhly nás při nenadálých úmrtích - Pavla Žatečky, Jiřiny Novákové a Rudolfa Kamínka. Čest jejich památce.

Dovolte mi ještě pár osobních slov závěrem. Loučím se definitivně s rolí předsedy VSVD. Končím v ní ze zdravotních důvodů a i proto, že je třeba do té funkce nové, čerstvé krve. Chci poděkovat všem, kteří po celou sedmiletou dobu při mě stáli a podporovali mne. Děkuji svým spolupracovníkům v Radě, v Impulsu i Vám všem. Děkuji.

Jesličky, 19.2.2000 *Jan Merta*

Zpráva revizní komise

pro valnou hromadu VSVD, která se koná 19. února 2000 v divadle Jesličky v Hradci Králové.

Revizní komise ve složení Svatopluk Pilař (předseda), Jaromír Beier, Aleš Němeček a Zdeněk Vrága (členové), provedla kontrolu hospodaření VSVD a účetních dokladů, které jí předložil hospodář VSVD Břetislav Lelek. Bylo shledáno, že všechny doklady jsou řádně označeny, podepsány a zaneseny v pokladním deníku. Částky uvedené v aktivech souhlasí s bankovními účty a i s hotovostí v pokladně. Komise neshledala v hospodaření s prostředky VSVD žádné nesrovnalosti, ani žádné porušení předpisů. Doporučujeme valné hromadě udělit radě VSVD absolutorium.

Svatopluk Pilař v.r.

Zpráva o finančním hospodaření VSVD za rok 1999

Hospodaření našeho sdružení v r. 1999 bylo do značné míry závislé na dotacích, které jsme na plánované akce obdrželi jednak z Ministerstva kultury ČR a jednak od Úřadu města Hradec Králové. Nelze opomenout, že též v hospodářské činnosti velmi úzce spolupracujeme s Impulsem Hradec Králové, který nám vychází vstříc především ve vyúčtování zmíněných dotací a také v předem dohodnutých termínech fakturace, za což bych chtěl úvodem této zprávy jeho pracovníkům poděkovat. Umožňuje nám to mimo jiné např. uzavírat termínované vklady, a získat tak z jejich úroků pro VSVD určitou provizi.

Poskytované dotace v r. 1999 byly proti roku 1998 podstatně nižší. Z Ministerstva kultury ČR jsme získali namísto v r. 1998 obdržených 115.000 Kč letos pouze 80.000 Kč a z Úřadu města Hradec Králové jsme získali celkem 20.000 Kč. Chtěl bych oběma institucím za tyto dotace poděkovat, neboť nebýt těchto prostředků, nemohli bychom plánované akce r. 1999, tak, jak o nich hovořil Jan Merta v hlavní zprávě, uskutečnit. Obdrželi jsme tedy v r. 1999 dotace v celkové částce 100.000 Kč. Tyto prostředky byly Impulsem našemu sdružení vyfakturovány a v průběhu roku oběma zmíněným institucím řádně vyúčtovány.

Výsledkovka hospodaření VSVD za rok 1999

Příjmy (včetně úroků)	
• dotace	100.000,00 Kč
• členské příspěvky a předplatné Hromady	14.944,60 Kč
• úroky z B.ú. a term. vkladů	3.479,62 Kč
• příspěvek od účastníků zájezdu	2.540,00 Kč
celkem	**120.964,22 Kč**

Výdaje	
• vyúčtování dotací	100.000,00 Kč
• příspěvek AITA	500,00 Kč
• jízdné členům Rady VSVD	529,60 Kč
• doprava účastníků zájezdu	4.531,80 Kč
• náklady spojené s val. hromadou 23.1.1999	2.300,00 Kč
• náklady spojené se slavnostním předáváním ocenění 28. 11. 1999	6.399,80 Kč
• tisk poštovních poukázek + image složenek	511,00 Kč
• poplatky za vedení účtu a bank. převody	1.421,00 Kč
• kancelářské potřeby	60,60 Kč
• nákup 20 ks knih "Cesty amatér.divadla"	4.400,00 Kč
celkem	**120.653,80 Kč**

Hospodaření VSVD v roce 1999 bylo vyrovnané, skončilo přebytkem ve výši +310,42 Kč.

USNESENÍ

valné hromady Volného sdružení východočeských divadelníků, která se konala dne 19. února 2000 v divadle Jesličky v Hradci Králové.

Valná hromada členů VSVD

- bere na vědomí:

- zprávu předsedy Jana Merty o činnosti VSVD v roce 1999
- zprávu hospodáře Břetislava Lelka o hospodaření v roce 1999
- zprávu matrikáře Nadi Gregarové o stavu členstva
- zprávu předsedy revizní komise Svatopluka Pilaře o správnosti a kvalitě hospodaření a vedení účtů

- potvrzuje výsledky voleb do orgánů VSVD pro období do další valné hromady dle Statutu VSVD, a to:
a) rada VSVD ve složení Karla Dörrová, Naďa Gregarová, Alexandr Gregar, Agáta Hrůzová, Břetislav Lelek, Jan Merta, Josef Tejkl, Ema Zámečníková, Petr Hájek, Martin Malínek
b) revizní komise ve složení: Rudolf Faltejsek, Svatopluk Pilař, Jiří Polehňa

- ukládá:
a) radě VSVD zvolit ze svého středu předsedu a místopředsedu VSVD,
b) revizní komisi VSVD zvolit ze svého středu předsedu RK,
c) radě VSVD zajistit agendu a činnost VSVD a redakční rady Hromady včetně vypracování programu a rozpočtu sdružení, a to do 15.3. 2000
d) radě VSVD informovat členy o splnění těchto úkolů v nejbližším čísle Hromady
e) provést revizi stavu členstva ke konci roku 2000 a následně zrušit členství těm, kteří dlouhodobě neplatí členské příspěvky,
f) přepracovat a zpřesnit stanovy VSVD

Valná hromada VSVD jmenuje
dle článku II. Stanov VSVD svého dosavadního dlouholetého předsedu **pana Jana Mertu čestným členem VSVD** za jeho nezměrně obětavou, poctivou a nezištnou celoživotní práci ve prospěch amatérského divadla a loutkového zvlášť.

IMPULSY Z IMPULSU

bylo...

PRACOVNÍ

SCHŮZKA LOUTKÁŘŮ

se konala 14. ledna 2000 v 18.00 hodin v zasedací místnosti Impulsu v Hradci Králové.

Zúčastnili se jí: J. Ipser, D. Weissová, K. a B. Šefrnovi, J. Polehňa, J. Opatová, O. Strnadová, D. Illich, N. Gregarová a J. Merta,

a omluvili se A. Exnarová, J. Dvořáčková, R. Zemenová a Jar. Dvořák.

Schůzka se konala v pátek vpodvečer, jak už bývá zvykem. V přátelském posezení jsme probrali všechny novinky z oblasti loutkového divadla v kraji i mimo kraj. Dramaturgii krajské přehlídky i návrhy na členy poroty. A také, čím se jednotlivé soubory zaobírají a s čím počítají pro regionální přehlídku, která bude opět v Hradci Králové v Jesličkách. Vzpomínali jsme na pěkný a úspěšný výlet loutkářů po stopách loutkářských tradic v Podkrkonoší a hledali jsme náměty pro výlet další, uskutečnitelný v letošním roce. Nejlépe s námětem divadelním, propojeným s některým ze zajímavých krajinných koutů východočeského kraje. (Tato idea však zůstala nenaplněna a je tedy otevřena pro další náměty, nápady a návrhy.) Dozvěděli jsme se také, že svitavské Céčko oslaví v červnu svoje třicáté narozeniny.

Takové chvíle občasného setkávání jsou neobyčejně cenné v tom, že právě při nich je čas na poklidné popovídání, nerušené ničím vnějším. Při výborné vánočce Karla Šefrny a neméně výborných "pizzových buchtičkách" Olinky Strnadové (pojmenování je od Nadi G.) čas ubíhá příjemně a rychle.

A co bychom tedy mohli na regionální loutkářské přehlídce vidět? Kamenného hosta od J. Š. Stuchlíka z Turnova, Dračí pohádky od Čmukařů (nebo i něco jiného). K. Šefrna přijede opět s dětským souborem se hrou na motivy DŠB (Dlouhý, Široký a Bystrozraký) a Sněhurky s trpaslíky, J. Polehňa ohlašuje v Jesličkách Oskarky, Rychlé šípy (Bifule), výstup Koťátko a pentlička a asi hodinu drobných loutkářských výstupů, se Slávkem Illichem pak Posvícení v Hudlicích. Had asi přijede s Perníkovou chaloupkou, Červený Kostelec s Krásnou Amarantou a O. Strnadová s "něčím". A mnoho dalších, o kterých ještě nevíme.

Takže se máme na co těšit.

Jan Merta

bylo...

MONOLOGY

Z JESLIČEK

Náš kolegiální Svaz českých divadelních ochotníků pořádá soutěž monologů, dialogů a individuálních výstupů s loutkou pod názvem Pohárek SČDO - memoriál Zdeňka Kokty, což není informace nová, ale letitá. Kdo neví, kdo byl Zdeněk Kokta, pak je třeba doplnit, že to byl príma chlap, ochotník a právník, který kolem roku 1968 SČDO zakládal, avšak není již mezi námi.

Tato informace byla nová pro mnoho, a řekněme většinu, mladých lidí, kteří se zúčastnili regionálního kola této soutěže v královéhradeckých Jesličkách. Stalo se tak o sobotě 4. 3. t.r. a soutěž hodnotili dramaturg Karel Tománek a Saša Gregar.

Ze silně obsazené ženské soutěže do olomouckého finále postoupila Jana Šimková z Hradce Králové s monologem Tekly z Gogolovy Ženitby, jako náhradnice její kolegyně z Jesliček Šárka Lýčková. Knížku a poděkování obdržela též Slávka Hubačíková z Vysokého za stále krásné, kvalitní podání další z "kerkonošských poudaček", jak je umí právě jen ona. Leč Šimková neb Lýčková nechť jedou do Olomouce získat ostruhy nové!

Mezi muži to bylo slabší. Zdeněk Vrága je přec jenom trošku exkluzivním a ojedinělým zbožím na trhu ochotnického projevu a proto náš region zkusí kout železko dalším hradeckým mladíkem, Zdeňkem Pechou, ze stáje Emy Zámečníkové, resp. Jirky Polehni, kluk má talent, tak ať se taky snaží a zkušenost olomoucká mu možná k něčemu bude.

Z dialogů se jevilo být pěkným divadélko o "rozhlasové pohádce" podle Daisy Mrázkové (Zlatá tráva), které s děvčaty z Jesliček připravila Jolanka Brannyová, takže šup - do Olomouce. Individuálního výstupu s loutkou nebylo, Rychlé šípy Jirky Jelínka ještě potřebují dopéct a konečně individuální to taky nebylo.

Bylo pěkně v Jesličkách. Mnoho starých známých, Jiří Vencl z České Třebové, již důchodového věku sic, leč opět s nadšením nám předváděl jeden ze svých dvou až tří kousků, které po desetiletí má na repertoáru. Kdyby ovšem scházel, bylo by nám to líto, vždy někoho z nově příchozích pobaví. Mnozí adepti Pohárku SČDO samozřejmě že zápasí s disciplinou monologu v jeho elementární podobě, nevěda o tomto umění mnohé. Ale konečně, a nebuďme přísní, když je to baví, ať to zkoušejí. Ti talentovanější přijdou na to, jak funguje herec versus publikum, jak lze zacházet s prostorem, hlasem a konečně i s tou postavou, která na ploše menší než dlaň (co do času) musí působit divadelně a jako divadlo. O mnohé na toto téma se s účinkujícími podělili K. T. a S. G. Kolega dr. Dvořák k tomu nabízel kávu, Josef Tejkl moderoval a Naďa Gregarová mě donutila, abych o tom napsal.

-sg-

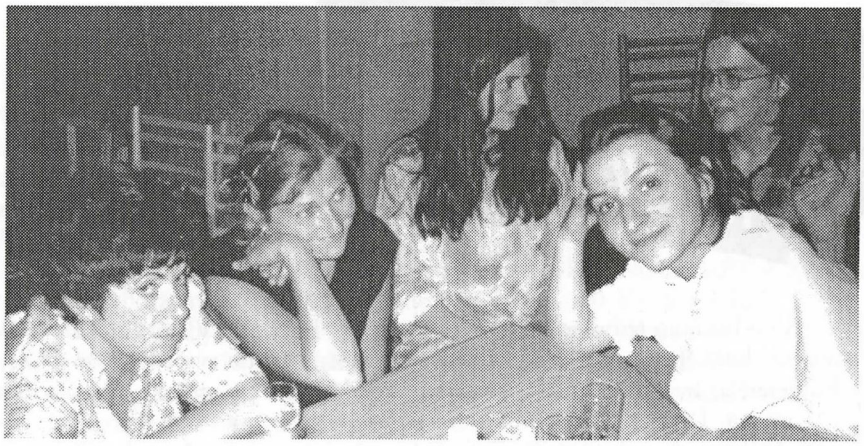

foto archiv autorky

KONEČNÁ STANICE
HERCI VYSTUPOVAT !

"Tak vy už končíte?", zeptala se mě v jaroměřské pizzerii vždy usměvavá číšnice Stáňa. - "No. Tak teď už jsme herci.", odpověděla jsem s kamenným výrazem ve tváři a od mojí lži mě neodradilo ani to, že sedím u jednoho stolu s velkým super šéfem Milanem Schejbalem (uměleckým šéfem divadla ABC), skvělou hlasovkářkou Reginou Šimikovou a výbornou herečkou Martinou Delišovou. Bylo to 15. ledna 2000 a za několik hodin jsem měla společně s dalšími jednadvaceti kolegy obdržet osvědčení o absolvování ročního hereckého kurzu.

Seděla jsem tedy v té pizzerii, do očí se mi vkrádaly slzičky s pocitem, že něco končí a do mysli věta, kterou Milan Schejbal, vedoucí našeho kurzu, otevíral první seminář: "Hlavně nečekejte, že z vás během jednoho roku uděláme herce." Myslel tím samozřejmě herce profesionální. A protože to řekl Schejbal, tak jsme ho poslechli na slovo a nečekali jsme to. (Taky se to nestalo - Milan měl pravdu.) Číšnice Stáňa však u toho nebyla, a proto jí nemůžu mít za zlé, že se po několika minutách - dokonale popletená mým výrokem - přihnala s kouskem papíru k našemu stolu a požádala mě o autogram. (Tak vidíš, Milane, jak mi Tvůj výcvik pomohl ke slávě.)

Teď už ale vážně. Musím přiznat, že tenhle kurz byl pro mě po všech stránkách důležitý. Moc jsem se chtěla dozvědět o herectví něco víc - a taky o sobě, a to mi poskytl Schejbal a jeho parta mírou více než vrchovatou (a to určitě nemluvím jen za sebe). Kromě toho jsem poznala řadu fajnových lidí a ty zážitky ... Je jich tolik, že je těžké zvolit ty nejsilnější z nich. Všechny mají pro mě velký význam a většina z nich je spojena se jménem nějakého lektora či jedné velmi důležité osůbky, bez které si herecký kurz vůbec nedovedu představit - Karličky Dörrové. Jim všem bych teď ráda ze srdce poděkovala. Tak tedy: Milane Schejbale, pane profesore Císaři, Martino Delišová, Maruško Poesová, Káťo Fixová, Regino Šimiková, Vladimíre Zajíci a Kájo Dörrová - MOC DÍKY!

Co dodat na závěr? Herecký vlak (jak náš kurz v č. XXV. trefně nazvala Kája) tedy už dorazil na konec své trasy, většina z cestujících se však rozhodla ještě nevystupovat. Doslechli jsme se totiž, že můžeme jet dál - a to sice až do krajin režisérských.

Agáta Hrůzová

1. foto:
zleva Karla Dörrová, Janička Staňková, Martina Delišová, Anička Laštovková, Aleš Fajx

2. foto: Monča F., Ága, Matýsek a Šejby

bylo...

HERECKÁ TŘÍDA
MILANA SCHEJBALA

ukončila v lednu letošního roku udělením osvědčení svou roční existenci. Absolvovalo dvacet dva frekventantů, což je z dvaceti čtyř začínajících velmi pěkný počet. Penzum dovedností v jednotlivých disciplínách praktické výuky i vědomostí v teoretických předmětech bylo posluchači dychtivě čerpáno s maximální zodpovědností k sobě i k lektorům. Vše se dělo na přátelské bázi v uvolněné pracovní a tvůrčí atmosféře. Střední odborné učiliště v Jaroměři nám vycházelo maximálně vstříc, za což patří jeho vedení i všem zúčastněným zaměstnancům dík. Vždyť času je vždycky málo, práce hodně a nutnost soustředění ve vlídném prostředí nevyhnutelná. Tak tedy: společná dobrá vůle přinesla výsledky.

Režijní třída začala pracovat v únoru na základě koncepce zveřejněné v minulém čísle Hromady opět pod vedením uměleckého šéfa Divadla ABC, Mgr. Milana Schejbala. Je před námi další rok, který pro cca tři desítky lidí bude znamenat cestu k novému poznání, spoustu vynaložené vůle, vytrvalosti i sebezapření, ale i radosti a tvořivosti objevované v sobě i v partnerech na kolbišti "kumštu", na "prknech, která atd". Většinu tváří jsme zaznamenali už v herecké třídě a v podzimních víkendových kurzech, dostavila se i absolventka třídy dramatické výchovy. Překvapením pro organizátory bylo, že mezi přihlášenými je i absolvent někdejší herecké třídy bývalé Lidové konzervatoře Východočeského kraje. Věřme, že společně zúročíme všechny získané zkušenosti.

Karla Dörrová

Karla Dörrová

bylo...

ČERVENÝ KOSTELEC ´00

VÝCHODOČESKÁ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO DIVADLA

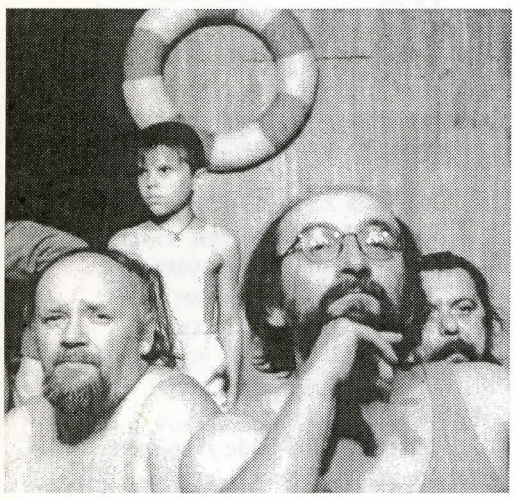
Divadlo J. K. Tyla

16. – 19. března 2000

Pořadatelé:
MKS Červený Kostelec
IMPULS Hradec Králové
a VSVD

Lektorský sbor ve složení:
Prof. Jan Císař (předseda),
Marie Boková
a Vladimír Zajíc,
Mirka Císařová
(tajemnice poroty)

Divadlo Jesličky, Hradec Králové
ROZMARNÉ LÉTO
(Karel Syrůček, Honza Rederer, František Novák, Jiří Polehňa)

PROGRAM

Městské divadlo Zabkowice Ślaskie
host přehlídky
Trampoty tatíka Placka
r. Józefa Grzeda

Divadelní soubor KOLÁR
Police nad Metují
N. V. Gogol: **Ženitba**
r. Jaroslav Souček

Divadlo A. Jiráska Úpice
- Jednota divadelních ochotníků
V. K. Klicpera: **Ženský boj**
r. Zina Rýgrová

Náchodská divadelní scéna
Moliére: **Tartuffe**
r. Ludmila Šmídová

Divadelní soubor J. N. Štěpánka Chrudim
F. R. Čech: **Dívčí válka**
r. Boris Škorpík

Divadelní soubor HEŘMAN
z Heřmanova Městce
Saki: **Léčba neklidem**
r. Michal Dziedzinskyj a Josef Řezáč

Divadlo Jesličky, Hradec Králové
Vladislav Vančura: **ROZMARNÉ LÉTO aneb malé scénické létorelo**
r. Jan Dvořák

Divadlo Senior klub Jesličky
Hradec Králové
Aldo Nicolaj: **Podzimní koncert aneb Až se zima zeptá, nebudu se bát,** r. Alexandr Gregar

Divadelní soubor Vicena
Ústí nad Orlicí
Dám zatknout i policii...
Moliérův Lakomec v úpravě Martina Malínka - se zpěvy, tancem a šermem, r. Martin Malínek

Divadelní soubor
při MKS Červený Kostelec
V. K. Klicpera: **Hadrián z Římsů**
r. Emílie Dynterová

Nominace na Divadelní Třebíč:

- **Divadlo Senior klub Jesličky, Hradec Králové, Aldo Nicolaj: Podzimní koncert aneb Až se zima zeptá, nebudu se bát r. Alexandr Gregar**

Hra je dobře známá, prošla řadou jevišť, i televizí; nejčastěji pod názvem Tři na lavičce. Je především příležitostí hereckou s tématem stáří, jež zajisté vždycky nějak vzbuzuje pozornost. V inscenaci této hry jde pak o to, jací se sejdou herci a jak se budou na stáří dívat. Hradečtí se nespolehnuli ani na sentimentální tóny ani na generační otázky. Zajímala je jejich - to jest herců - reflexe stáří. K tomu si ostatně i dosti rasantně upravili text. A tak se v inscenaci nevyhýbají ani polohám vůči stáří nemilosrdným - včetně ironických a ostrých pohledů na nectnosti, vady a nedostatky v myšlení, chování, postojích, názorech. Vznikla tak inscenace věcná, kritická, s řadou komediálních míst. Ale také lidská, protože je v této otevřenosti bezprostředním věrohodným projevem všech tří herců. Snazší úlohu mají manželé Faltejskovi jako Silvestr a Ambra, neboť věkově jsou jaksi svým postavám skoro právi. Zvláště Rudolf Faltejsek tu pro své robustní charakterní herectví nalezl bohaté uplatnění. Ale ani Alexandr Gregar, jež si ke "stáří" musí pomáhat jistou stylizací, nezůstal základnímu ladění inscenace nic dlužen. Naopak, jistá míra odstupu mu dovoluje objevovat v postavě nové polohy. Takže: tento návrat k tak známému textu zřetelně nalezl jisté rysy a znaky, které inscenaci zařadily do roku 2000 a proto se porota východočeské přehlídky v Červeném Kostelci rozhodla nominovat inscenaci na Divadelní Třebíč.

Jan Císař

Porota dále udělila Čestná uznání:

- **Jiřímu Trnovskému** za roli Podkolatova v inscenaci hry N. V. Gogola Ženitba
- **Romanu Hilschovi** za roli Slavoše v inscenaci hry V. K. Klicpery Ženský boj
- **Náchodské divadelní scéně** za úsilí realizovat osobitou koncepci Moliérova Tartuffa
- **Michalu Drtinovi** za herecký výkon v Rozmarném létu
- **Pavlu Labíkovi** za roli Srpoše v inscenaci hry V. K. Klicpery Hadrián z Římsu

Diplomy:

- **Pavlu Švorčíkovi**
  za roli Storoha v inscenaci hry V. K. Klicpery Ženský boj
- **Ireně Brané**
  za roli Časlavy v inscenaci F. R. Čecha Dívčí válka
- **Antonínu Fendrychovi**
  za herecký výkon v Rozmarném létu
- **Janu Dvořákovi**
  za dramatizaci Vančurova Rozmarného léta
- **Rudolfu Faltejskovi**
  za roli Silvestra Boccacia v inscenaci hry Aldo Nicolaje Podzimní koncert
- **Alexandru Gregarovi**
  za úpravu textu a dramaturgicko-režijní koncepci hry Aldo Nikolaje Podzimní koncert

Uzené se zelím v Červeném Kostelci aneb Přehlídková gastronomie

Čtvrtek: cesta osobáčku Hradec - Jaroměř - Kostelec je romanticky lemována závějemi. Na nádraží spolehlivý muž Petr Mědílek se svým ořem. Divadlem se line vůně uzeného. Vždyť to bude dějotvorný fakt v hyperrealistické veselohře Trampoty tatíka Placka, která přehlídku zahajuje. Temperamentní herci ze Slezských Žabkovic mají mezi sebou opravdu slibný talent - desetiletého Denise v roli vesnického kluka Jozefa. K večeři je uzené na prkýnku.

Pátek: snídá se nedostižný štrúdl Emilky D. Ostatně stylový k dopolední Ženitbě z Police (zvlášť ten se šlehačkou). Úpický Ženský boj (mytické postavy z Alšových lunet poprvé!) - "zakuklené" Vlasty a Šárky, to jsou ty Klicperovy žínky, se mile snoubí s nabídkou domácího baru: mužní utopenci a něžné minivěnečky. Večeře: uzené se zelím, bramborový knedlík - klasika! Klasika divadelní následuje vzápětí - je to náchodský Tartuffe. Jiří Kubina v titulní roli proměněn k nepoznání, to je ostatně ctností dobrého hráče.

Sobota: na ctnosti i nectnosti dochází hned zrána, kdy i do Kostelce zavítalo na jeden den jaro. Slunce září, ptactvo pěje a ne scéně zuří chrudimská Dívčí válka mezi Přemyslem a Vlastou, Ctiradem a Šárkou. Poláci v hledišti se baví a začíná jim být jasno, kde jsou fundamenty českého ochotnického hnutí. Před obědem - ta zrada - přijíždí konkurenční závin tažený Podolskými. Následuje uzená kýta, české zelíčko, knedlíček, samozřejmě bramborový, ááách! Heřmanův Městec ordinuje s dr. Sakim užitečnou Léčbu neklidem. Poté hradecké Jesličky rozmarně předvedly "létorelo" Rozmarné léto, kdež hojně roznášeno pivo a popíjeno víno, aniž ctěnému obecenstvu cokoli z toho nabídnuto. Proto muselo přijít domácí vínko zn. Čůčo z pilné ručky Nadi G. Co má taky ta mladá panička po večerech dělat, když muž se jí schází s jakýmsi Faltejskem Rudou, tajně si hrajou na dědky a veřejně to pak ukazujou v Kostelci za klavírního doprovodu a ještě tomu říkají záhadně Podzimní koncert? (vzdělancům ovšem nezůstalo utajeno, že jde o staré dobré "Tři na lavičce - při té příležitosti vděčně vzpomenuto hereckého koncertu kostelecých 1978.) K večeři se podávalo zelí, knedlík, uzený. Mňam!

Neděle: snídá se nedělní bábovka z Rychnova - autorkou Jana A. Molierovské sousto se tudíž stalo po ránu stravitelným, doplněno perníčky od sličných komediantek z Ústí. Pod enervujícím titulem Dám zatknout i policii se skrýval stařičký Lakomec. Do finále s českou klasikou, jak jinak. Fortelné kostelecké provedení Hadriána zlehka přivolalo - zvláště pro stále pozornější polské hosty - ony luzné opásané zjevy, za něž vděčíme podvrženým Rukopisům, málo platné. (Chudák pan profesor Masaryk, co se s tím nalopotil.) Například ti jinoši Želmír a Soběbor ... Oběd: křehoučké zelíčko, žluťoučké knedlíčky, maso jako dort (uzené). Někteří odpadlíci volili kuře, jiní dokonce fernet či pivo. Čest a sláva kuchařkám a pečovatelům! Obdiv patří též polskému souboru Městského divadla pod vedením milé dámy v kloboučku, paní režisérky Jozefky Grzedy. Nevynechali jediné představení a "bardzo sie jim podobalo". Loučení, odjezd, hustě sněží.

Marie Boková

bylo...

DĚTSKÁ SCÉNA

REGIONÁLNÍ PŘEHLÍDK A DĚTSKÝCH DIVADELNÍ CH, LOUTKÁŘSKÝCH A RECITAČNÍCH SOUBO RŮ

Hradec Králové, Jesličky, 25. - 26. 3., 1. - 2. 4. 2000

Počet představení: 27
Počet účastníků: 348

porota: Alexandr Gregar, Blanka Šefrnová a Ema Zámečníková

o nominacích a dalších doporučeních na celostátní přehlídku rozhodla takto:
v kategorii recitačních souborů nominovala:

- **ZŠ Benešovo nám, Pardubice, ved. Martina Hezká**
  Pohádka o rytíři Janovi

do širšího výběru doporučila:

- **Dramatický kroužek ZŠ Sloupnice, ved. Eva Sychrová, F. L. Čelakovský: Toman a lesní panna**
- **LDO ZUŠ Světlá n. S., ved. Ivana Měkotová, Jiří Dědeček: Co mám na srdci...**

v kategorii divadelních a loutkářských souborů nominovala:

- **ZŠ Smržovka, Martin Šulc**
  K. Bednář: Johanes doktor Faust

do širšího výběru doporučila:

- **Dramatická školička Svitavy, ved. Jana Mandlová,**
  Středa nám chutná
  J. Mandlová dle Ivy Procházkové
- **Korálka ZŠ Dětěnice, ved. Milena Bretová,**
  Cesta za malým princem
  M. Bretová a I. Vališková dle A. de Saint-Exupéry

Podrobná zpráva o průběhu Dětské scény 2000 bude zveřejněna v příštím čísle Hromady.

bylo...

CELOSTÁTNÍ FESTIVAL POEZIE

WOLKRŮV PROSTĚJOV

Regionální kolo Hradec Králové, Jesličky 28. - 29. 3. 2000

I. kategorie
Porota: Lenka Chytilová, Jana Portyková, Alexandr Gregar
Počet soutěžících: 23

POSTUP:
- **Markéta LELKOVÁ Hronov**
  Jiří Orten: Eta, Eta, žlutí ptáci (montáž)
  Jiří Wolker: Nemocnice (úryvek)
- **Martin DOČEKAL Žacléř**
  J. Vodňanský: Vzrušený dopis, Krylov: Vlk a beránek

II. kategorie
Porota: Hana Kofránková, Lenka Chytilová, Martina Nováková
Počet soutěžících: 17

POSTUP:
- **Martina ERBSOVÁ, Hradec Králové,** Ernst Jandl: Lenochbýt
  K. H. Mácha: Balada - porota doporučila změnu textu
- **Šárka AUGUSTINOVÁ, Havlíčkův Brod**
  Okot P´Bitek: Malajský song
  Gaspara Stampa: Láska je příčinou, že žiju
- **Jaroslav POKORNÝ, Hradec Králové**
  J. Hiršal: Zasviť mi ty slunko zlaté - porota doporučila změnu textu
  I. Vyskočil: Jak jsem projevil dramatický talent

III. kategorie
Porota: Hana Kofránková, Lenka Chytilová, Martina Nováková
Počet soutěžících: 6

POSTUP:
- **Nina MARTÍNKOVÁ Pardubice** B. Hrabal: Postřižiny (úryvek)
  D. Charms: Čtyřnohá vrána

Přehlídka souborů:
Porota: Lenka Chytilová, Lucie Němečková, Blanka Šefrnová, Vítězslava Šrámková
Počet představení: 8

POSTUP:
- **ZUŠ Na Střezině**
  - Eva Sychrová ,
  rež. Ema Zámečníková
  Ernst Jandl: Německá báseň

DIVADLO JESLIČKY 30. 3. 2000

Na východočeské regionální přehlídce divadla poezie se tentokrát představilo osm opusů. Pět z domácí dílny Divadla ZUŠ Na Střezině, v jejíchž prostorách se už tradičně poetické setkání odehrávalo. Tři soubory byly "přespolní", což je ovšem nepřesné označení přinejmenším pro Studentské hudební divadlo **Dobrmani z královéhradeckého gymnázia J.K.Tyla**, dále Fakariáti ze ZUŠ ve Vysokém Mýtě a Studio Šrámkova domu ze Sobotky. Shodou okolností šlo většinou o soubory školní, mezi nimiž nejméně závislí na výukových či výchovných záměrech byli Dobrmani s vůdčími postavami pánů Sedláčka (přes hudbu a zpěv) a Šimůnka (přes slovo a divadlo). Když "po zkušenostech z Prodané nevěsty opustili operní tvorbu", jak prozradili v programu, rozhodli se uzpůsobit si děj a formu **Werichova Fimfára** a přetvořit ho na naivistický kvazimuzikál. Šlo o předváděné divadlo, v němž neskrývaně neumělé jednání ilustrovalo řečené, a svou samozřejmostí bylo docela příjemné a úsměvné. Činili, kolik uměli, a protože jim při tom bylo dobře, neošívali se ani diváci.

Vlastně trochu opakem Dobrmanů byli **vysokomýtští Fakariáti**, vedení Ivanou Truhlářovou. Uvedli převážně vlastní texty, místy rapově rytmizované, a styl rapu mohla napomínat i scéna s ústřední popelnicí. Jako v dramatickovýchovných cvičeních popelnice skrývala tradiční rekvizitu - sadu omšelých klobouků. Hra s nimi měla napomáhat akcentaci slov a pocitů, výměně provokací a názorů. Jenže to byla taková trochu uměle nahozená fasáda na chatrný základ upovídaných textů, v němž z balastu slov jen sem tam vykoukl nápadíček. Bylo to prostě školní představení pro fandící kamarády, jen nevím, zda používání silnějších slov bylo tím pravým odvazem.

Trojici přespolních uzavírá **sobotecké Studio a jeho a Hrabalův Můj portrét** vystřižený z Postřižin. Docela svižně sestavený. To, s jakým gustem měl a mohl být zahraný, bylo zjevné z výkonu vedoucí a scénáristky Lady Bechyňové, která je taky nejostřílenější interpretkou (o režii a výtvarném zpracování to už tak zcela neplatilo) dívčího ansámblu, který si společně pohrával s rolí Hrabalovy maminky. Pro začínající soubor to bylo sice nadmíru lákavé a chutné, nicméně poněkud velké sousto.

Z "jesličkové" dílny ambice ozkoušet a otrkat své ovečky naštěstí neopouští Emu Zámečníkovou. Kontroval jí pouze spolupedagog Josef Tejkl **Hodinkou pravdy v ústavu occidentálních literatur**, jevištní adaptací úryvku z prózy Radoslava Nenadála. Úvodní hudba jako k velkofilmu a opona nasvícená jako v Národním vtipně předznamenaly drobnou anekdotku, parodické cvičení předvádějící několik charakterů vědeckých pracovnic literárního ústavu. Snad by prospělo ještě rytmické zpřesnění, která by pomohlo gradaci celku. **Vystoupení získalo čestné uznání.**

Ema Zámečníková představila čtyři dramaturgicky značně rozdílné práce svých svěřenců. Jejich spojnicí byla slušná kultivovanost jednotlivých výkonů a cílevědomost, nenáhodnost pracovních postupů. Jedna ze dvou dívčích dvojic nastudovala prózu R. Fulghama **Sousedka a pavouk**. V drobné hříčce šlo o záměrné rozdělení jednání a vyprávění - komentáře. Obojí stylizované a pointované v propojení vytvářelo novou rovinu humoru. Další dvojice interpretovala kompozici tří básní Jiřího Suchého **O nesmíření**, a rozehraná situace k nim přidávala další významy. Drobný rozpor byl v tom, že suverénní a kultivované vystupování obou dívek postrádalo jistou dávku bezprostřednosti, samozřejmosti, kterou Suchého poetika potřebuje.

Nizámího **Příběh panice** byl jediným skutečně souborovým vystoupením z této "jesličkovské" čtveřice. V poeticky jemně erotickém indickém textu se představila skupina dívek a dva chlapci. Příběh se vylou-

pl z úvodního velmi ladného a barevně zajímavého obrazu a jeho rytmus udávalo střídání lyrických a humorných poloh interpretace. Trochu problematické bylo uzavírání a pointování jednotlivých dějových dílů epické skladby, takže v druhé půli se celek poněkud rozpadal. **Porota přiřkla Příběhu panice další čestné uznání.** Na Wolkrův Prostějov pak zdánlivě trochu paradoxně mezi divadla poezie nominovala sólový scénický přednes **Německé básně Ernsta Jandla**, v němž projev recitátorky na sugestivně nasvícené scéně provázela sólová trubka. Jedinou "rekvizitou" byl starý kožený kabát vojenského střihu, který spoluvytvářel proměny lyrického hrdiny a napomáhal významovému členění textu (když si ho interpretka navlékla např. mezi pasáží o Židovce a výpovědí mladého fašisty apod.). I když by celkovému vyznění ještě pomohlo výraznější odlišení jednotlivých částí ve slovním projevu, sugestivní Jandlova báseň bezesporu byla vrcholem královéhradecké přehlídky.

Vítězslava Šrámková
(převzato z Amatérské scény)

bude...

"DOSPĚLÍ DĚTEM"

Pohádkový víkend v Havlíčkově Brodě

Pokud máte rádi pohádky (a třebaže již nejste dětmi), rozhodně byste se měli v jednom z květnových víkendů vypravit do Havlíčkova Brodu. Tam se totiž ve dnech 13. a 14. května bude konat regionální přehlídka činoherního divadla pro děti pod názvem "Dospělí dětem".

V KD Ostrov budete mít v letošním roce možnost zhlédnout mj. též sedm soutěžních představení, z nichž odborná porota (ve složení: Luděk Richter, Radek Marušák a Jana Křenková) může jedno nominovat na postup na národní přehlídku do Rakovníka. Abych Vás trochu naladila, prozradím Vám, o jaké inscenace jde: Turnovské divadelní studio A. Marek upravilo pohádkový příběh H. Ch. Andersena Undina, Malá scéna M-klubu Vysoké Mýto zahraje Drdovy Hrátky s čertem, DS Krakonoš z Vysokého n. Jizerou v osobě Slávky Hubačíkové přiveze inscenaci Kašpárek a Kačenka pod duchničkou, DS Jiráskova divadla Hronov si připravil Čortovu Kopretinku a od Čorta uvidíme ještě jednu pohádku - Čerta Makrelu, kterou zahraje DS J. K. Tyl z Lomnice n. Popelkou, a nakonec - pohádku Byl jednou jeden drak uvidíme letos dokonce dvakrát - v provedení DS DK ze Žďáru nad Sázavou a DS Kulturního informač. centra městečka Trnávky.

Ke každému představení bude samozřejmě rozborový seminář a mimo to se budete moci též zúčastnit semináře týkajícího se dramaturgie pro děti.

Zkrátka a dobře, jak je vám z výše uvedeného jistě patrné, tuto přehlídku byste si v žádném případě neměli nechat ujít.

-ága-

Jak je to s divadelními texty?

Často slýchám oprávněné nářky nás - amatérských herců - nad tím, jak obtížně se hledá vhodný dramatický text. Chce to číst, číst a číst. No jo, ale když ono kolikrát není co. Veřejné knihovny jsou v naprosté většině velmi žalostně zásobené a do Divadelního ústavu v Praze je daleko.

Situace v našem regionu však není až tak kritická. Středisko amatérské kultury IMPULS v HK má poměrně dost slušně zásobenou vlastní divadelní knihovnu. Čítá kolem dvou tisíc svazků. I když se většinou jedná o hry vydané DILIÍ před rokem '89, myslím, že téměř každý si zde přijde na své. Navíc má tato knihovna - oproti jiným - hned několik předností: poplatky se nevybírají, výpůjční doba je více než příznivá - od pondělka do pátku kdykoliv, když v IMPULSU někoho z "divadelníků" (Naďa Gregarová, Agáta Hrůzová) zastihnete - t.j. většinou mezi 8 a 16 hod., a pokud jde o výpůjční lhůtu, tak ta je zcela ponechána na Vás.

V souvislosti s výpůjční lhůtou chci poprosit ty z Vás, kteří máte knížky z naší knihovny doma déle než jeden rok. Pokud je nepoužíváte, tak je prosím vraťte, ať si je může půjčit někdo jiný. Osobně se domnívám, že kdo má potřebu používat nějakou knížku déle než půl roku, je lepší, aby si ji koupil nebo nechal ofotit. V takovém případě je totiž zřejmé, že mezi knihou a čtenářem došlo k navázání úzkého vztahu, někdy i poměrně pevného pouta přátelství. Taková kniha je vlastně velice nešťastná - na jednu stranu je samozřejmě ráda, že se s ní intenzivně pracuje a je o ni takový zájem, ale na stranu druhou ... Dovedete si představit ten šílený pocit, jaký taková kniha asi prožívá, když ví, že po dvou letech už by měla právo nazývat se jménem čtenářovým, ale zatím je jen vypůjčená?!

Ale teď zase zpátky ke knihovně. V současné době v ní probíhá inventura a zároveň se celý katalog převádí do počítače. Doufám, že se mi to podaří dokončit do konce března, ale i přesto Vás prosím, abyste se svými žádostmi o výpůjčku počkali do poloviny dubna.

Podobná knihovna funguje také v Klubcentru v Ústí nad Orlicí. Má jí tam na starosti paní Jaruška Martiňáková. V případě, že budete znát autora a název díla a ona bude mít daný titul pod svou ochranou, velmi ráda Vám ho vydá. Podmínky výpůjčky jsou stejné jako v Hradci - jen by snad bylo dobré předem Jarušce zavolat, aby vše mohla připravit - tel. číslo je 0465/ 52 10 48.

V úvodu tohoto článku jsem se zmínila o Divadelním ústavu v Praze. Tato instituce sídlí v Celetné ulici 17 v Praze 1 (tel.: 02/ 248 09 111, fax: 02/ 248 114 52, e-mail: divadelni.ustav@divadlo.cz, internet: http://www.divadlo.cz). Součástí DÚ je knihovna, ve které je shromžďována veškerá bohemistická divadelní literatura a periodika, výběrově pak divadelní literatura zahraniční. Kromě jiného tato knihovna obsahuje přes 50.000(!) divadelních her v různých variantách, vydáních, úpravách a překladech. (Myslím, že z toho už se dá něco vybrat.) Kromě publikací určených k absenční výpůjčce, půjčuje knihovna řadu publikací pouze prezenčně. Uživateli je v tomto případě k dispozici studovna a čítárna, využít může též zdejší kopírku. Knihovna DÚ je pro veřejnost otevřena v pondělí a v pátek od 9.00 do 16.00 hod., ve středu pak mezi 9.00 a 18.00 hod., registrační poplatek je 200,- Kč/rok (pro studenty a seniory 120,- Kč/rok).

Agáta Hrůzová

VIDĚLI JSME

Divadelní spolek "ZDOBNIČAN" Vamberk

Jevan Brandon Thomas Charleyova teta

Hlediště vambereckého divadla nebylo při první lednové reprise tak naplněné jako tomu bylo na Štěpána, kdy měla tato hra premiéru. Přesto publikum vytvořilo velmi příznivou atmosféru hereckému souboru místního divadelního spolku, který si vybral snad vděčný, ale nelehký úkol - ztvárnit hru, která se svého času hrála jak na profesionálních jevištích, měla např. neobyčejný úspěch v Divadle ABC v Praze, tak byla i na repertoáru ochotnických souborů. Snad jediná hra tohoto anglického dramatika pocházející z konce 19. století, která přetrvala století, nezapře naturel svého tvůrce, jenž byl ve své době velmi populárním představitelem veselohereních postav.

Téma snad vždy vděčně přijímané diváky - muž přestrojený za ženu. Dva zamilovaní oxfordští studenti dostanou zprávu o příjezdu bohaté tety jednoho z nich. Domluví se, že využijí této příležitosti, pozvou na setkání své dívky a prostřednictvím tety chtějí získat přízeň jejich strýce a současně poručníka, který jejich vztahu s mladíky nepřeje. Příjezd tety se však nečekaně zdrží. Přemluví proto svého přítele, který se chystá sehrát ženskou roli při jiné příležitosti, aby tetu nahradil. Dochází tak k řadě komických setkání a nedorozumění, která znásobí příjezd skutečné tety dony Lucie s Elou, dívkou, která v "přestrojené tetě" poznává svého milého. Šťastný konec rozuzlí a napraví veškerá nedorozumění.

Představení se opírá o zkušené herecké výkony především Oldřicha Doležala v titulní roli (i když by se mu dalo vytknout místy až živelné přehrávání) a dále pak Václava Podolského v roli otce Chesneye, jednoho ze studentů a současně režiséra této hry. Zpravidla nebývá podobné spojení režie s hereckou rolí nejšťastnější, nutno však přiznat, že v tomto případě spíše inscenaci prospívá. Jsou to právě dialogy i jednání obou zmíněných představitelů, které obohacují představení potřebným smyslem pro lehkost žánru, respektování partnera, akcentem na slovní vyjádření, pausu, rozehráním jevištního prostoru, prací s rekvizitou, vtipnou rezonancí postavy atd. I když by se i zde dalo leccos vytknout, některým ostatním aktérům se bohužel těchto prostředků nedostává a vzhledem k jejich malé herecké zkušenosti se jim tak nedaří text hry a některé z režijních nápadů naplnit. Vždyť mezi mladými jich několik mělo v této inscenaci svůj herecký křest.

Režisér Václav Podolský , který obětavě dojíždí dvakrát týdně až 35 km (přes jisté zdravotní potíže) ze svého bydliště na zkoušky souboru, patří v našem regionu k jednomu z nejaktivnějších. Tato uvedená hra je jeho již bezmála šedesátou ztvárněnou inscenací. Patří k těm, kteří se nezdráhají dávat příležitost mladým, aby si v jeho režii vyzkoušeli, jak "budou praštět prkna" - i s tím rizikem, že ne všechny jeho režijní nápady budou podle jeho představ naplněny. Ale i tak to stojí za to.

Inscenaci by m.j. (např. "napovídání" studentů přestrojené tetě atd.) prospělo dopracování závěrů jednotlivých obrazů ("aktšlusy"), které v této fázi práce na hře působí nejistě, jakoby náhodně.

Z ostatních složek představení působila a tvořila příhodnou atmosféru hry zvolená hudba před představením a o přestávkách, která svou lehkostí předznamenávala, v jakém duchu by měla být hra inscenována. Náznaková scéna vycházela z možností hry souboru, stejně jako kostýmní složka.

Vambereckým nelze upřít snahu o co nejpoctivější přístup k textu hry. Jeho ztvárnění se však ukázalo v nejednom případě nad jejich síly. Je však v této souvislosti milé zjištění, že podle našeho názoru mají mnozí z tohoto hereckého kolektivu jisté předpoklady k další jevištní práci na zřejmě jednodušším textu, než si vybrali tentokrát.

Dík za to, že je pro ně potěchou rozdávat smích a dobrou náladu.

Mgr. Břetislav Lelek

Jevan Brandon Thomas: Charleyova teta,
režie: Václav Podolský, premiéra 26. 12. 1999

DÁM ZATKNOUT I POLICII ...

Moliére a česká jeviště je záležitost sama pro sebe. Režisér Martin Malínek z DS Vicena z Ústí nad Orlicí měl pro jevištní ztvárnění LAKOMCE ("...Dám zatknout i policii...") několik dobrých nápadů včetně toho, že tuto hru posunul v čase do doby Skvělého divadla páně Moliéra, takže mnohé interpretační problémy - jak celkového výkladu tak i jednotlivých postav převedením do principu kočovné společnosti a divadla na divadle - měly šanci zmizet, nebo se změkčit. 0 dobrý nápad jde i proto, že soubor je zásadně omlazen a rozšířen a právě takto pojatá inscenace by mohla souboru ustavit mantinely a zároveň otevřít jistá hřiště. Škoda je, že nápad nebyl tak zcela rozvinut, a pouhé formální nápady nedokázaly nahradit výklad situace, jednání v situaci, určení vztahů, či tématizování postojů. Přitom, popravdě řečeno, nakročeno je a stačilo

by málo, to jest být asi důslednější, neboť" Valér Petra Žitného, Markýza Zuzany Průchové, Harpagon Jana Štěpánského (ten především, když měl k sobě partnera), ale i Jakub Jána Masaryka (když nedrmolil v rychlé řeči) či Nápověda Evy Malínkové dokázali, že takto nastolený výklad Moliéra je nejen proveditelný, ale divadelně a divácky zajímavý, a ne málo! Škoda též, že i nápad vestavěného zvýšeného pódia na jevišti, jako prostoru pro drastickou a zároveň významovou komiku, a místo pod tímto pódiem jako prostor pro jemné nuance závažnějšího (rozuměj: ne nekomického) charakteru, taktéž zůstal v rovině náznaku, nevyužité možnosti.

Pokud jde o první inscenaci, v níž se dává nový soubor dohromady, pak Ize mluvit jen pozitivně s tím, že Martin Malínek měl být buď důslednější, nebo chtít od inscenace a celkového záměru méně, než od počátku otevírá. A asi by bylo vůbec vhodnější mít při výběru dalšího titulu a jeho celkové interpretace vůbec Iehčí ruku, i když na druhou stranu je nutno vzít v úvahu tradici souboru Vicena a jeho postavení v regionu.

Vladimír Zajíc, 15.1. 2000, H.K.

DIVADLO NA ŠTAFLÍCH

Z DOBRUŠKY

scénická montáž Betlém,
z autorské dílny
PhDr. Zdeňka Zahradníka, jinak
ředitele Muzea východních Čech
v Hradci Králové.
Uvedeno v Třebechovicích,
v rámci oslav 150. výročí
narození Josefa Probošta
(25.3.1849 - 20.3.1926),
tvůrce třebechovického betlému.

Součástí oslav bylo také asi týdenní setkání etnografů a řezbářů, ale také 25. 11. 1999 odhalení pamětní desky Josefu Proboštovi na jeho rodném domě a odhalení monumentálního betlému Pavla Matušky na Masarykově náměstí za účasti ministra kultury Pavla Dostála a dalších oficiálních hostů.

Zdeněk Zahradník svoje představení vytvořil právě pro tuto příležitost a odehrál je jako představení jednoho herce třikrát v rámci jmenovaných seminářů. Etnograf etnografům. Viděl jsem toto asi třičtvrtě hodinové představení druhý den, po zmíněné slavnosti s odhalením desky, v rámci semináře řezbářů. Hrálo se v komorním prostředí před Proboštovým betlémem.

Sága o životě a díle Josefa Probošta se odehrávala jako fiktivní zdramatizované vyprávění Josefa Probošta - oživlé voskové figury v londýnském muzeu Tussaud - skutečně pak před Proboštovým betlémem, v bezprostřední jeho blízkosti i v tajemné, kouzelné jeho atmosféře, která podtrhovala autenticitu vtipně a s nadhledem a jakoby s mírným sarkasmem vedeného scénického vyprávění.

Zahradník hraje sám. Vystoupení je časově ohraničené a sledované ručičkami budíku tiše tikajícího na desce betlému. Před námi diváky, kteří sedíme v uličce u betléma, je na protější stěně umístěn nízký praktikábl, či malé pódium, takto jeviště a hrací prostor. Na ten si Zahradník uléhá s rozsvícenou svíčkou, kterou si přidržuje na hrudi. Po chvíli, když se již z publika začíná ozývat tlumený smích, se tělo zachruje a posléze oživí a vstává. Představuje se jako Josef Probošt s tím, že má jen chvíli času na to, aby nám vypověděl svůj životní příběh. Budík staví na okraj betlému a vyprávění začíná. Je vedeno v atmosféře přitrpklého úsměvu a jemně ironického nadhledu. Na jevišti se stále něco děje tak, jak se Probošt - Zahradník proměňuje v další postavy, provázející a naplňující jeho život. Jsou tu první Proboštovy figurky betléma v podobě polínek stavěných na pódiu jako v loutkovém divadle. Je tu Kapucián, pozdější hlavní řezbář betlému. Jsou tu i další aktéři. A tak se postupně dovídáme celý ten zajímavý, ke konci i trudný život Proboštův. Osud člověka, který propadl svému snu a v cestě za jeho uskutečněním mu obětoval všechno. Majetek i vztahy v rodině. (Většího než sousedského ocenění se za svého života nedočkal.) Jsou tu i rekvizity a sám betlém se jí na jednu chvíli stává.

Ve vyprávění se objevuje rok 1949 a my se opět zúčastňujeme další fikce, jak by to vypadalo, kdyby se tehdy konaly oslavy stoletého narození Proboštova. Je tu najednou tehdejší ministr kultury Zdeněk Nejedlý, který využije celé slavnosti k propagaci díla Aloise Jiráska. A Zahradník jde tak daleko, že na scéně odehraje scénu z Lucerny. Dialog paní kněžny a mlynáře na mokřině v lese. (Není bez zajímavosti, že právě v této době předseda národního výboru v Třebechovicích označil toto dílo za výplod náboženského tmářství a navrhoval, aby bylo spáleno.) Ale to už se v předváděném díle dostáváme do současné doby. Zahradník, jako mistr kameník, vytesává sám sebe jako Proboštovu sochu, kterou také sám, jako současný ministr kultury, odhaluje. Žvýkačka a nonšalantně přehozená šála jen podporují jistou povrchnost jeho projevu. - Tím vyprávění končí, neboť čas se naplnil, uklízečka brzy přijde a Probošt - Zahradník uléhá opět na své místo v muzeu.

Představení pobavilo i přiblížilo Proboštův osud a postavilo do rovnice jeden lidský život - jeden betlém jako obrovskou hodnotu. Nastavilo zrcadlo povrchnosti, se kterou je toto cenné dílo některými chápáno. Divadlo je zajímavě vymyšleno. Stále tu dochází ke konfrontaci skutečnosti, tj. díla a fikce, kterou předvádí Zahradník. Bylo to zajímavé, zábavné i smutné zároveň. Smutné z peripetií jednoho života a osudu jeho díla a zábavné ve vynalézavém způsobu vedení příběhu.

Konfrontace všech těch osudových peripetií s přítomným dílem působila neobyčejně naléhavě a silně. Asi těžko by se mohlo toto představení odehrávat jinde a před jinými diváky, než právě před těmi vnitřně stejně osobně angažovanými přes pracovní zaujetí etnografů, nebo řezbářů z libosti. Jako divadelní počin bylo představení vděčně a vřele přijato diváky. Ve mně smazalo i ten poněkud nepříjemný dojem, který jsem měl ze včerejší oficiální slavnosti při odhalování desky Josefu Proboštovi, která jakoby neodpovídala vážnosti Proboštova života. Bylo to podle mého hlavně o oslavách a ne o člověku, o poctivém životě Proboštově, o jeho odvaze i snaze při uskutečnování svého snu.

Jan Merta

Divadlo Jesličky

v deváté sezóně

Novou, v pořadí již devátou, sezónu zahájilo v září 1999 Divadlo Jesličky z Hradce Králové. Začátek byl pozvolný, ale ve druhé polovině se, doufejme, frekvence poněkud zvýší.

Z uplynulé sezóny se přetáhly celkem tři velkosouborové inscenace. Sakiho povídky 3x ze staré dobré Anglie a Vančurovo Rozmarné léto v režii Jana Dvořáka a Podzimní koncert v režii Saši Gregara.

Hned v listopadu se Honza Dvořák k anglické tématice vrátil, když uvedl svou dramatizaci povídky P. G. Wodehouse pod názvem Uvolněné odpoledne strýčka Freda. Úsměvná, veselá a nenáročná taškařice o tom, co se může stát, když k spořádanému londýnskému synovci přijede na návštěvu nevyzpytatelný strýček z venkova a obrátí naruby život nejen jeho, ale i několika dalších rodin. Vzájemná nedorozumění, záměny osob, a to celé okořeněné postavou režiséra v roli strýce, jemuž zdatně sekunduje Jiří Pecháček coby zdeptaný synovec Pongo.

Pepa Tejkl se vrátil k látce, jíž se zmocnil už jednou před lety. V jiném obsazení a scénickém aranžmá přenesl na divadlo povídku Radovana Nenadála Hodinka pravdy v ústavu occidentálních literatur. Text plný intelektuální komiky rozkrývá podstatu vztahů "vědeckých" pracovnic v renomované instituci. Téma bezesporu zajímavé a v mnohém současné. Navíc jsou dvě hlavní role alternovány, takže divák může chodit i na obsazení.

Jiří Polehňa pokračuje v tažení se souborem Bifule, který kromě osvědčeného Bia Desilusion vystupuje s krátkometrážní produkcí dle Jaroslava Foglara Rychlé šípy. A chystají se povídky od Oscara Wilda.

Dětské divadlo bylo na podzimním repertoáru zastoupeno představeníčky v režii Moniky Janákové a Jarmily Opatové. Prvně jmenovaná se pustila do francouzských pohádek Chytrá Janička a O mazaném ševci. Přes svůj odtažitý vztah k dětské populaci musím přiznat, že se mi děti na jevišti líbily a zvláště ve druhém případě fungoval i celek včetně kostýmů a scénického řešení. Totéž lze říci i o opusech Jarmily Opatové, kde zvláště potěšující byl kousek podle Zdeňka Svěráka O hasícím přístroji. Na doplnění nutno dodat, že se svojí trochou do mlýna přišla i krátkodobá posila Jesliček Nikol Koksteinová, která uvedla vánoční happening s přípravným ročníkem druhého cyklu Spor u Jesliček.

Již na únor a březen chystají svá díla Jan Dvořák, Jiří Polehňa, Ema Zámečníková a Jolana Brannyová, takže se určitě máme na co těšit.

Tak někdy přijďte.

Antonín Fendrych

*

26. přehlídka loutkářských souborů v Libčanech

O cenu Matěje Kopeckého,

která proběhla podle uvedeného programu v říjnu až listopadu 1999 je za námi. Vkročila do druhého čtvrtstoletí a nakročila do nového tisíciletí. Má tedy dostatek časoprostoru k tomu, aby mohla i nadále rozvíjet a svými představeními dále oslovovat dětské diváky. Pořadatelé v Libčanech jsou stále připraveni, hlavně obě stálice, paní učitelka Vlasta Burzová a paní Květa Ryklová. K nim v posledních letech se řadí paní ing. Angela Pohořská, která s dětmi libčanské školy velice aktivně připravuje dárky pro soubory. A i ostatní spolupracovnice se na další vystoupení loutkářů už teď těší. Je jen na souborech, jak této nabídky využijí a co nového v roce 2000 pro své diváky připraví.

Čtyři neděle, osm představení od pěti souborů. Nabídka byla pestrá v námětech, loutkách i inscenačních nápadech. S většinou jsme se setkali již na poslední krajské přehlídce a tím i na stránkách Hromady. Nové bylo představení Švec a čert hradeckého Hadu, Trpaslíci Nosáči a některé drobničky z Korálků pohádek chlumecké ZUŠ a "oprášený" Pustý les hradeckého divadla POLI.

Hříčka Švec a čert je o ševci, který zaprodá svou duši čertu a pomocí čarovné píšťalky, kterou má od pohádkového dědečka, vymůže na čertovi zlaťáky. Zpychne, přestane opravovat boty pro své sousedy. Proto dědeček kouzlo píšťalky zruší, čert má najednou navrch a švec se před čertem schovává. Dědeček ještě jednou ševcovi pomůže výměnou píšťalky za čarovnou, švec nad čertem zvítězí, získá nazpět úpis a vrací se poučen ke svému zaměstnání. Píšťalku vrací dědečkovi. Příběh nabízí realizátorům řadu šancí k vytvoření napínavé podívané pro děti. O tom, že se tak úplně nestalo, svědčí i to, že diváci hříčku zařadili až na čtvrté místo žebříčku, kterým v průběhu přehlídky jednotlivá představení ohodnocují. Myslím si, že právem. Hříčka hraná dvouručními maňásky v náznakové scéně z látek, až příliš zjednodušené, mohla být podle mého soudu v tempu rychlejší,

naléhavější a v situacích vynalézavější. Výraznou snahu napřeli herci do zřetelného tlumočení textu ve slově, na úkor dynamiky příběhu. Viděl jsem tuto jejich hříčku již dříve na domácí scéně a tehdy působila daleko sevřeněji. (Stane se, že se někdy nezadaří.) I přes tyto strohé poznámky má hříčka své pohádkové kouzlo i atmosféru.

Těsně za představením Hadu se v hodnocení diváků umístilo představení Trpaslíci Nosáči a poněkud dále pak Korálky pohádek. Pod vedením Romany Hlubučkové se představily dvě skupiny dětí, starších a mladších. Mladší s drobničkami hranými většinou zástupnými předměty na stole a okolo něho, poskládaných z etud na téma drobných příběhu, ve kterých se děti s divadelním vystupováním teprve seznamují. A starší, které předvedly již ucelený příběh s improvizovanými loutkami trpaslíků na stole a paravánu. Za pomoci koše vytvářejí prostředí, ve kterém se celá příhoda odehrává. V konfliktu cizího trpaslíka s domácími při poznávání okolního světa přináší řadu pěkných obrazových i divadelních řešení. I tento příběh je realizován formou dětské hry poskládané z etud. Ale je již dál v poznávání divadelním. Romana v něm nastoupila cestu za divadlem a převod "hraní si" na "hraní o něčem". Tedy ten převod nejtěžší a nevyhnutelný. A to věru není vůbec jednoduché.

Pustý les autorů z Turnova, Čmukařů D. Weissové a J. Ipsera odehrál Jirka Polehňa v Libčanech již dříve, tenkrát s dětským souborem "Ať si" v roce 1996 a tenkrát získali hlavní cenu. Letos jej Jirka "přeobsadil", oprášil a odehrál jej se svou novou divadelní kolegyní Jarmilou Opatovou. Leč osud jim tentokrát nepřál. (Zůstali v pořadí těsně za Romanou.) Pustý les, to je taková "marionetová maňáskárna". Ve smyslu rychlých proměn, honiček i vlastního námětu, s Kašpárkem, čertem, princeznou a dřevařem, o zlém trpaslíkovi, o drakovi, kterého divák vidí, ale loutky, které o něho málem brkají, ho nevnímají. Samozřejmě, že po rušných peripetiích vše dobře dopadne, princezna má ženicha a Kašpárek uzavírá hru. Leč ono to všechno není až zas tak jednoduché a snadné, jak snadně se o tom píše. Téma srozumitelné legrace v té rychlé výměně je stále třeba udržovat a stále nadřazovat příběhu. I vztahy v postavách, v jednání i řeči. Nové přeobsazení má ještě část zajímavé práce před sebou, aby hříčka dosáhla onoho gusta inscenací hraných pod jménem POLI.

Vlastně jsem se již v textu dotkl toho, že na přehlídce existuje divácké hodnocení a i toto řazení se v podstatě podřídilo, i když více pro pořádek, než z důvodů kvalitativních. Tak jemné rozdíly v diváckém hodnocení v dalších pořadích za prvními už tak objektivní zase nejsou. Ale na druhé straně se z několikaleté praxe ukazuje, že hodnocení prvních míst, přes výhrady, které k němu mohou být, je dost objektivní a osobní hodnocení znalců i dospělých diváků většinou dětem dávají za pravdu. Na přehlídce získal tu čest být zapsán jako vítěz na podstavci loutky Kašpárka, umístěné v obecní pamětní síni, stejně jako vloni soubor Na židli z Turnova. Tentokrát za představení své verze maňáskové hříčky O Červené Karkulce, která dosáhla téměř absolutního ohodnocení. Za Červenou Karkulkou se s malým odstupem umístilo představení jaroměřského souboru Boďi s autorskou pohádkou Jany Dvořáčkové Povídám pohádku. Jedná se v obou případech o inscenace ve kterých je příběh zřetelně traktován, je přehledný, realizován pouze loutkami. V prvním případě maňásky, ve druhém pak spodovými hůlkovými loutkami. Na přehledné, výtvarně, čitelně a čistě pojednané scéně stylizované reality. Stává se v Libčanech často, že "vítězné" inscenace nesou právě uvedené základní atributy. Dítě si podle mého názoru některé případné nedostatky herecké domyslí po svém, ale příběh i prostředí musí být pro něho čitelné a srozumitelné. A je dobré poskytnouti mu inspiraci a podněty pro jeho vlastní fantazii, kterou si pak dotváří viděné, podle svých představ a zkušeností. Chtěl bych připojit ještě jednu poznámku, která mne v poslední době trápí. Mám dojem, jakoby loutkáři někdy zapomínali na to, že jejich hlavním vyjadřovacím prostředkem jsou loutky a že kouzlo metafor vytvořených právě loutkářskými prostředky působí nejsilněji a že spolu se vztahy vytvářejí to pravé kouzlo loutkového divadla.

Libčany jsou už zaběhaná štace, udržovaná laskavou péčí pořadatelů, stálými návštěvami diváků. A odměnami, kterých se tu souborům od obecního úřadu dostává, jsou štací i zajímavou. Přeju jim do další pětadvacítky dostatek souborů, nových inscenací a televizí nezkažených dětských diváků. A všem zúčastněným souborům pak patří velký dík za účast i za to, že tuto tradici stále svou aktivitou také udržují.

Jan Merta

*

Středisko místní kultury při Třebechovickém muzeu betlémů a divadelní soubor Symposion uvedly hru Marie Kubátové

Vzbouření hastrmana

režie Anna Riegrová.
Sobota 19. února 2000
v Kulturním domě

*

Loutkářský soubor Na židli při TKS Turnov uvádí

TURNOVSKÝ DRAHOKAM

X. ročník přehlídky loutkářských souborů 19. - 20. února 2000

LS Čmukaři Turnov:
Kašpárek chodí pěšky
*
Divadlo z půdy Klášter-Hradiště:
Vodníčku, vrať se
*
*** Naivní divadlo Liberec:**
Zlatovláska
*
LS BOĎI Jaroměř:
Starý příběh jaroměřský
*
DS Čáp Dobruška:
Noc na Karlštejně
*
LD Rolnička Liberec:
Medvědí pohádky
*
LD Spojáček Liberec:
O zlatém koníkovi
*
LD Ještěd Český Dub:
Šípková Růženka
*
LS Na židli Turnov:
O Koblížkovi a ještě něco navíc

19. a 20.února 2000 se konal již X. ročník loutkářské přehlídky Turnovský drahokam. Protože se jednalo o jubilejní setkání, připravili jsme kromě tradičního programu některé novinky, a to jak pro diváky, tak pro účinkující.

Přehlídku nám obohatili profesionálové z Naivního divadla Liberec s představením "Zlatovláska", Divadlo z půdy Františka Pešána s pohádkou "Vodníčku, vrať se" a Jarmila Enochová z Liberce přivezla "Medvědí pohádky". "Noc na Karlštejně" jsme prožili na prknech turnovského divadla s divadelním souborem Čáp z Dobrušky. Toto inspirativní představení zpestřilo program přehlídky a vůbec nikomu nevadil výpadek el. proudu v závěru představení.

Jednotlivá představení byla v letošním roce hodnocena dětskou porotou. Každý malý divák dostal ke vstupence hlasovací žetonek, který po pohádce vhodil do jednoho z "hlasovacích Kašpárků", který svým úsměvem vyjadřoval spokojenost či nespokojenost. Za nejúspěšnější soubor označili děti loutkové divadlo BOĎI z Jaroměře. Putovní cenu převzala z rukou turnovské místostarostky PhDr. Hany Maierové Jana Dvořáčková, principálka souboru a autorka vítězného představení "Starý příběh jaroměřský".

Další novinkou Turnovského drahokamu byla dětská divácká soutěž. Ze čtyř nejpilnějších diváků, kteří zhlédli všechny pohádky, byl vylosován Martin Kvintus, ten si domů odnesl marionetu Kašpárka, ostatní Kašpárka "prsťáka" (prstovou loutku).

V tradičním programu se představili turnovští Čmukaři - "Kašpárek chodí pěšky", liberecký Spojáček přivezl "Princeznu, která mluvila cizí řečí" a českodubské loutkové divadlo Ještěd "Šípkovou Růženku". Přehlídku uzavřel pořádající soubor Na židli z Turnova premiérou dvou pohádek "Švec a čert" a "O koblížkovi" - tu zahráli naši nejmladší členové. Nejmladšímu z nich je teprve osm let. Premiéru měla nejenom pohádka, ale i malí herci, kteří poprvé stáli na prknech, "která znamenají svět". Měl jsem trému za ně, ale když se k závěrečné písničce přidal celý sál zpěvem i potleskem, byl jsem náramně potěšen. Po té se malí herci vrátili do zákulisí a jeden z nich ke mě pronesl: "Takhle ňák sis to představoval?" A já věděl, že lepší ocenění jsem si nemohl přát.

Petr Záruba, LS Na židli Turnov

P.S.: Přehlídku navštívilo na 800 diváků.

*

Městské kulturní středisko Jaroměř a LS BOĎI Jaroměř pořádaly

XVIII. ročník loutkářské přehlídky BOUČKOVA JAROMĚŘ

Sobota 26. února 2000

Divadlo Drak Hradec Králové:
Smolíček

*

LS BOĎI Jaroměř:
O hodináři Šimonovi

*

LS Na židli Turnov:
Červená Karkulka, O lakomé selce

*

LS Dětem pro radost Náchod:
Kašpárkovy čertoviny

*

Jan Bílek, Hradec Králové:
Bajaja

*

POLI Hradec Králové :
Pustý les

Součástí přehlídky je jako tradičně výtvarná soutěž "Malujeme pohádku".

Již 18. Boučkova Jaroměř, přehlídka loutkového divadla, proběhla úspěšně, za velké účasti diváků. Při čtyřech představeních, kterých jsme se zúčastnili, byla hlediště doslova přeplněná. Ať už se jednalo o malý sál velkého divadla, či vlastní chaloupku Boučkova divadla. Organizace výborná. Žádné prostoje. Díky třem divadelním prostorům, které pořadatelé pro přehlídku nabízejí. To umožňuje souborům klidnou přípravu představení a divákům přechod na jednotlivá představení bez časových ztrát.

Pořadatelé nabídli sedm představení od šesti souborů. V přátelské symbioze se tu vedle sebe hrála představení profesionální, agentážní i čiwtě amatérská. A nezdálo se, že by diváci měji nějaké důvody k tomu, aby kvalitativně poměřovali jednotlivá představení, hraná na různé úrovni profesionality. Už proto ne, že každá inscenace přinášela jiný pozitivní divadelní zážitek, jiné loutky, jiný způsb inscenování. Právě tato rozmanitost mohla probouzet v divácích chuť a hlad po dalších představeních. Ať už se jednalo o vkusně připravené představení místního souboru Boďi O hodináři Šimonovi hrané marionetami a ozvláštněné třemi písničkami a třemi scénickými proměnami. Či o Červenou Karkulku turnovského souboru, která stále dětské diváky aktivizuje činorodostí maňásků na jevišti. Nebo Kašpárkovy čertoviny náchodského souboru, hrané marionetami a dramaticky dobře vedeným dialogem ve všech třech krátkých vystoupeních. Či v ještě dalších představeních, které jsme bohužel z jiných pracovních důvodů už neviděli. Byla to prostě přehlídka bohatá na představení i na diváky.

Členové místního LS Boďi využili přehlídky také k tomu, aby slavnostně pokřtili již druhé CD vlastních písniček, které sami skládají a komponují do her, které hrají, a tím je i sympaticky a osobitě ozvláštňují. Jejich nové CD "Pohádky a písničky z loutkového divadla II" pokřtil v roli kmotra host přehlídky, Matěj Kopecký sen., který byl tentokrát, jakož i mnohokrát před tím, přítomen. Aktivita pořadatelů i členů Boďi je velice sympatická. Vyrůstá zajisté z dobrých vztahů uvnitř souboru, z přátelství, které se na jevišti proměňuje v přátelskou divadelní komunikaci, která ctí dětského diváka.

Nechť je tato aktivita ještě dlouho neopouští.

Jan Merta

*

V Jaroměři

uvedl divadelní soubor Vrchlický v kombinaci s místním dorostem i dětmi zcela malými v několika podzimních představeních pohádku s písničkami a drobnou choreografií, Popelka. Režie se ujala paní Helena Holečková, stálá členka souboru a vychovatelka v družině základní školy. Jednalo se o počin odvážný -

vzhledem k velkému počtu věkově tak různorodých účinkujících, i vzhledem k náročnosti budovaní syntetického jevištního tvaru. Dá se říci, že odvaha se vyplatila a pohádka našla dobrou odezvu jak u samotných tvůrců, tak u diváků malých i velkých, jichž se sešlo opravdu hodně v nejrůznějších kombinacích. Opět se potvrdilo, že živý kontakt jeviště a hlediště je nezastupitelný a že upřímný ohlas publika je tou nejlepší odměnou tvůrcům.

Karla Dörrová

*

3. přehlídka ochotnického divadla JIZERSKÉ OBLASTI

Tylovo divadlo Lomnice n. P.
25. - 27. 2 a 3. - 5. 3. 2000

D. S. J. K. Tyl Lomnice n. P.
William Shakespeare:
Veselé paničky windsorské
*
Ochotnický spolek při MěKS Jilemnice, Moliére: Lakomec
*
Divadelní spolek E. F. Buriana Tanvald
Patrick Hamilton: Plynové lampy
*
Turnovské divadelní studio A. Marek
Karel Čapek: Loupežník
*
D. S. Vojan Hrádek nad Nisou
Eugen Labiche, Miroslav Horníček: Slaměný klobouk
*
Divadelní soubor Železný Brod
Nikola Manzari: Partie ve čtyřech
*
Divadlo Ivana Olbrachta KC Golf Semily, František Hrubín: Romance pro křídlovku

Recenze / Na třetí ochotnické přehlídce vzrostla tlačenice o ceny za nejlepší herecké výkony, inscenace i režii

Lomnice nad Popelkou - Třetí přehlídka ochotnického divadla Jizerské oblasti, která se uskutečnila na přelomu února a března, ukázala rostoucí konkurenci mezi vyspělými soubory na severovýchodě Čech. Oproti předchozím ročníkům se sedm zúčastněných kolektivů předvedlo náročnějším výběrem dramatické literatury, zodpovědnější prací herců i režisérů, což nalezlo příznivý ohlas u diváků i odborné poroty.

Na začátku přehlídky se objevily dvě komedie klasiků. Členové domácího spolku zahájili hrou W. Shakespeara Veselé paničky windsorské. V typově dobře obsazeném představení se nejlépe uvedli Jan Konopáč (Falstaff), Slávek Vejnar (Vodička) a Vlaďka Duštová (panna Čiperná). S náležitou pokorou k Moliérovu Lakomci přistoupili ochotníci z Jilemnice. Podařilo se jim přehledně analyzovat charaktery okolo chorobně šetrného Harpagona, kterého skvěle sehrál Miloslav Kunert a vedle něhož vynikla Marcela Bláhová jako Forsina. Typicky anglické pojetí zvolili ochotníci z Tanvaldu pro psychologickou detektivku z Londýna od Patricka Hamiltona Plynové lampy. Souboru se povedlo stupňovat dramatické situace, slovně i vizuálně sdělit náročný text. Ve skvělé inscenaci se dostalo ocenění Daně Hozdové a Luďku Špráchalovi za role manželů Manninghamových, Františku Hojdekrovi za detektiva a Vlastimilu Hozdovi za režii.

Další přehlídkový víkend zahájil Divadelní spolek Vojan z Hrádku nad Nisou Horníčkovou úpravou Slaměný klobouk, v níž vynikal Jan Sladký. Po komplikaci s termínem se představilo Turnovské divadelní studio s vlastní experimentální úpravou Čapkova Loupežníka, s níž neuspělo. Následovala lehká konverzační komedie italského autora Nicola Manzariho Partie ve čtyřech. Železnobrodští tentokrát přirozeně, s lehkostí a mírnou stylizací vrátili divákům optimismus. Herecky se dobře prosadili mladí Jana Chmelíková a Marek Havel. Pohlazením pro srdce a mysl a vyvrcholením přehlídky byla závěrečná inscenace Hrubínovy Romance pro křídlovku z dílny Divadla Ivana Olbrachta ze Semil. Čistými a přesně zvolenými divadelními prostředky dokázali Semilští převést na jeviště obtížný poetický materiál a silně citově zasáhnout přihlížející. Však také za upřímnou a sdělnou interpretaci získali od odborné poroty ocenění za scénář, scénu, režii a hudbu a Stanislav Chaloupka a Josef Brodský za herecké výkony. Zároveň jejich inscenace byla doporučena k výběru na národní přehlídku činoherního divadla do Třebíče. Oficiálním vítězem letošní přehlídky se nakonec stal Divadelní spolek E. F. Burian z Tanvaldu, jehož hru od P. Hamiltona Plynové lampy nominovala odborná porota k přímému postupu na tutéž přehlídku do Třebíče. Byl to úctyhodný výkon souboru, který přijel na přehlídku poprvé a hned si odnesl palmu vítězství. Měl dobře rozehrané a vystupňované psychologické jednání postav a pečlivou práci odvedl režisér Vlastimil Hvozda, který po pohádkách poprvé režíroval hru pro dospělé. Vedle zkušeného Zdeňka Lindnera ze Semil se tak objevila další schopná osobnost amatérského divadla Libereckého kraje.

Jizerská přehlídka ochotníků ukázala neobvykle velké množství dobrých hereckých výkonů, odborná porota navrhla celkem 13 individuálních cen, na další se nedostalo. K tomu, že se ochotníkům blýská na lepší časy přispěla skvělá práce odborné poroty, složená z Jarmily Černíkové-Drobné, Daniely Musilové a Jaroslava Kodeše, kteří trpělivě a hluboce fundovaně hovořili k ochotníkům při rozborech představení a svými dlouholetými zkušenostmi citlivě poradili, jak ještě zlepšit úroveň inscenací. Vyslyšeli požadavek k účasti na příští přehlídce, což bude opět velice prospěšné.

Ladislav Kubát

*

Válka nemusí vždy znamenat utrpení

Bystré u Dobrušky - O tom, že válka nemusí vždy znamenat jen utrpení, může veřejnost přesvědčit ochotnický divadelní spolek Osvětové besedy obce Bystré. Zdejší herci pod režijním vedením Václava Drašnara představí v dnešní premiéře veselohru Nejkrásnější válka, a to podle stejnojmenné předlohy Vladimíra Renčína. Autor hry si oproti Dívčí válce F. R. Čecha, který se inspiroval českými dějinami, pohrává se starým Řeckem v muzikálové formě. Začátek dnešního představení je ve zdejším hostinci naplánován na 20. hodinu. Jak potvrdil Václav Drašnar, vstupenky na premiéru jsou již vyprodány.

Orlické noviny, 1. 4. 2000

Okresní přehlídka dětských divadelních, recitačních a loutkářských souborů okresu Chrudim konaná ve dnech 24. a 25. února 2000 v Komorním divadle v Hlinsku.

Měla jsem to potěšení zúčastnit se celé akce, neboť jsem byla přizvána do poroty této přehlídky. Úvodem musím konstatovat, že organizace přehlídky na mne působila velmi příjemně. Starost o hrající soubory, dětské diváky i lektory byla přímo vzorná, časový harmonogram jednotlivých představení byl s lehkostí dodržován a vždy zbylo dost času na povídání lektorů se zástupci jednotlivých souborů o jejich představeních. Vše se odehrávalo v milé a přátelské atmosféře, a to díky pořadatelům - Městskému kulturnímu klubu Hlinečan Hlinsko, referátu kultury Okresního úřadu Chrudim, Domu dětí a mládeže Chrudim. Vedoucí osobnosti všech jmenovaných institucí byly přítomny celé přehlídce, což není až tak obvyklé ve všech okresech, a vlastním konkrétním podílem při organizaci přispěli ke zdárnému průběhu přehlídky. Také mne velmi mile překvapilo, že v převážné většině souborů pracují s dětmi a mládeží mladí muži.

A nyní již k samotným představením (podle toho, jak šly časově za sebou).

1. Hostem přehlídky, především pro děti z MŠ a ZŠ byl soubor DUHA Polná s Ferdou mravencem v cizích službách.

2. LS KAMARÁDI - ZŠ CHRAST, L. Jaglová - Kocourci a opičák Fuk

Minipředstaveníčko s maňásky (kocourci) a jedním "živáčkem" (opičák) předvedly děti 1. a 2. třídy ZŠ. Děti se zatím učí zacházet s loutkami i textem. Předloha byla adekvátní věku malých herců. Drobné technické nedostatky představení byly způsobeny především přenesením inscenace do prostoru jeviště oproti domácímu jednoduššímu hracímu prostoru (přičemž navíc v zadním prostoru jeviště již měl soubor připravenou scénu pro druhé představení).

3. LS TJ SOKOL CHRAST, Jan Černý - Jak Honza přemohl draka

Klasická předloha pro loutkové soubory staršího data inspiruje k úvahám o dostatečném množství vhodných textů pro dětské loutkářské soubory. Vezmeme-li v úvahu zapálení dětských členů tohoto souboru (věk 6 - 15 let), jejich kamarádství a schopnosti, lze doufat do budoucna v práci nad kvalitnějším textem.

4. ZŠ OLBRACHTOVA CHRUDIM, Recitační pásmo

Mladí recitátoři si spolu se svojí vedoucí vybrali nelehké texty básníků Žáčka, Kainara a Préverta. I při využití jednoduchých scénických prostředků (židle a pravítko) působilo pásmo poněkud monotóně a ilustrativně. Soubor má však dostatečné rezervy a bude-li napříště věnovat více času přípravným fázím (rozkrytí textu všemi dostupnými prostředky včetně dramatické hry), mohou vzniknout zajímavé výsledky.

5. DS BEZ NÁS(VU) dr. MALÍKA CHRUDIM, J. Werich, úprava P. Baťa, H. Šantrůčková - Až opadá listí z dubu

Dramaturgicky nesnadná předloha v úpravě vedoucího souboru poskytla dětem mnoho příležitostí k divadelním situacím. Některé byly využity velmi dobře, jinde se to zcela nedařilo. Mladým hercům práci na jevišti ztížil nedostatek vhodných rekvizit i nejednotnost ve zpracování scény. Velice dobře působia živá hudba a zpěv - vlastní tvorba vedoucího a členů souboru. Tento kolektiv působil na jevišti velice svěže, upřímně a pravdivě. Proto jej také porota doporučuje k postupu do regionálního kola.

6. DS DDM CHRUDIM, J.Trojan - U nás v Kocourkově

Soubor velice dobře vybavených dětí jak po stránce pohybové, mluvní, pěvecké, a pokud se dá u takto starých dětí mluvit o herectví, tak i herecké. Bohužel soubor předvedl text, který z valné většiny odpovídal komunální satiře z pohledu dospělého člověka, což nelze považovat za nejvhodnější.

7. DS ZVYŘÁTKA Dr. MALÍKA CHRUDIM, J. Werich, úprava P. Baťa, L. Blažková - Tři sestry a jeden prsten

Stejný přístup k předloze, stejný vedoucí, stejné drobné nedostatky jako při představení "Až opadá listí z dubu". I když v tomto představení účinkovaly další děti, je třeba říci, že oba kolektivy se vzájemně inspirují a dohromady tvoří jednu partu. Opět je třeba pochválit živou hudbu a zpěv.

8. DS DIVIDLO ZŠ KROUNA, vlastní úprava R. Tlapák, choreografie: J. Šenkýřová - Tři pohádky o čertech

Vhodný text pro tuto věkovou skupinu (13 - 15let). V představení dominovala složka pohybová. Soubor má zatím rezervy v jevištní řeči.

9. DS ZUŠ CHRUDIM, I. Klečka, úprava R. Klečková - Na tý louce ..... operetní aneb Byla jednou jedna malá česká opereta

V této inscenaci účinkovali žáci II. stupně ZŠ a mladí lidé ve věku až 26 let. Nebylo to tedy typické představení dětského souboru a ani se tak netvářilo. Bylo to především představení pro děti a mládež, které velice vhodnou formou podávalo výklad

k historii české operety. Nutno říci, že i prostředky, které byly při tvorbě inscenace zvoleny, naprosto odpovídaly schopnostem účinkujících. Také režijní práce byla velice dobrá, jednotlivým situacím nechyběla pointa. V plné míře byly využity pěvecké, pohybové i herecké schopnosti velice talentovaných členů souboru. Tuto inscenaci lze využít jako představení pro další žáky ZŠ a SŠ i dospělou veřejnost.

10. DS KACAFÍREK
ZŠ SMETANOVA SKUTEČ,
K. J. Erben, dramatizace a úprava Š. Doležal - Svatební košile

Pokus o studentskou recesi, ne příliš zdařilý. Pokud chce soubor jít touto cestou, musí si osvojit elementární znalosti o nadsázce, parodii a pod. Ale také i o využití prostoru, práci s rekvizitou atd. atd.

Závěrem

O jednotlivých představeních jsem psala ve velké zkratce, což však neznamená, že takto krátce bylo vedeno hodnocení jednotlivých představení přehlídky. Každému představení byl věnován dostatečný časový prostor (mnohdy delší než samo představení). Členové poroty probírali jednotlivé složky inscenací a snažili se svými připomínkami a radami přispět ke zlepšení práce jednotlivých souborů do budoucna.

Lída Honzová

NÁŠ POHÁDKOVÝ STROM

okresní přehlídka dětských divadelních, loutkářských a recitačních kolektivů okresu Havlíčkův Brod konaná v KD Ostrov 1. a 2. 3. 2000

Těžko, přetěžko se píše nezaujatě člověku zaujatému pro věc až do posledního koutku duše. Ale nedá se nic dělat. Když se něco povede, tak by se o tom psát mělo! A já si myslím, že letošní přehlídka se opravdu povedla. Jedenáct souborů, sedmnáct představení, sto sedmdesát dětí a dvacet pět dospělých. Takhle bohatě se nám letos v Havlíčkově Brodě rozkošatil "Náš pohádkový strom". A nejen to, rozkvetl i krásnými květy tvořivé práce. Jak při samotných představeních, přihlášených do postupové přehlídky, tak i další tvořivostí dětí v naší velké dramatické dílně, která je už mnoho let nedílnou součástí přehlídky. A rok co rok, kdy se soubory setkávají, děti i vedoucí společně pracují a navzájem se inspirují, se nám potvrzuje, že jsme se dali dobrou cestou. Není určitě jediná, ale výsledky letošního setkání zcela potvrdily, že se to vyplácí. Už dávno mezi našimi soubory a jejich vedoucími neexistuje žádná rivalita, nemusíme nikomu vysvětlovat, "že takhle s dětmi asi ne", kde hledat vhodné náměty a texty. Všichni všechno vidí, všichni si o všem společně povídají, všichni velice tolerantně "radí" svým kolegům a všichni vstřícně rady přijímají. Nedá se říct, že by některé z uváděných představení "zbořilo svět". Je však potěšitelné, že všechny vycházely především z dětské tvořivosti a byla na nich vidět systematická práce vedoucích a jejich úroveň byla velice příjemná.

Tak jako každým rokem, tak i letos všichni zúčastnění dospělí (vedoucí souborů i další lektoři především z řad souboru ADIVADLA) jsou jedním velkým lektorským sborem, který kolektivně hodnotí jednotlivá představení a provádí výběr na postup do regionálního kola. A letos měli všichni úkol zcela nelehký. Po dlouhém a zodpovědném uvažování jsme dali doporučení těmto souborům a představením:

1) Drobničky ze ZUŠ (Ledeč nad Sázavou + Světlá nad Sázavou)
Proč vyhynuli draci - podle J. Žáčka, Kdo nevěří, ať tam běží - lidová poezie, O zlaté rybě - úprava manželé Bláhovi
Všechny tři drobničky byly provedeny s vtipem, citem pro rytmus a přesnou mírou nadsázky odpovídající věkovému složení účinkujících dětí.

2) ZŠ Lípa, soubor Lipské kočky
Slavík a růže
Dobrá dramatizace předlohy, jemné ztvárnění příběhu. Na velmi dobré úrovni především pohybová složka inscenace.

3) ZUŠ Světlá nad Sázavou
J. Dědeček: Co mám na srdci
Recitační pásmo kolektivu starších dětí, na kterých je jasně patrná dlouholetá příprava v rámci LDO pod vedením učitelky I. Měkotové. Velmi dobrá práce s prostorem, scénickými prostředky (světlo a tma, využití židlí atd. atd.). Citlivé zpracování předlohy vzhledem k účinkujícím i vzhledem k divákovi.

4) ZUŠ Ledeč nad Sázavou
Jiří Žáček: Výprodej
Druhé recitační pásmo, kdy soubor předvedl dobrou práci s rekvizitou, využitím prostoru a především cit pro vytváření situace vztahů.

5) Havlíčkovo gymnázium Havlíčkův Brod - soubor Prázdnej papír
Dítě
Autorská inscenace studentů tercie, doslova řeší problémy mladé generace, její pohled na svět současný, který konfrontuje s dětstvím rodičů a prarodičů. Talentovaný student soustředil kolem sebe spolužáky celé třídy, kteří s velkým nadšením, vtipem a za využití zajímavých prostředků vytvořili pozoruhodnou inscenaci.

Přehlídky se dále zúčastnily a dobrou práci předvedly soubory: ZŠ Ždírec n. D., DDM Havlíčkův Brod, ZŠ Nová Ves u Světlé n. S., ZŠ Havlíčkova Borová, ZŠ Světlá n.S., Lánecká, ZŠ Golčův Jeníkov a ZŠ Šlapanov.

Závěrem mi nezbývá nic jiného, než opět konstatovat, že celková atmosféra našeho dvoudenního tvořivého setkání se nedá popsat, že se musí zažít. Proto nás mrzí, že se ani letos nemohli (i když z objektivních příčin) zúčastnit zástupci VSVD a IMPULSU. Doufáme však, že se s nimi o tuto hezkou záležitost budeme moci podělit příště.

Za všechny zúčastněné, spokojené i "divadelně upracované" a pro takovouto činnost zapálené účastníky a organizátory

Lída Honzová

P.S.: Nesmím zapomenout na všechny pořadatele, kteří si zasluhují pochvalu: Školský úřad Havlíčkův Brod, Sdružení ADIVADLO Havlíčkův Brod, KD Ostrov Havlíčkův Brod. Přehlídku také podpořili finančně i materiálně (mouka, brambory, maso) sponzoři a jednotlivé ZŠ a obce, odkud k nám děti přijely. Samozřejmě, že pro finanční zajištění byla využita i část příspěvku, kterou každoročně přiděluje Město Havlíčkův Brod pro činnost Sdružení ADIVADLO.

VÝCHODOČEŠI NA NÁRODNÍCH PŘEHLÍDKÁCH

Budou východočeši na Národní přehlídce seniorského divadla?

V letošním roce se uskuteční již IV. národní přehlídka seniorského divadla. Datum a místo konání ještě nejsou stanoveny - musíme počkat na výsledky konkurzu (optimálním termínem se jeví třetí listopadový víkend). Pořadateli jsou: Amatérská divadelní asociace, České středisko AITA/IATA, IPOS-ARTAMA Praha, Společnost Amatérské divadlo a svět, Svaz českých divadelních ochotníků, Volné sdružení východočeských divadelníků a vítěz vzešlý z konkurzu.

Cílem národní přehlídky seniorského divadla je dát příležitost k setkání, vzájemné inspiraci a předvedení výsledků práce divadelních souborů či skupin (i jednotlivců), jejichž herecký kolektiv se skládá nejméně z 50% z osob starších 55 let. Věkové omezení se vztahuje pouze ná účinkující. Netýká se tedy autorů, režisérů, scénografů, technických pracovníků apod.

Přehlídka je otevřena nejrůznějším divadelním druhům, žánrům, stylům a postupům i všem příbuzným druhům scénického umění. To znamená, že zúčastnit se můžou soubory činoherní, loutkářské, ty které se zabývají hudebními divadelními žánry, estrádními produkcemi atd. Přihlásit lze i sólová vystoupení, zvláště pak inscenace tzv. divadla jednoho herce. Vítaná budou představení určená dospělým i dětem, délka vystoupení není nijak omezena.

V rámci přehlídky budou probíhat též společné diskuse k jednotlivým inscenacím. Tato diskusní setkání by měla mít především společenský charakter, jako ostatně celý přehlídkový program.

Přihlášky k účasti na přehlídce musí být zaslány nejdéle do 5.6.2000 na tiskopisech "Evidenční list souboru - inscenace" (tiskopisy si můžete vyžádat v IMPULSU HK) na adresu IPOS-ARTAMA, k rukám dr. Milana Strotzera, P.O.BOX 2, 140 16 Praha 4 - Nusle. Přihlášky je třeba zaslat dvojmo. Inscenaci či vystoupení musí přihlásit osoba, která soubor či skupinu (jednotlivce) zastupuje navenek. Tato osoba je povinna zároveň do 5.6.2000 na adresu IPOS-ARTAMA poslat avízo o vystoupení divadelního kolektivu (jednotlivce) tak, aby se organizátoři přehlídky měli možnost seznámit nejdéle do konce června 2000 s jednotlivými produkcemi a získali tak potřebné informace pro stanovení programové skladby přehlídky.

Program přehlídky stanoví programová rada, složená ze zástupců všech pořadatelských institucí.

Podmínky pobytu souborů a skupin (jednotlivců) na přehlídce budou vymezeny smlouvami o vystoupení, uzavřenými mezi hlavním pořadatelem přehlídky a osobou zastupující divadelní kolektiv. Podle ekonomické situace budou organizátoři vystupujícím hradit náklady na dopravu, ubytování, popř. i stravování. Dále jim zajistí bezplatný vstup na všechna představení. Snahou organizátorů bude umožnit účast hrajících kolektivů po celou dobu trvání akce.

Nejzajímavější inscenace a vystoupení budou doporučeny k výběru do programu Jiráskova Hronova 2001, popřípadě k účasti na některou z mezinárodních přehlídek seniorského divadla.

Bedřich Beran 25.1.1930

Amatérský herec, jevištní technik a dobrý duch Jiráskova divadla

K dokoliv v minulých letech vstoupil do Jiráskova divadla v Hronově vchodem pro herce, nemohl minout bíle natřené dveře s tabulkou „Béďa“. Pravděpodobně byly dveře pootevřené a zevnitř příchozího zaměřily, prozkoumaly a neomylně zhodnotily dvě bystré, čilé a chytré oči. Tento průzkum, aniž by o tom příchozí věděl, byl nesmírně důležitou procedurou, na níž záleželo, jak bude v divadle přijat. Většinou tento akt proběhl s přátelským úsměvem, poplácáním po ramenou, a když se obzvláště vydařil, skleničkou dobrého vína. Časem se stalo toto přivítání chvilkou, na kterou se mnozí divadelníci, ať z Čech, Moravy či Slezka, ale i ze Slovenska, Německa, Francie, Belgie, Itálie, Anglie, Ameriky, Austrálie a Japonska již celý rok těšili. Tam všude má Béďa dobré divadelní kamarády, přestože nemluví ani jedním světovým jazykem. Umí ale svým úsměvem a neokázalou pohostinností promluvit ze srdce do srdce.

Do hronovského divadla přišel v šedesátých letech, když předtím řadu let hrával divadlo v Polici nad Metují. Uplatnil se jako herec a hrál snad ve všech inscenacích, které se v Hronově hrály. Připomeňme si Ararat, Charleyovu tetu, Hadriána z Římsu, Vejvaru v Kondelíkovi, Chudáka manžela, Lumpacivagabundus, Hrátky s čertem, Otce, Lucernu a v poslední době Luku v Medvědovi A. P. Čechova. Ten výčet není zdaleka úplný, představení se počítají na desítky, zkoušky na stovky,, a na všechny dojíždí v zimě v létě na jízdním kole ze čtyři km vzdáleného Velkého Dřevíče, kde bydlí. Má rád zahrádku kolem své chalupy, kde pěstuje květiny a zeleninu. Má rád i domácí zvířata, zvláště kocour Matěj je jeho miláčkem.

Umí o něm a nejen o něm vyprávět veselé příběhy, kterými pobaví každou společnost. Béďa je i vzorným otcem svých dvou dcer a starostlivým "dědkem", jak sám říká, svým vnoučatům. Má i hodnou, chápající manželku, se kterou žije celý život.

Vraťme se však ještě do divadla, za bílé dveře s tabulkou Béďa. To je jeho království, kde mezi spoustou klíčů, rekvizit, pohlednic, láhví a jiných zbytečností vyvíjí různé technické jevištní kejkle, ví o každé rekvizitě v každém koutě divadla a umí lepit, šít, přibíjet, řezat a malovat - je prostě dobrým duchem divadla. Každé správné divadlo takového ducha mít musí, aby se v něm hercům dobře hrálo a divákům pěkně naslouchalo. Takové je i Jiráskovo divadlo, a hlavně proto, že má svého Béďu. My, hronovští divadelníci to víme, a proto Béďu nikomu neprodáme. A když už se dožil těch let, co se dožil - přejeme mu, aby byl brzy zase úplně zdráv a zahrál si s námi ještě mnoho hezkých představení.

Ing. Miroslav Houštěk

HROMADA

VE SLUŽBÁCH THÁLIE

Dušan HARTMAN *16. 1. 1935

Dušan Hartman s Naďou Urbánkovou v představení „PAN SPOLEČNÍK ŘÁDÍ“

Je to divadelník tělem i duší, od roku 1958 má na svém hereckém kontě mnoho desítek někdy velmi exkluzívních rolí, přičemž párkrát držel i žezlo režisérské.

Působil v jaroměřském divadelním souboru Vrchlický a dosud je jeho členem. Byly to nádherné roky, kdy jako tajemník závodního klubu bujaře organizoval společenský život v Jaroměři a jediný ples se neobešel bez jeho noblesně odtančených valčíků a neúnavně proskotačených polek. Držel ruku nad veškerými smysluplnými aktivitami, včetně pochodů a táborů mladých turistů, které organizoval. Díky jemu jsem se, poprvé tváří v tvář v divadelní kavárně, setkala s živými ochotníky a tak si vlastně sám vykoledoval i mou dnešní gratulaci. Tímto oslím můstkem přejdu k informaci, že on a jeho kumpáni - jinak seriózní občané - jsou živou legendou mezi všemi velikonočními koledníky, které kdy Jaroměř nosila. Může je předčit málokdo. Ať ve velikosti pomlázky, či v počtu "štací" a jejich administrativním podchycení v dobách v mnohém pochmurných.

Ale zpátky k divadlu, v kterézto lásce Dušana vždy velmi podporovala jeho žena Milada, a činí tak dosud. Z jeho archivu je patrno, že v roce 1970 si zahrál roli Josefa v Kopeckého Komedii o hvězdě na Jiráskově Hronově i v slovenském Martině. Že v roce 1966 hrál Jana Baláše v Havlově Vyrozumění a že Josef Bek, Naďa Urbánková - tehdy Balabánová - a další herci velkého uměleckého světa mu stanuli na divadelních prknech po boku. Že jako režisér se nebál zdolávat ani pány Voskovce a Wericha v Těžké Barboře, že připravil i několik pohádek pro děti a odehrál množství králů i lidových postav nejrůznějších profesí. Jedině nemoc ho nyní staví pouze do role diváka, ale na svůj domovský soubor nedá dopustit, i když už léta bydlí v Hradci Králové a stal se tak vlastně přespolňákem. Neztrácí touhu zapojovat se i do společenských událostí VSVD a svou lásku k divadlu naplňuje jako málokdo. Hodně síly na to všechno, hlavně pak radost z pěkných představení a pilných tvůrců.

To je, Dušane, moje přání k Tvým pětašedesátinám.

Karla Dörrová

Svatopluk PILAŘ *11. 4. 1950

Od samého začátku VSVD s námi pracuje v radě a byl aktivní ještě před tím. Byl u toho, když se formovala ADA, její vztah k východním Čechám a naopak, východních Čech k ADĚ. V naší radě měl na starosti evidenci členstva. Ale později, když jsme si začali s počítačem, byl připraven o funkci. Jeho pečlivě vedená evidence byla převedena do paměti počítače a stala se základem pro své dnešní využívání. Náhradou se mu dostalo neméně „dobře placené“ funkce předsedy revizní komise, ve které byl právě teď znovu potvrzen i pro další období.

DIVADELNÍ

Ale vždy nám byla tak trochu záhadou jeho činnost divadelní, neboť jsme se poznávali jen při práci v radě. V divadle jsem ho viděl naposledy v listopadu 1993 v souboru Vojan Doubravice, v inscenaci Jak se dělá divadlo na motivy Karla Čapka. A vím, že v dalším roce se snad soubor rozešel. A Svaťovy pravidelné cesty z Hradce do Pardubic přestaly. Ale co bylo dřív? - Takto jsem ho oslovil při valné hromadě (už také proto, že jeho významné kulaté výročí se kvapem blíží) a dozvěděl jsem se, sice kuse, jeho životní divadelní historii.

Začal s divadlem velmi brzy. Již v sedmi letech vystoupil doma ve Velichovkách v divadelním souboru, který vedl dr. Souček, v pohádkách Popelka a Hrad Túrov. Vztah k divadlu si posílil v patnácti až šestnácti letech, v divadelním souboru v Jaroměři, kde si zahrál pod vedením Mirka Černého ve dvou Makáriových pohádkách - Tři bílé šípy a Brána slunce. Osud ho pak zavál do další školy v České Lípě. V létech 1970 - 71 účastnil se zde divadla v místním známém souboru. Pak se oženil a přestěhoval do Hradce. A od roku 1978 do r. 1985 divadelničil v hradecké Koruně, kde se pravidelně hrály pohádky i velké kusy pod vedením herce Vladimíra Ketnera. Vzpomíná mimo jiné na hru Jedenácté přikázání, kde se poprvé setkal na jevišti s Rudou Faltejskem. V tom posledním roce jsme na Inspiraci v Letohradě viděli jejich pěknou inscenaci Hrnečku vař! na motivy lidové poezie, kterou Svaťa pomáhal režírovat a na které s nimi spolupracoval i Vladimír Marek z Draku. V tom roce přechází Svaťa s několika dalšími do souboru Vojan v Doubravici u Pardubic, kde setrvává až do uvedeného roku 1994. Odtud jsme viděli jejich Veselohru na mostě V. K. Klicpery, opět na Inspiraci v Letohradě, v režii Miloše Štědroně. I zde hráli pohádky pro děti. S Čertovským mariášem, opět v Štědroňově režii, se dostali až na národní přehlídku Dospělí dětem ve Stráži pod Ralskem. A Svaťa vzpomíná mimo jiné i na svoji režii a spolupráci s Janem Dvořákem na hře D. Fišerové Báj, na motivy Krysaře. A Čapek, Jak se dělá divadlo, byl opravdu zatím jeho posledním setkáním s divadlem v amatérské praxi.
No prosím, Svaťa Pilař, rodák z Velichovek, se takto uvedl v Hradci. Je pozoruhodné, jak ho divadlo přitahovalo v každém věku a v každé fázi jeho života. Dobře, že o tom víme.

Milý Svaťo,
Zůstaň i nadále věrný divadlu, alespoň skrze funkce ve VSVD, které jsou stejně tak důležité, aby Ti spojení s amatérským divadlem zachovávaly. Přeju Ti do další padesátky hodně zdraví a štěstí a i úspěchy a uspokojení ze zajímavé práce v Petrofově továrně na piana.

Honza Merta

Mirka CÍSAŘOVÁ
* 19. 4. 1940

Mirku znám zhruba polovinu jejího života. Poznala jsem ji v době, kdy pracovala na oddělení společenských věd v Krajském domě dětí a mládeže. Kdy jsme se my, ve věku středo- a vysokoškolském, sjížděli nejméně jednou za měsíc o víkendech do tohoto "baráku", jak jsme říkali, abychom tu strávili řadu zajímavých a pěkných chvil při různých odborných přednáškách, natáčení filmu, hraní divadla, recitování poezie a tak dále. (A večery v hospodách při povídání a pivečku.) Zažili jsme řadu táborů, (i brigád při jejich stavění), řadu poznávacích exkurzí, končících tehdy neomylně v kyjovském sklípku u jistého pana Ištóka.

Okolo Mirky, a jejích a našich společných aktivit, se nás tehdy motalo několik set. Pamatuju se, jak jednou přišel nějaký nový kluk a Mirka se tehdy mihla, ještě dlouhovlasá, rozesmátá a v čísi půjčené kšiltovce kolem. "To je pěkná holka", řekl kluk. "Kolik bys jí hádal?", zeptal se trochu škodolibě jeden kamarád. "Tak asi šestnáct?" - To bylo Mirce přesně dvakrát tolik.

Píšu tuhle drobnou příhodu proto, že to považuji za dost typické. Mirka perfektně vycítila, co potřebujeme a co máme rádi. Bezvadně všechno zorganizovala a přitom se mezi námi jaksi ztratila a rozplynula. My jsme se jí odvděčovali tím, že jsme s ní trávili kdejakou naši volnou chvilku (pravda, někdy jsme byli za školou), chodili psát adresy na obálky a vykonávat podobné pomocné práce. A taky se svěřovat se svými problémy.

Pak s postupující normalizací nastaly časy, které v Domě dětí, vlastně tehdy už zase pionýrů, přestaly přát práci s mládeží našeho věku. V té době se Mirce naskytla možnost nastoupit na Krajské kulturní středisko v Hradci Králové a začít koncipovat lidovou konzervatoř. Později se stala metodičkou pro divadlo.

Od roku 1975 se tedy většina z nás setkává s Mirkou především přes divadla. Pravda, někteří z dříve narozených mnohem dřív, protože jako dětská "herkyně" se mu věnovala od tří let i během základní školy. Do svých dvanácti let žila v Úpici, kterou pro formování své osobnosti považuje za velmi důležitou. Především celkovou atmosférou - bylo to kulturní městečko - oba rodiče se zde "motali" kolem divadla, ona sama tady začínala. Dodnes má pro ni slabost. Po "divadelních

prázdninách", v době studií na gymnáziu, pak Mirka nastoupila do Osvětového domu v Náchodě jako profesionální pracovnice pro 30. Jiráskův Hronov.

Ale vrat'me se k Mirčinu působení na KKS a posléze, od roku 1991, v IMPULSu, kde po zrušení KKS mohla pokračovat ve své práci. Mně se vždycky líbilo, že Mirka pro své nápady a záměry dokázala získat nejlepší lidi v tom kterém oboru, pro tu kterou věc. Vím, že s ní vesměs rádi spolupracovali, protože se na ni mohli spolehnout. A taky proto, že dokázala rozvinout a zrealizovat jejich nápady a plány. A myslím si, že chlapi ji brali proto, že byla bezvadně ženská, občas je dotlačila i do věcí, do nichž se jim z nejrůznějších důvodů příliš nechtělo. Následující větu mi, Mirko, promiň. Kolikrát jsem si za ty roky říkala, jak je pro východočeské amatérské divadlo skvělé, že se do tebe zamiloval právě Janek Císař a ty do něj, pochopitelně krom toho, že je to dobré i pro Vás pro oba, protože jste báječný tandem.

Mirka ovšem, kromě lektorů, pečovala stejně usilovně o všechny své amatérské ovečky. Tolerovala naši neschopnost odesílat včas návratky na akce a nepamatovat si termíny. Urgovala, spílala, povzbuzovala.... Neutekl jí žádný talent, žádný slibný začátečnický počin. Byla prostě všude. A málokdy byla naštvaná. Možná tehdy, když jsme na její vkus byli příliš laxní. Myslím, že se ta její snaha stihnout všechno a být dokonalá, odrazila i v jejích pozdějších zdravotních potížích. Stálo ji velké úsilí říct si dost! Takhle už nemůžu, s tím musím přestat. Do invalidního důchodu odešla v roce 1993. Nesmírně si jí vážím, že se poměrně brzy dokázala se svou situací srovnat a od té doby, kdy se zdravotní stav stabilizoval, se zapojuje do divadelního dění v míře, v jaké to jde. A vážím si ji i proto, že zvládá všechny ostatní vážné problémy, které její rodinu v poslední době postihly. Ale o tom psát nechci. Už takhle mám obavy, že od ní za tuto oslavnou ódu dostanu vynadáno. Jenže: jak napsat všechno prožité za tolik společných let, aby to dalo na míň než na celé číslo Hromady?

Když jsme společně mírně bilancovaly, řekla mi Mirka, že měla štěstí, když celý život dělala to, co ji bavilo. Že jí práce byla potěšením, že se díky ní potkala se spoustou bezvadných lidí. Myslím, že jako bilance to vůbec není špatné.

Ale abych konec toho mého povídání přece jen trochu odlehčila: Mirko, stýská se mi po společném víkendovém pobytu v některém nám dobře známém vinném sklepě. Pamatuješ rozezpívané Boleradice? A nebo, což je už pár let, když Tě Janek jedno nedělní dopoledne téměř provdal za jistého pana Blahoše ve sklípku v Hustopečích?

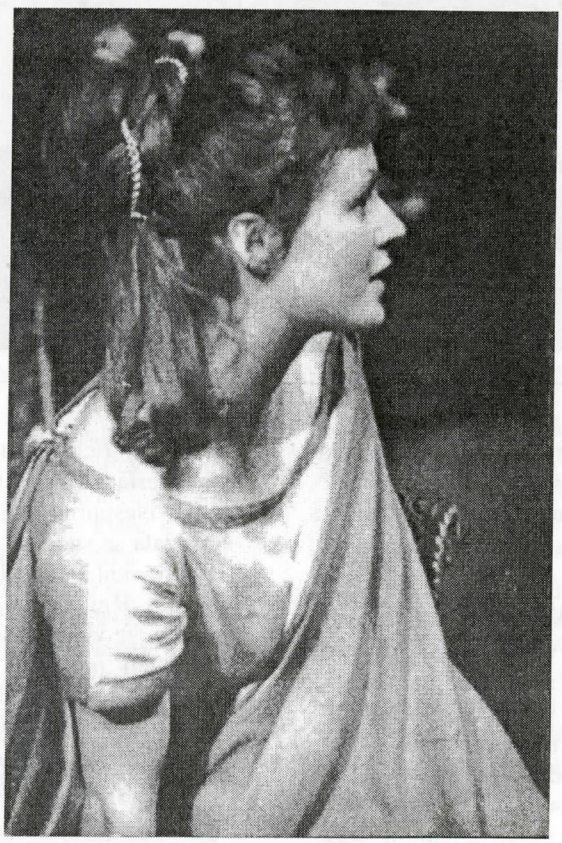
Doufám, že Tvá šedesátka nám nezabrání v podobných společných zážitcích. Především Ti k Tvým narozeninám přeju pevné zdraví a stále hodně tolik potřebné energie.

Alena Exnarová

Milá Mirko,

před třemi lety jsi mně v Hromadě napsala pár krásných řádek k mým narozeninám. A tak si dnes myslím, že mám přímo povinnost k tvým narozeninám na ty tvoje řádky odpovědět. Je to sice poněkud zdlouhavá korespondence, ale o to se více dá promýšlet. Takže:

Konstatovala jsi tenkrát v tom svém psaní, že jsi udělala dobře, že jsi mě přivedla zpátky do východočeského kraje a že jsem díky tomu osobně přispěl ke kultivaci jedné metodičky. Ono je to oboustranné. Protože díky tobě jsem poznal a pochopil v amatérském divadle něco, co by mně možná zůstalo zcela nebo alespoň dost utajeno. Mám tři učitele, od nichž jsem se dovídal o tajemství amatérismu: Pepíka Vavřičku, Jirku Beneše a tebe. Takže, jak vidíš, nejsi ve špatné společnosti. Ale od tebe mám nejvíc. Ne proto, že se starost o amatéry, jejich problémy a jejich práce staly na dost dlouhou dobu naším každodenním chlebem. Je to z jiného důvodu. Máš totiž vzácný dar, jenž se dá nazvat s fenomenology "racionálním zřením". To znamená, že pronikáš do věci nejprve "dovnitř", abys jaksi "prožila" jádro problému a pak teprve "navenek" to téma slovně formuluješ. Jsi díky tomu také vynikající divák. Dříve než já složitě všechno rozeberu a složím zase dohromady, ty už dávno víš, co pro tebe to představení znamená, co je pro tebe na něm důležité nebo naopak: co se ti nelíbí. Málokdy se mýlíš, už jsem ti mockrát řekl, ať některé věci píšeš nebo říkáš za mne, že to vlastně víš lépe než já. Nikdy jsi to nechtěla udělat, takže jenom já vím, kolikrát jsi mne upozornila na věci, kterých jsem si povšiml jen okrajově nebo vůbec ne a za kolik podnětů a nápadů ti vděčím. Za což ti děkuju. Po prvé.

Ale zpátky k amatérům. Ty jsi poznávala a viděla tímtéž způsobem. Vždycky jsi dovedla pochopit, co je potřeba pro východočeské amatéry udělat a kterým směrem zaměřit svou práci. Byly za tím ovšem nekonečné hodiny, dny, týdny, měsíce a roky ježdění po všech místech bývalého východočeského kraje. Nesčetná zhlédnutá představení a nekonečné množství nejrůznějších rozhovorů. Prostě jsi znala terén, v němž jsi se pohybovala. Považovala jsi to za prvotní předpoklad toho, abys tu práci mohla vůbec dělat. Ale marná sláva: na konec přišlo to tvé "racionální zření", ten moment, v němž jsi nasbírané zkušenosti jako by jediným gestem sevřela a začala přemýšlet o tom, jak bys tak nebo onak to své "zření" prosadila do praxe. Vždycky jsem zůstal překvapený, vždycky mě to více nebo méně zaskočilo, protože mně připadalo, že předbíháš sama sebe. Ale hlavně: vždycky jsem takto o kousek více nahlédl do amatérského divadla a učil jsem se je ze všech aspektů vidět a chápat jako velice, velice specifický fenomén, kde nestačí jenom přijet na představení, rozebrat je a odejít. Jenom mimochodem: takto jsi také nenápadně, tiše, s úsměvem a velice půvabně a jemně, leč na konec "ocelovou ručkou" vedla naše porotování. Také jsi vždycky věděla, co je zapotřebí tomu nebo onomu souboru říci, aby to nebylo právě jen kritizování bez přihlédnutí k amatérské specifice - v těchto případech ke specifice souboru. Když jsi s námi párkrát nebyla kvůli nemoci, tak jsme "zvlčili", užívali si svobody a pak jsem trpce litoval, že jsme nebyli pamětlivi tvého "duchovního" vůdcovství, že jsme to prostě zblbli. Takže za tohle všechno ti také děkuji. Po druhé.

A stejně jako ty před léty, si myslím pořád i dnes, že na všechno ostatní si stačíme a hlavní, že je zdraví. Což ti přeje tvůj

stařičký profesor J.C.

Janek

Několik slov Mirce Císařové

Jubilea vyvolávají vzpomínky, které se vybavují náhodně jako jednotlivé obrazy , aby se posléze spojily v příběh. Je to jako na divadle, a o to právě jde.

Setkali jsme se, Mirko, spolu poprvé asi někdy v druhé polovině sedmdesátých let při loutkářské konzervatoři. Zpočátku jsme se potkávali jen okrajově. Každý jsme pracovali na svém úhoru, ve

kterém jsme hledali krásu v divadle tam, kde jsme si mysleli, že je jí nejvíc. A nacházeli jsme ji. Někdy víc a někdy míň. Ale většinou vždy. Žili jsme tou krásou. Hledali jsme ji tehdy v divadle, které hráli druzí. A měli jsme radost, když se jim dařilo. Já, amatér, předseda poradního sboru pro loutky, "metodik z libosti", jak jsi mne nazvala jednou právě ty, a ty, metodička, absolutní profesionál, která si zachovala, přes všechno, rovněž zápal metodičky z libosti.

Vzpomínám rád i na doby pozdější, polistopadové, když jsme se setkávali u společné práce v redakční radě Hromady, ve VSVD atd. A ty jsi mne přivedla ještě k činohernímu divadlu. S ním se mi prohloubil můj celkový pohled na divadlo.

Pak jsem tě nakrátko zastoupil v Impulsu, když jsi onemocněla, a já pocítil na vlastní kůži, co to obnáší, chtít zachovat ten široký záběr práce pro divadlo, který jsi vybudovala. Naštěstí jsem už potom na to nebyl jen sám. Snažil jsem se, abych podíl, který na mne připadl, alespoň udržel v tom stavu, ve kterém jsem jej převzal. Nedávno jsem ten svůj díl postoupil dál, Naďě Gregarové. (Také narozené v dubnu, jako ty.)

Vzpomínám rád na naše občasná setkání při sklenici či sklínce, která mne obohacují vzácnou pohodou, když při nich vedeme naše "řeči o životě", jak je trefně a s porozuměním označil tvůj muž Jan, profesor.

To všechno naplňovalo můj život a já ti při tom vzpomínání, teď, když pomalu odcházím do divadelního důchodu, děkuji za mnohé. A k tvým kulatým narozeninám (vždyť ta čísla jsou výtvarně tak krásně vyvážená) ti přeju - pevné zdraví - jako statek nejcennější. A pak pěkné další roky v pohodě a v příznivém řešení všech dalších životních situací, které před nás život, někdy na rozdíl od našich přání, klade. A také, aby ti neubývala tvá obdivuhodná vitalita. Díky za vše

Honza Merta

Jen několik slov Nadě Gregarové, také k narozeninám.
Té Nadě, která potáhne tu nelehkou divadelní káru dál. Protože to s tím vším také souvisí. Nejen narozeninami ve stejném měsíci, i když méně a jinak zakulacenými, ale, a to hlavně, s předáváním štafety. A proto jí přeju, ať se jí daří a nadále si zachovává svůj klid a nadhled a udivující samozřejmost při práci, kterou v zájmu pokroku stejně samozřejmě převzala. Přeju jí za sebe i za celou divadelní obec (a to snad ještě mohu), hodně úspěchů a pohody do budoucna.

Honza Merta

Přejeme oba s Karlem milé Mirce k jubileu radostné světa vidění, hodně lásky, hodně zdraví. Co nejupřímněji. Ale stejně, odmítám toto jubileum přijmout. Protože Mirka má ve skutečnosti let mnohem, mnohem méně. Jen doufám, že to ví. Vždycky jsem obdivovala Mirčinu úsměvnost a určitost, půvabnou ženskost a hlavně to, že svět ji má rád a ona, zdá se, taky ráda a tak samozřejmě na tomto světě stojí. Tak mnoho z toho bych jí mohla jen závidět... Všechno nejlepší!

Blanka Šefrnová

Jako chefredacteur mám tu výhodu, přečíst si všechno, co napsali jiní, pěkně dopředu, a napsat pak něco, co ostatní nenapsali. V případě tomto, při gratulaci Mirce Císařové, řečenou výhodu proklínám. Neb vše od předchozích sepsáno, dokonce i profesorem a Alenkou i dalšími bližními...

Co teď, pátrat v paměti po něčem, co oni zapomněli, či snad nevědí? Nebo něco atraktivního rovnou vymyslet ? Ano! To bude ono!

Pohádka o Mirce a drakovi Zrakovi.

Je a žije jedna známá víla. Před šedesáti léty ji u kolébky sudičky pojmenovali Mirka a přisudili jí, že to nebude mít v životě lehké, ale že bude nakonec žít šťastně. Že se po cestě potká především s hodnými lidmi, hlavně s blázny, kejklíři, taky s kmány i pány, dokonce i se samotným císařem. A když se jich bude ptát na cestu, že jí mnozí odpovědí, však o cestě jen některý.

Drak Zrak bydlel kupodivu na rozcestí každé z cest, kudy se Mirka ubírala. Když ho míjela, nikdy nezapomněl zavolat: Vidíš to, Mirko, vidíš? To je ale krásný počasí. A ty lidi jak jsou hezký! I ty potvory, co občas potkáváš! Tak se na ně pěkně usmívej, sluší ti to!

A Mirka šlapala po tý cestě, a lidičky, zvlášť ti blázni a kejklíři se přidávali, šli s ní kus, někteří pak třeba ztratili krok a zaostali, jiní šli s ní dál, mnozí až hodně daleko, jeden dokonce furt. Potvory to taky někdy zkoušely, ale krok jim nestačil a za nějakou dobu je přestalo být vidět.

Drak Zrak, když už ta pouť trvala nějakou dobu, tedy dost dlouhej čas života, jak se říká, začal na Mirku volat: To je zajímavý, jak to, že pořád trefíš? Vždyť já už tady nemusím ani bejt! Jak ty to děláš? Tolik rozcestí, tolik slepejch uliček! Vždyť brejle potřebuješ už jako já za ty roky, a skoro dvoje? A to ses nedala zmást, že mi říkají drak Zrak, už dávno jsi prokoukla, že je to jen taková legenda, jako vůbec všechno.

Já ti draku ani nevím, povídá Mirka, ale pamatuju si, jak mi sudičky přisudili, že se potkám především s hodnými lidmi a s nimi se nedá zas tak moc sejít z cesty. Skoro mám pocit, že jsem ani jiný nepotkávala. Ale když už tak jdem, nechtěl bys na starý kolena s sebou? Jaký to má, prosím tě, smysl stát na rozcestí a volat na mě? Koukni, jak jsou ty cesty krásný, zvlášť ty co vedou kolem Neratova a vedle Vltavy!

I když je listí na stromech už zlatý a zelená se jenom kdesi před námi. Tak pojď se mnou, jinak ten život zmeškáš, to ti říkám, jako že se Mirka jmenuju...

Saša G.

KOPA LET S PUNCEM PLATINY

Jeníček & Mařenka patří k nejznámějším postavám českého bájesloví a historie. Jejich narativní podoba má značný rozsah. Prolog vypráví o dávném putování z prozářených stepí do přítmí pralesů, a k nám doléhá jen ozvěna sevřených upocených dlaní a badyánová chuť touhy perníku. Epilog je nesen obrazem skvělého podrazu emitovaného vášnivou sexuální touhou, který umožnil dvou milujícím se dostat do postele za patetického burácení tympánů, ržání stáda smyčců, a třaskajícího potlesku snášejícího se z bordó a zlatem zdobených lóží Národa sobě!

Jistě, literatura zná i další dvojice, příkladně Dafnis a Chloe. Film má Lauera a Hardyho. České divadlo první poloviny XX. století V + W. Ovšem pouze česká společnost poslední třetiny XX. století a počátku století XXI. má dvojici známou až za poslední louku a les a potok a pohoří Čech, Moravy, Slezska.

Jakou?

Inu přece Mirečku & Yanka! Inu ty dva, kteří opravdu ze století do století jdou. Pardon. Ze milénia do milénia Mirečka & Yanek jdou. Též jejich narativní podoba má značný rozsah a jak věky poplynou, vyprávění z pokolení na pokolení předávaná rozkošatí se a květy vydá, a na lípě navždy bude lucerna svítit.

Však napněme pozornost. Vy i já. Napněme ušiska, neboť o Mirečku jde dnes v prvé řadě, neb ona jest dosáhla let kopuletých! - tedy, ten Kajetán Josef Tylů má ale novotvary! Že ano? Ale jsme na půdě zasvěcené divadlu? Jsme! Tak ctěme klasika, i když spíše se sluší říci, že Mirečka zatím teprve dosáhla let kopuletých, tudíž v žádném případě není čas na bilancování. To v žádném případě! Ani náhodou, ani záměrně! Je pouze čas na malé poohlédnutí přes pravé rameno a uplivnutí přes rameno levé, by vše nedobré zažehnáno bylo. Neboť, jak se říká v českých hvozdech, Mirečka je bezva ženská! Na to se echem z Moravy žírné ozývá, že Mirečka je prima baba!

Co pohled přes rameno odkryje dál? Zajisté přemnoho, však z koule křišťálové zrovínka září obrázek, kterak Mirečka & Yanek propátrávali a propátrávají divadelní scény zemí Koruny české. Ty mechem obrostlé, i ty renovované. Naše dvojice - ne pohádková, ale reálná - jimi prochází a divadelní kouzla činí. Činí je na lidech, jež nadšenci jsou zváni. Ti z nich, kdož se prokáží vznešeným původem uvažovaní o divadle a myšlení divadlem, jsou Mirečkou připostrkováni očima a hlasem přesvědčováni tak dlouho, až jim změknou kolena, takže *pán presor Yanek* má možnost je dovzdělat až k prknům, nad nimiž se třpytí bordó a zlato Národa sobě! Za neúnavnou obrozeneckou a osvětovou a vzdělávací českou pouť divadelní, budiž poprvé vzdán Mirečce oprávněný hold.

Koule blikla a kdo to nohama kmitá? As vítěz olympijský, neb má pochodeň planoucí. Aha, jasně! Jde o vytrvalost fyzickou i psychickou! Nepoddajnost a vůli zvítězit nad osudem i nad omezeními, která na nás bohové nakládají. Bravo, Mirečko! Vzpomeňme všichni baťůžku na ramenou a nohou čtyř, z nichž dvě nebyly vůbec rajcovní, ba naopak, i když se honosily přízviskem francouzské. Vzpomeňme Mirčiných očí, které bolely však nevzdaly se a rvaly až přišlo vítězství, proti kterém stupně her olympských jsou pouhými chodníku obrubníky. Mirečka vyhrála a patří ji podruhé oprávněný hold. Kdo nevěří ať do Vysokého běží, kde Mirečku & Yanka v každoročním vířivém reji plesu Sejkoráku spatří. Spatří a uzří, že kol nich volnosti mnoho jest, neb sekají kramfleky polku s valčíkem tak, že třísky z notiček i z parketu vzhůru vzlétají.

Koule zhasla. Tak jak s třetím holdem? Inu, ten ať každý vzdá Mirečce po svém a za sebe. Myslím, že jeden každý najde legitimních příčin, jejichž kladné následky na sobě pociťuje, dost a dost.

Sám za sebe hold Mirečce vzdávám třeba za zážitek, při němž se vnitřně tuze usmívám a raduji když vidím, kterak za Yanka dýchá. Totiž, když *pán presor* divadelní teorie rozvíjí, tak Mirečka čaruje. To vám dýchá upřeně naň hledíc, pěsti zatíná, piva neupíjí, prsa se jí dmou a fakticky se jí to daří. Na sále ticho. Nikdo si nedovolí ani špitnout. Též hold vzdávám, že se s Mirečkou mohu o mnohém dohadovat. Máme totiž takovou řeč - aspoň já si myslím, že máme - v níž lze říkat i slova hranatě pichlavá, která však žádného z nás nenapadne pojídat horká.

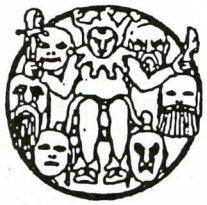
Nuže, Mirečko čerstvě kopuletá, co Ti přát? Spíše, co všechno Ti přát? Zajisté Zdraví! Zajisté Štěstí! Zajisté Lásku! A leta? Inu, ty už si z další kopy let ukroj dle své chutě. A teď koukej popadnout Yanka za ruku neboť trubka skrze dusítko horce dýchá, piáno černobíle Honky Tonky Blues vášnivě vyťukává, a perníku se prý letos urodilo hojně!

To Ti z plna hrdel a statků přeje Tvůj *(doplň dle libosti)*

Vladimír Zajíc

Výzva redakce !

Do této rubriky redakce zařazuje pouze členy VSVD, o nichž vede evidenci dat nebo i nečleny, o jejichž jubileu ví. Rádi bychom zde ovšem představili i ty, u nichž nám tato data chybí. Rubrika není pro nikoho uzavřená.

MIRKA – VELKÉ VÝROČÍ

Vivat Císařovna!
Ať slouží všechny nové šaty
(hlavně zdraví samozřejmě)
Hledám v nich kapsu,
do které nás všechny strčíš.

Marta

Mirko, Mirko, Mirko,
šedesátka to je pírko.
Kdo by to řek,
stovka , to je věk!

Zdeněk

Mirko,
měj stále tak ochotně a tolerantně
otevřenou náruč
pro všechny své divadelní přátele.

Lída

Když jsem Vás Mirko poznala
byla jsem velmi mladá.
Dnes už je to – cet let
a já jsem zestárla – jak to, že Vy ne?

Irena

Přeju zdraví, zdraví, zdraví!

Eliška

Ještě hodně
příjemných zážitků
s divadlem

Ivan

Vy baby jedny,
já myslím,
že Mirka je mnohem mladší

Mirek Z.

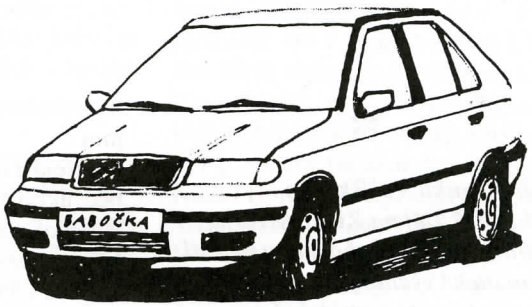
A ještě tisíce a tisíce
těch nejupřímnějších přání od všech dalších členů
ADIVADLA

Milá Mirko, přejeme Ti

Aby:

- Tvůj život byl plný slunce a pohody
- Tvý oči stále viděly všechny krásy světa

A taky:

- Pan Babočka jezdil bezpečně a bez nehody
- brambory v Neratově nepřerostly tu správnou velikost praskaček
- rybízy dozrály do lahodného moku
- a ještě všechny možné drobné radosti, které dělají život životem

přeje kolektiv IMPULSu

Vivat divadelní rodině,
která slovy šermuje mistrně.
Já jen sedím a závidím.

Ze srdce hodně zdraví.

DIVADELNÍ PELMEL (MIŠMAŠ)

*

Znáte Hanku Voříškovou z Chocně? Učí na ZUŠ výtvarku, svého času se pohybovala v oblasti dramatické výchovy, v té době jsem se s ní vídávala pravidelně na recitačních přehlídkách, dílnách, seminářích. Pak jsem o ní dlouho žádné zprávy neměla.
Jednou takhle před vánoci si vypravuju s Mirkou Císařovou. Vyprávíme si (jak už to bývá) o všem možném." ... a četlas ten článek o Hance Voříškové ve Světě a divadlo?...Nečetla... Pošlu ti to, hodil by se do Hromady, Hanka dělá domácí divadlo."...
Ofoceno, odesláno, přepsáno.
Na regionální loutkářské přehlídce se Hanka opět objevila. Přijela s pohyblivými obrázky - "loutkovým divadlem" pro jednoho diváka. Texty lidové poezie jsou zprostředkovány výrazným poetickým pocitem, je to radostné, křehké, něžné a citlivé. Stejně jemné jako Hanka Voříšková.

Velice rádi jsme se s ní opět setkali.
Naďa G.

S dobrým dezertem se nebojíme

(Podle vyprávění rodin Benešových a Ferjenčíkových z Choltic zaznamenal Jan Kerbr)

Rodiny s dětmi navštěvuje vypravěčka, loutkářka a cukrářka Hana Voříšková a prezentuje v jejich domácnostech Pohádku o oříškové bábovce, verzi slavnější Pohádky o perníkové chaloupce. Východiskem svérázné inscenace je výborný recept, který vnučka zdědila po babičce, též nositelce příjmení Voříšková, a jejíž věhlas vlastně takto šíří. Rodiče v navštívených rodinách jsou o této okolnosti informováni předem, děti nikoliv, všechno pro ně má být překvapením.

Neidentifikují tedy hned, že kopec ukrývá typicky středoevropskou lahůdku, neboť ta je v počátcích příběhu o Jeníčkovi a Mařence "maskována". První, zelené plátno, přehozené přes bábovku, vytváří lesní scenérii. V pahorku jsou v této fázi napíchány na špejlích též papírové stromky. K výrobě houbiček bylo použito rozinek a sušených meruněk, takže první atak na čich a slinění diváků je učiněn. Po odstranění zeleného plátna se objeví ještě plátno černé (evokace temné noci). Když Jeníček s Mařenkou dorazí k oříškové bábovce, v níž žije hrůzná ježibaba, padnou všechny "zábrany" a pokojem zavane výrazná vůně cukrářské lahůdky. Obě pohádkové děti jsou oblečené lžičky, jejich protivnice kostýmovaná vidlička. Děti mají z jedné strany namalován veselý, z druhé smutný ksichtíček, k hlavičce v případě chlapce přiléhají modré kalhoty, u dívenky je to červená sukýnka. Ježibaba se vyznačuje černým šatem, děsuplným výrazem obličeje a rozcuchaným vlasem, snad z koudele. (Tatínka a maminku v prologu pohádky charakterizuje obrázek v okně jednoduchého domku.) Jeníček s Mařenkou ochutnávají z bábovkové chaloupky tak, že se do pečiva noří "jejich" lžičky, Hana Voříšková si na upečeném nepokrytě pochutnává, což neopomene doprovodit gustovním pomlaskáváním, vzdechy i pochvalováním si cukrářského arcidílka.

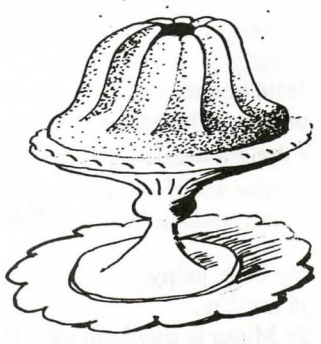
Centrálním otvorem v bábovce vychází na povrch dnes tolik užívaný divadelní dým, v tomto případě práškový cukr, který Voříšková umně rozdmychává za pomoci balónku, putování aktérů pak zvukově podkresluje dětským mlýnkem. Výstupy odděluje zapískáním na píšťalu. Když jsou sourozenci v zajetí vykrmovány, je jejich nezdravá korpulentnost naznačena molitanovou vycpávkou figurek. Obmyslně gradovaný happy end, v němž je čarodějnice vržena do pece, proběhne shozením "ježibabí vidličky" do centrálního kráteru. Zbytek bábovky - prý kolem devadesáti procent původní hmotnosti - je po zhruba půlhodinové produkci dán v plen divákům. Líbí se pohádka, chutná dezert podle osvědčené receptury.

Děti jsou uchváceny proměnlivostí hlasových valérů Hany Voříškové při vykreslování všech partů včetně vypravěčského (zprávu podávali dorostenci ve věku 10 a 14 let), rodiče s povděkem kvitují její nadhled a absenci přehrávacích manýr. Umělkyně hraje na pozvání, chtějí-li někde reprízu, musí předem připravit bábovku (ovšem podle receptu babičky Voříškové).

P.S. Hana Voříšková je pedagožkou Základní umělecké školy v Chocni.

Oříšková bábovka

podle receptu babičky Voříškové

do velké bábovkové formy 15 dkg másla, 25-30 dkg cukru, 4 žloutky, ze 4 bílků sníh, 25 dkg polohrubé mouky, 1/2 prášku do pečiva, 10 dkg oříšků, kakao, 1/2 koflíku mléka, pečeme 3/4 hodiny.

*

*

Dne 20. ledna 2000 ve 20.00 hod. proběhlo v ústí nad Orlicí ustanovení Občanského sdružení divadelních ochotníků Ústí nad Orlicí. Smysl je členům VSVD zřejmý. Spolek s právní subjektivitou by měl mít lepší přístup k financím a majetku než stávající soubory působící v Ústí nad Orlicí. Je to cesta náročnější, než zůstávat "postaru" souborem pod něčí střechou, ale ze složení (např. většina z absolventů herecké třídy z Jaroměře) členů je zřejmé, že všechny vede společná touha dělat divadlo (snad lépe a více taky) a především divadlo. Samotná zkušenost vzniku OSDO se však nesetkala s pochopením určité části souboru Vicena, neboť prý za současných podmínek není třeba iniciovat vznik sdružení.

-mm-

*

Dramatický kroužek v Luži (členský soubor VSVD) pořádal v sobotu 26. února 2000 Tradiční ochotnický karneval, ráz: **Za starých časů**

*

Občanské sdružení divadelních ochotníků Ústí nad Orlicí požádalo již o členství ve VSVD a také zaplatilo příspěvky kolektivního člena právnické osoby. Na den 10. 4. připravuje spolu s Městskou knihovnou Ústí nad Orlicí vzpomínkový večer na Paula Claudela, francouzského básníka, dramatika, ale také politika (zemřel 23. 2. 1955). Na setkání, na němž nebudou chybět zástupci Francouzského institutu, bude recitována poezie P. Claudela jak česky, tak i v originále, představeno dílo P. Claudela (Spolupráce s Nadací P. Claudela v Paříži) a bude představen projekt inscenace Zvěstováni Panně Marii téhož autora, který právě vzniká v Ústí nad Orlicí. Pokud vše dobře dopadne, bude zabezpečen přes internet on line přenos tohoto setkání. P. Claudel totiž jako diplomat za svého působení v Praze inicioval myšlenku evropské vzájemnosti MOSTY. Toto setkání bude malým příspěvkem k této velké myšlence.

Martin Malínek

*

175 let českého ochotnického divadla ve Vysokém Mýtě

Pod záštitou pana ministra kultury a někdejšího divadelního ochotníka se konají letos obsáhlé a rozsáhlé oslavy kulatého výročí jednoho z nejstarších divadelních spolků v Čechách.

Vysokomýtští vydali, rovněž péčí Karosy a.s., nádherný sborník na křídě, který obsahuje bohatou historii vysokomýtského divadla. Najdete v něm historii vysokomýtských divadelních společenství i historii postavení budovy Šemberova divadla i dějiny pěveckého sboru Otakar (140 let), který byl souputníkem vlasteneckých a kulturních snah občanů tohoto města. Uvádí se množství faktografického i obrazového materiálu, např. soupis inscenací s počty repríz všech vysokomýtských divadelních souborů za posledních padesát let (těch souborů bylo a dodnes je hned několik), přečteme si medailonky osobností vysokomýtského divadla, Aloisem Vojtěchem Šemberou a Hirmenegildem Jirečkem počínaje, konče současnými divadelníky, mezi nimž je stále Josef Mlejnek, jeden z průkopníků české dramatické výchovy a dětské divadla. Překvapivou informací je soupis všech spolků,, které se od roku 1825 nějak zabývaly i divadlem. Bylo jich v tomto městě osmdesát pět (!) a stále činných jich zůstává pět. Řada dalších divadelních souborů, zřejmě i tradicí kultivovanou Josefem Mlejnkem, působí při místních školách. Zajímavý je přehled 148 režisérů, kteří se ve vysokomýtských spolcích podíleli na organizování divadelních představení - dokonce se uvádí i počet režií! Např. takový Antonín Vaniš (1900 - 1950) má na svém kontě 158 režií, za ním následuje Josef Mlejnek s třiceti pěti a Jan Havel s dvaceti osmi! S vlastními autory je na tom Vysoké Mýto také dobře. Almanach uvádí třináct vysokomýtských autorů či spoluautorů. Mezi nejplodnější patří znovu Josef Mlejnek, s dvanácti, převážně dětskými tituly a Zdeněk Culka (dnešní ředitel místního kulturního střediska), který napsal čtrnáct her o Kašpárkovi, což by svého času velký vysokomýtský hit, známý i na Slovensku...

Vysokomýtští připravili bohatý program oslav, založený na ochotnické solidaritě. Žádné profi, žádné ohňostroje, ale celoroční přehlídka s ochotníky ze sousedství. Už v lednu uvedli vysokomýtští svou novou premiéru W+V Balady z Hadrů (soubor Malá scéna) a starou českou hru Ve mlejnici na šalandě (Divadelní klub z Makova), v únoru další mýtská premiéra (soubor Lyra) s hrou Karla Horkého Bejvávalo, a znovu Malá scéna Drdovy Hrátky s čertem. V březnu hostují ve Vysokém Mýtě chlumečtí ochotníci se Svatbou pod deštníky.

Na duben je v programu oslav ústecké provedení Veberova Trouby na večeři, v květnu Dvě uši, dvě svatby od M.Kundery v provedení DS Jirásek z Týniště nad Orlicí, v červnu zahraje v atriu kulturního střediska "Lyra" Vicena Ústí nad Orlicí svou adaptaci Moliérova Lakomce, na červenec plánují - a rovněž do exteriéru - spojené vysokomýtské soubory Shakespearův Večer tříkrálový!

Na podzim se má ještě představit soubor z České Třebové, ze Žamberka a Vamberka, a aby toho nebylo dost, znovu vysokomýtští, kteří (viz výše) letos připravili již čtyři velké kusy (!) přijdou s obnoveným vysokomýtským Kašpárkem, a také, právě ve slavnostním období - tedy v říjnu, s nastudováním Stodolova Krále Svatopluka a s hrou V. Krameria Dům na silnici, s níž právě dne 4. října 1825 začala historie vysokomýtského ochotnického divadla.

Popřejme jim dalších 125 let (nejméně). K tomu připojujeme i skromné přání - takový pilný, plodný a nápaditý spolek by jistě mohl, včetně svých některých členů, být součástí Volného sdružení východočeských divadelníků. Možná, že by se pak nestalo, že jsme se o těchto oslavách dozvěděli až koncem ledna a ještě k tomu náhodou. Ale to jen tak na okraj...

Alexandr Gregar

Kulturní a společenské středisko 538 54 Luže
Dramatický kroužek „Jaroslav“

Č.j. 83 / 99 V Luži dne 16. prosince 1999

Vážení a milí,

abychom nemrhali penězi, potřebnými k právě prováděné rekonstrukci jevištního zařízení sokolovny-divadla, zasíláme Vám vánoční a novoroční pozdrav společně s optimistickým pohledem na poslední rok 20. století, připomínajíce Vítězný únor jako začátek nelehké cesty dělnické třídy, združstevněného rolnictva a částečně pracující inteligence, směřující od kapitalismu ke kapitalismu.

Připojujeme přání veselých velikonoc s ekonomicky výraznou pomlázkou a radostného 1. máje, připomínajíce si dny osvobození hrdinnou Sovětskou armádou, znárodnění průmyslu a kinematografie včetně duchovních hodnot a svobodného myšlení, VŘSR /Velkou říjnovou socialistickou revoluci uskutečněnou v listopadu 1917/, MLSR /Malou listopadovou sametovou revoluci 1989/ a bohužel dosud nesplněné přání, aby „pravda a láska" konečně „zvítězily nad lží a nenávisti".

Tož ať máte silné nervy a železné zdraví odolné proti korozi ve znečištěném ovzduší blížícího se nového milénia. V jeho počátku - tedy v r. 2001 - chceme oslavit 200. výročí nepřetržité činnosti ochotnického divadla v Luži, na které se připravujeme nejen studiem inscenace, přípravou hudebně recitačního pásma pro školy i občanská sdružení, utříděním materiálů k výstavě archivních dokumentů DK „Jaroslav", ale i obnovením krajských přehlídek venkovských divadelních souborů s přímým výběrem na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou.

Zárukou by měla být generace, pokračující v rodinné tradici, to jsou děti počaté v rámci zájmové umělecké činnosti, stejně jako mladá garda z řad podnikatelů, zdravotního personálu Hamzovy dětské léčebny na Košumberku, nevyjímaje místní, ale i dojíždějící inteligenci a nadšence v nově se tvořících občanských aktivitách.

Věříme, že i Vy budete patřit mezi naše přátele a spolupracovníky.

Za

Dramatický kroužek „Jaroslav"
při KaSS
538 54 LUŽE

předseda

jednatel

dvanáctiletý kandrdas

*

POSLOUCHEJTE, DÍVEJTE SE

Pomalu, ale jistě se blíží jubilejní 70. Jiráskův Hronov 2000. Tato nejstarší divadelní přehlídka amatérského divadla v ČR (která je patrně nejstarší na světě), se uskuteční 12.-19. srpna 2000 poprvé jako mezinárodní festival Středoevropské sekce AITA/IATA. Záštitu nad festivalem přijal prezident republiky Václav Havel a České komise UNESCO. Mediálními partnery festivalu jsou Český rozhlas, Česká televize a Týdeník Rozhlas. Tato média přináší pravidelně informace z kultury, pořady, ve kterých můžete najít mnohou inspiraci a podněty pro svou práci.

TIPY (nejen pro amatérské divadelníky):

Český rozhlas 1 – Radiožurnál uvádí každou středa ve 20.05 **Večer s Kulturní revue,** zajímavosti a aktuality z kulturního dění v Čechách i na Moravě). Český rozhlas 2 – Praha do svých pořadů **Host do domu** (8.00 – 12.00) a **Dialogů** (14.16) zve zajímavé hosty z oblasti kultury. Podobně laděný pořad můžete slyšet také na ČRo 3-Vltava v neděli 14.00 pod názvem **Setkávání**. Pokud Vás zajímají polemičtěji zaměřené diskuse, pak je tu denně na Vltavě **Naše téma** (9.00). **Život-osudy-osobnosti** (na Vltavě pátek 10.00) je věnován autentickému vyprávění pozoruhodných osobností o tom, co život dal a vzal.

Pro inspiraci zájemců o krásnou literaturu, ale i esejistickou tvorbu, poezii či dramatiku připravují rozhlasoví pracovníci nejrůznější typy projektů. Každý pátek od 20.00 se můžete na stanici Praha ponořit do tříhodinového **komponovaného pořadu,** který je zaměřen na nějakou zajímavou uměleckou osobnost, výjimečné dílo či aktuální kulturní téma. Pravidelný čas pro divadlo má Český rozhlas 3 – Vltava v sobota 14.30. V současné době se tu objevuje dlouhodobý cyklus **Svět jako jeviště čili Nejlepší role českého a světového dramatu.** Zajímavé dramatické postavy (matka, hrdina, hrdinka, zloděj, podvodník, tulák tu promenují v proměnách času a dramatických umění). Třikrát měsíčně je dramatickému umění na stanici Praha věnován celý **Divadelní nedělní večer**. V něm můžete vyslechnout nejen „hry pro pamětníky" (zde se čerpá z bohatých archivů ČRo) v interpretaci starých mistrů (uváděný vždy komentářem některé současné divadelní osobnosti), ale také nahrávky modernější divadelní klasiky z období 70.-90.let. Zajímavou inspiraci může přinést i prezentace současných her, které se v některých případech ještě na české jevišti neobjevily (v tomto cyklu se představily např. díla Muž otevřený náhodám Yasminy Rezy, Návštěvník Ritze Emanuela Schmitta, Fortinbras se opil Januse Glowackého či Poslední noc Tennesseeho Williamse Franka Bertranda). Úterní večer na Vltavě patří **Klubu rozhlasové činohry** (obdobě televizního Filmového klubu), kde je kladen důraz především na původní rozhlasové texty. Občas i tady přijde řada na adaptaci zajímavé divadelní hry (např. tu byla uvedena Enquistova Faidra).

Z nedělního programu na Vltavě si může vybrat každý literární labužník. V 10.00 **Panoráma poezie** představuje to nejzajímavější v poetické tvorby českých i světových básníků. V 10.30 následují **dramatizace velkých literárních látek ve formě seriálu** (z poslední doby např. Merežkovského Leonarda da Vinci, Exodus Leona Urise, Tři mušketýři, Sága rodu Forsythů, Studna osamění, Sherlock Holmes). V 21.00 **Schůzky s literaturou** pravidelně seznamují posluchače s životem a dílem pozoruhodných literárních tvůrců.

Úplný přehled rozhlasových pořadů, ale také rozhlasové a divadelní recenze a vyprávění o zajímavých lidech z oblasti kultury najdete v **Týdeníku Rozhlas.**

Také Česká televize, především na své druhém programu, dává prostor divadelní a literární tvorbě. Upozorněme alespoň na některé z nich.

V pátek 20.00 nám pořad **Zblízka** přiblíží portréty lidí, pro které je kultura přirozenou součástí života, podobného ladění je i Salón (Český nebo Moravský) v neděle 21.45 zabývající se profesionální i amatérskou kulturou, jejími osobnostmi a festivalovým děním v Čechách i na Moravě). Fanoušci divadla na obrazovce jistě vědí, že se záznamem nejzajímavějších divadelních inscenací nejen z českého a moravského regionu se mohou pravidelně setkávat vždy v sobotu ve 20.00.

Zajímaví hosté z oblasti kultury se pravidelně objevují i v pořadech **Nedělní ráno, Noc s andělem, Pěna dní či Na plovárně.** Pozornost divadlu pro děti zase věnuje dopolední nedělní pořad **Ži-ra-fa**.

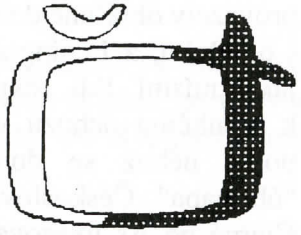
jas

ČESKÝ ROZHLAS

Vltava

ČESKÝ ROZHLAS 3

TÝDENÍK ROZHLAS

ČESKÁ TELEVIZE

Z Moskvy do Skuhrova

Kapitola sedmá ze vzpomínek Jany Albrechtové
Divadlo, má láska

Na svět se člověk dívá vesele, hlavně když může sedět pěkně na kozlíku, odkud není vidět na trable, neštěstí či křivdy jiných, a ani jemu samému nepřipadne, že by se mohl někdy octnout na dně. A tak jsme měly s Hanou další možnost - tentokrát být hosteskami na dalším výstavnickém divadle v Moskvě. Roku 1960 totiž přibylo ke zkratce jména naší republiky ještě jedno S, a tak jsme to zřejmě (okázale, ale opět se švihem a smyslem pro dynamiku a přitažlivou scénografii) - jely prezentovat opět do Moskvy a posléze ještě do Kyjeva.

Ostatně, měly jsme pocit, že nešlo o Potěmkinovy vesnice tak moc. Strojírenství představilo světu tryskové stavy, polarograf akad. Jaroslava Heyrovského byl vyznamenán Nobelovou cenou, v kultuře začínaly úrodné časy nových jmen nastupující generace režisérů české filmové školy a i kritické vlny spisovatelské, do Moskvy tu dobu přijeli Angličané s unikátní výstavou abstraktního umění, do té doby v této zemi nevídané, Chruščov se tehdy rozhořčoval nad tím právě sestřeleným "špionážním" letadlem z Ameriky a k nám na výstavu do Ostankina proudily opět davy lidí, kteří si přáli zopakovat zážitky z loňské výstavy čs. skla. A tak jsme provázely ohlášené delegace z Dálného východu i od Baltu, z Leningradu či Batumi, stejně tak jako místní lidi, expozicemi, které vyústily k dlouhému ochozu venku pod širým nebem, podél něhož se dole rozprostírala protáhlá "óbrmapa" Československa, na níž jsme od Čierné po Aš ukazovaly návštěvníkům maketu našich průmyslových oblastí i kulturních památek a oni tiše žasli, kolik toho na tak relativně malém území je. Pak jsme je dovedly k české a slovenské restauraci, kde směli pobýt nedlouho, ale zato byli vesměs všichni nadšeni symfonií barev, chutí a vůní, jak to jen "naši" dovedli vykouzlit. A pak ještě s chutí becherovky či plzně v ústech došli až na taneční parket, kde orchestr Ladislava Bezubky, za přispění zpěváků - pokud si vzpomínám, byla tam Helena Loubalová, Iveta Simonová i Milan Chladil, rozdával náladu i v rytmu počínajícího rock-and-rollu, o kterém kdosi z Rusů začal roztrubovat, že je to český národní tanec.

Ale to by bylo opět dlouhé vyprávění. S divadlem má však hodně společného ještě jeden můj tehdejší zážitek, který se mi hluboce vryl do mé citové paměti: pravoslavná mše, kam jsem se čirou náhodou a tajně - jak tehdy jinak - dostala. Čtyři hodiny jsem u vytržení stála v prostorách chrámu bez lavic a snad celým tělem vnímala osmihlasý chór, jehož mohutná, tu bouřná, tu konejšivá náruč mne objala. Nespustila jsem oči z tajemných příchodů a odchodů bradatých popů ve zlacených ornátech a s údivem registrovala motýlí pohyb suchoučkých bábušek v bílých šátcích a pozorovala jejich neslyšný, rychlý proud mezi davy: sbíraly obětiny - vajíčka na tvrdo, "bulky", jablka - a prodávaly uzounké svíčky k odpuštění hříchů ... Gospodi, pomiluj! Pořád slyším tu mocnou, jako z jícnu země vycházející, dunivou a hned zas útěšnou harmonii lidských hlasů a musím myslet na divadlo světa, v němž jednu z tragických i velkých rolí hrála a hraje tahle nesmírná, strašná, tajemná, silná i nešťastná zem.

Domů jsme se vraceli ještě po dvouměsíčním pobytu v Kyjevě, kam byla pro velký úspěch výstava přeložena, a to bylo zase zvláštní a dlouhé vyprávění. Takže shrnu mé tehdejší pocity - domů jsme se vraceli neuvěřitelně rádi. Návštěvnické knihy byly ovšem opět plny su-

perlativů a my byli hrdi, že jsme svou malou troškou přidali k výrokům všech našich ruských i ukrajinských diváků: Čechi, molodcy, Čechi - malaja Amerika ...

Přijeli jsme 30. září 1960 a 1. října jsem měla nastoupit na své prvé učitelské místo s tím, že státnice - odložené kvůli "státním zájmům" - budu dělat v březnu následujícího roku už jako zaměstnanec školství. A tak jsem se - s aureolou pověsti mistra světa - octla ve Skuhrově nad Bělou, jak zněla umístěnka, protože se tehdy rukovalo do školství jako na vojnu.

První dojem byl úchvatný. Po vřavě, shonu, tisících dotazů, statisících lidí klid přímo božský. Chladivá horská říčka, stráně kolem jako polozavřená dlaň chránící ptáče, na lesnatém vrchu kostelík, škola od pohledu vlídná a venku děti, které samy od sebe nahlas a přívětivě pozdravily!

Mým prvým nadřízeným byl tehdy pro mne nezapomenutelný Jaroslav Ehl, vynikající zpěvák, sólista Pěveckého sdružení českých učitelů, muzikant tělem i duší a fanda pro veškerou tvůrčí iniciativu. Vím, že mu bylo v následujícím občanském roce zrovna 40 - což znamenalo, že jsme ho my nejmladší pokládali za usedlého, jak už to tak, když je vám přes dvacet, chodí. Teprve s odstupem let si uvědomuji, kolik bylo v něm a jeho vrstevnících, ale i ve všech tehdejších členech jeho učitelského sboru, energie, činorodosti. A kolik nesmírně trpělivé, mravenčí práce musela asi udělat "v zázemí" jeho jemná a starostlivá paní v péči o jejich čtyři děti. Ale ten duch tvůrčího zanícení - vzpomenu si na vynikajícího výtvarníka a matematika Pepu Martince, sečtělou, vzdělanou a stále dobře naladěnou Mášu Janečkovou, o mnoho let starší Růženku Hlavatou, Aničku, Honzu, Alenu, ... snad mi prominou, že tedy budu povídat o divadle - ten duch tvůrčího vzruchu tu byl domovem. A tak nebylo divu, že jsem se jen trochu porozhlédla (učila jsem tehdy šest předmětů, z toho třeba zpěv, práce na pozemcích, kreslení, rýsování, což mi dalo zabrat, takže jsem své hlavní předměty - češtinu a ruštinu - dělala skoro jako melouch) a octla jsem se, ani nevím jak, na jakési schůzi v "bílém domě", Porkertově vile, kde slovo dalo slovo - a byla ruka v rukávě. Zrovna ve vzduchu bylo cítit, že se tu sešli dávní ochotníci kdysi vyhlášeného spolku a že se nedají k obnově činnosti dvakrát přemlouvat. A tak hned kdosi, že prý se tu kdysi hrála velmi úspěšně hra Petra Karvaše Meteor a že by se to mohlo oprášit. Jediná ženská role Evy že by prý byla zrovna pro mě a zároveň, když jsem ta učitelka, bych mohla pomoci s režií. A bylo to. Bůh ví, kdo objednal knížky, asi sám o rok starší rejža Pepa Matyáš. Zkoušeli jsme někdy od března, to už jsem byla "plně aprobovaná", snad třikrát týdně, topení netopení. Mým nezapomenutelným strýčkem ve hře byl někdejší slavný skuhrovský ochotník Karel Ehl a mým nejbližším partnerem nastávající voják Jarda Hradecký... Teprve nedávno jsem se dozvěděla, že předčasně zemřel ... Vzpomínám si, že jedna z hlavních zkoušek připadla na 11. dubna a na druhý den dopoledne hlásili v rádiu, že do vesmíru vzlétl a po hodině šťastně přistál prvý kosmonaut světa Jurij Gagarin. Téměř v celosvětové euforii dopadl i Karvašův Meteor na rampu skuhrovského jeviště, takže se nám potlesk zdál ohlušující.

Ten rok utekl neuvěřitelně. Ve škole jsem, toť se ví, založila soubor, to tehdy patřilo k věci, a vzpomínám si, že jsme kromě školních akciček dělali i veřejné vystoupení. Bylo to na objednávku, tak to tehdy chodilo. Ten rok totiž bylo 40 i Velké straně, bez níž už se nic neobešlo, ba naopak, řekla bych. Já jen vím, že jsem se z vrozeného i pěstovaného odporu k pochlebným zdravicím utekla - jak jinak, pane profesore Döllingu, ke klasice a milé pásmo pojednala - s leitmotivem Dvořákova Mého domova - jako vyznání dějinám a kultuře země, z níž jsme rostli. Mít někoho rád, to je stýskat si po něm. A mně se v Rusku po mé zemi hodně stýskalo. A tak mám pořád pocit, že to naše tehdejší vystoupení nebylo trapné. Těm dětem, Jano, Věro, Olinko ... je dnes přes padesát!!! A už asi dávno zapomněly.

30. června 1961 má umístěnka ve Skuhrově končila. Z úradku školských orgánů jsem byla přeložena. Na průmyslovku do Rychnova nad Kněžnou.

Jana Albrechtová

po uzávěrce...

Dorazilo faxem z Ústí nad Orlicí:

Divadelní soubor Vicena z Ústí nad Orlicí má za sebou úspěšnou premiéru. Pod režijním vedením Jana Štěpánského nastudoval soubor hru Francice Vebera Trouba k večeři. Tato konverzační komedie zavádí diváka do života významného pařížského vydavatele, který na společné večeři se stejně úspěšnými a bohatými přáteli soutěží v tom, kdo s sebou jako hosta přivede většího blbce. Když narazí na finančního úředníka, který vyrábí modely ze sirek a kterému navíc utekla manželka, má největší šanci vyhrát. V den večeře si však užene "housera", a nemůže opustit byt. Host, který věří, že se hostitel zajímá o jeho modely, však už stojí za dveřmi a ve své dobrotivé prostotě mu změní dosavadní život v peklo....

Ústeckoorličtí ochotníci uvedli svoje nové divadelní představení v Říčkách, v Horní Čermné a ve Vysokém Mýtě, v Letohradě - Orlici, ve Sloupnici a v Dolní Dobrouči. Svému publiku se souboru představí až koncem května na domácí scéně Roškotova divadla a tím ukončí jarní sezónu. S komedií Trouba na večeři se DS Vicena představí dalším divákům zase až na podzim.

-ph-

DS Vicena Ústí nad Orlicí, Francis Veber:
Trouba na večeři, režie Jan Štěpánský,
premiéra 1. 4. 2000, kontakt:
Jan Štěpánský, tel. 0465-523516

*

Rada VSVD

Ve středu 5. dubna se poprvé v novém složení sešla Rada VSVD. Přítomni byli: Jan Merta, Břetislav Lelek, Naďa Gregarová, Agáta Hrůzová, Martin Malínek, Petr Hájek, Alexandr Gregar a Josef Tejkl. Ema Zámečníková a Karla Dörrová se nemohly zúčastnit, a proto se omluvily.

Hlavním bodem jednání bylo rozhodnout o tom, kdo bude v tomto roce zastávat důležité funkce předsedy, místopředsedy, jednatele a pokladníka. O všem se hlasovalo a ve všech případech byli jednomyslně zvoleni - do funkce předsedy VSVD Alexandr Gregar, místopředsedkyní a zároveň jednatelkou i nadále zůstává Naďa Gregarová a pokladníkem se stal Martin Malínek.

A o čem se rokovalo dále?

- Do konce tohoto kalendářního roku budeme pracovat na vylepšené podobě stanov VSVD (rozšíření působnosti sdružení, zpřesnění jednotlivých bodů) tak, aby o nich mohla jednat příští valná hromada.
- Mluvili jsme též o grantech. V letošním roce zatím požádalo VSVD o finanční příspěvky tyto instituce:

  Ministerstvo kultury ČR - žádali jsme o 135.000,- Kč, získali 28.000,- Kč (určeno na metodickou pomoc souborům a na Hromadu), a prostřednictvím dalších sdružení (Úpice, Dolany, Červený Kostelec) 30.000,- Kč na regionální přehlídky. Úřad města HK - žádali jsme o 17.500,- Kč, pravděpodobně dostaneme 13.000,- Kč (na loutkářskou přehlídku a Dětskou scénu).

  Český literární fond - žádali jsme o příspěvky na Hromadu (15.000,- Kč) a na režijní kurz (20.000,- Kč) - v obou případech přišla zamítavá odpověď

  Nadace Open Society Fund Praha - zde jsme žádali o 80.000,- Kč na režijní kurz a zatím netrpělivě čekáme na odpověď.

Rada VSVD schválila plán činnosti na rok 2000:

a) regionální postupové přehlídky doplněné o Divadelní šance,

b) společenské akce, tj. slavnostní závěr divadelní sezóny spojený s předáváním individuálních ocenění,

c) ediční činnost (tři čísla Hromady) .

Příští Rada VSVD se sejde 31. května.

*

POZOR - POZOR - POZOR

V příloze Hromady je zveřejněn formulář k vyplnění - v případě , že máte zájem být zařazeni do Adresáře amatérských divadelních souborů v České republice 2001.

Po roce sběru by měl adresář vyjít, uvedeny však budou pouze základní kontaktní údaje.

Věříme, že této možnosti využijete.

REGIONÁLNÍ LOUTKÁŘSKÁ PŘEHLÍDKA

Ve dnech 8. - 9. dubna se uskutečnila v Hradci Králové v divadle Jesličky regionální loutkářská přehlídka. Program byl velice bohatý - celkem 21 titulů. Podle ohlasů byla přehlídka jednou z nejúspěšnějších posledních let, a to nejen kvantitou představení, ale i kvalitou. O tom svědčí značná úroda ocenění a doporučení na Chrudim, jak o nich rozhodla porota ve složení: Karel Vostárek, Alena Exnarová, Jan Merta, Jolana Brannyová a Iveta Dřízhalová.

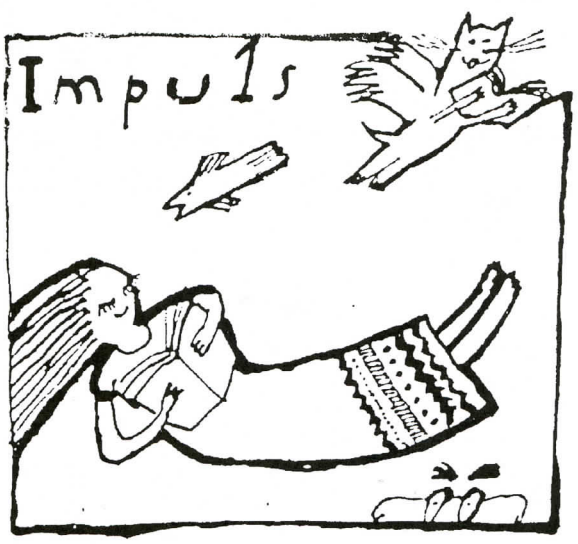
Nominace na přímý postup:

- Blok inscenací Olgy Strnadové
  LS Mravenec a Křepelky ZUŠ Žamberk
  Jak Franta na čerchmanty vyzrál a Na tom našem dvoře

Doporučené inscenace do širšího výběru podle následujícího pořadí:

- Čmukaři Turnov: Pletené pohádky
- Gogo a Chru Chru Svitavy
- LS BOĎI Jaroměř. Starý příběh jaroměřský
- Dramatická školička Svitavy: Putování za Sněhurkou
- LS Bifule, Divadlo Jesličky: Oskarky
- Jůlie, Dramatická školiška Svitavy: Zrcadlení
- LS Bifule, Divadlo Jesličky: Rychlé šípy

Podrobná zpráva o regionální loutkářské přehlídce včetně ocenění bude zveřejněna v příštím čísle Hromady

ŠTRONZO 2000
A MURPHYHO ZÁKONY

Problémy a pracovní úkoly vždy přicházejí ve shlucích. Peníze nikdy. Na tento Murphyho zákon jsem si vzpomněla, když mi přišla z ministerstva kultury zamítnutá žádost o štronzový grant. Zkazilo mi to náladu, ale pak jsem pana ministra pochopila. Snížit mi grant z už tak směšných 5 000.- Kč na míň, to už by vypadalo jakože nemá vůbec žádné peníze. Jak říká Murphy – investice do čehokoliv budou růst tak dlouho, dokud nepřekročí cenu možných ztrát nebo dokud někdo neřekne, aby se ty peníze vrazily do něčeho užitečného. Nevadí. Prý cokoli jde nahoru, musí jednou jít dolů a podnebí je to, co očekáváme, počasí to, co dostaneme. Ještě štěstí, že teta Kateřina Murphyho neznala. To bychom ji z jeviště nedostali. Kde a kdy? No přece na Štronzo 2000, které se bude konat popáté v Moravské Třebové 11. – 12. 11. 2000. Řídíce se dále Murphym, že vždy je třeba obětovat něco, co chceme, kvůli něčemu, co chceme víc, poprosím tentokráte vás, kteří navštívíte Štronzo o účastnický poplatek 100 Kč na osobu. Vždyť za náš milý úsměv v první řadě, dále za cestovné, ubytování, oběd, tradiční večeři a snídani nebudete nás snad mít za harpagony.

Pro ty z řad amatérských umělců, kteří by snad nevěděli cože jest to Štronzo, uvádím:
Štronzo je název přehlídky divadel jednoho herce a divadelních aktovek, která se koná vždy začátkem listopadu v Moravské Třebové. Přehlídka je postupová, nemá regionální hranice a letos poprvé ani státní hranice. Její hlavní cenou je uzená hlava prasete, zkonzumovaného k večeři, kterou udílí porota utvořená ze zástupců hrajících souborů. Odborná porota je kamarádská a ne odporná, její hodnocení našich divadelních prohřešků jsou citlivá a to tak, že člověka – umělce citlivě bolí, že na to blbeček nepřišel sám. Porotu vždy poctí vedením pan profesor Jan Císař a zdobí jeho žena Mirka, bez nichž by Štronzo už ani Štronzem nebylo. A toť snad vše. Že se mi teď vytratil ten Murphy? Dovolte mi tedy uvést jeho zákon, mě nejbližší. Nejlepší je zemřít mlád tak pozdě, jak jen to jde.

Srdečně zdraví a na váš zájem o Štronzo se těší
Heidemarie Sekáčová
se souborem a spolupracovníky.

Naše adresa:
Kulturní služby
Svitavská 18
571 01 Moravská Třebová

V Moravské Třebové dne 17. 4. 2000

KLICPERA THEATRE

THEATRE EUROPEAN REGIONS

THEATRE DRAK

HRADEC KRÁLOVÉ 21. - 30. 6. 2000 CZECH REPUBLIC
VI. INTERNATIONAL FESTIVAL

KLICPEROVO DIVADLO V HRADCI KRÁLOVÉ
a
VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ
(které u toho nesmí chybět!)

CHCETE VYSTUPOVAT NA VI. MEZINÁRODNÍM FESTIVALU DIVADLO EVROPSKÝCH REGIONŮ?

(21. - 30. června 2000)

jeho

OPEN PROGRAM

Vám nabízí možnost vystoupit s produkcí,
která se může uskutečnit ve volném prostoru,
a to především na letních scénách Klicperova divadla a Divadla Drak,
v ulicích a na náměstích starého města, popř. v přilehlých parcích.
Vítány jsou inscenace vhodné pro tzv. pouliční divadlo,
představení časově kratší a technicky nenáročná.

•

Vaše vystoupení bude propagováno v rámci festivalového programu,
zdarma pro Vás (na letních scénách) zajistíme nejnutnější technickou výbavu
a organizační servis, zprostředkujeme možnost ubytování, každý vystupující člen získá
volnou vstupenku na oficiální festivalový program tzv. last minute ticket.
Soubory vystupují na vlastní náklady.

Těšíme se na Vás

Alexandr Gregar
předseda VSDV

Ladislav Zeman
ředitel KD

Kontakt: Naďa Gregarová, Impuls, Okružní 1130, Hradec Králové, tel.: 049/465 60
(Uzávěrka přihlášek do 31. 5. 2000)

KLICPERA THEATRE ★ THEATRE EUROPEAN REGIONS ★ THEATRE DRAK

PŘEDBĚŽNÝ PROGRAM VI. MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU „THEATRE EUROPEAN REGIONS“ 21. - 30. 6. 2000 (ke dni 17. 4. 2000)

21. 6. středa	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	10.00 16.00	Hans Christian Andersen - Arja Petterson **PRINCEZNA NA HRÁŠKU (r. Arja Petterson)** Taneční divadlo Hurjaruuth Helsinky - **Norsko**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	18.00	**SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ VI. MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU „DIVADLO EVROPSKÝCH REGIONŮ“ V HRADCI KRÁLOVÉ 2000**
	HLAVNÍ SCÉNA	18.30	William Shakespeare **TRAGÉDIE KRÁLE RICHARDA III. - obsahující pikle proti bratru jeho Clarencovi, žalostné zavraždění jeho nevinných synovců, jeho kruté uchvácení trůnu s celým průběhem jeho hanebného života a plně zasloužené smrti. (r. Vladimír Morávek)** Uvádí Společnost W. S. ve spolupráci s Divadlem Globe Praha, Klicperovým divadlem Hradec Králové a Městským divadlem Karlovy Vary - **ČR**
	DIVADLO DRAK	21.00	Miyako Kurotani **HALF MOON (PŮLMĚSÍC)** Guinneko Co. Tokyo - **Japonsko**
22. 6. čtvrtek	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	10.00	William Shakespeare **KUPEC BENÁTSKÝ (r. Arnošt Goldflam)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR**
	DIVADLO DRAK	10.00	Iva Peřinová **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA (r. Josef Krofta)** Theatre Mukamas Tampere - **Finsko**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	17.30 22.00	Dario D'Ambrosi **TUTTI NON CI SONO (Někdo tu chybí)** Teatro Patologico Roma - **Itálie**
	DIVADLO DRAK	17.30	Iva Peřinová **JÉMINKOTE, PSOHLAVCI (r. Tomáš Dvořák)** Divadlo ALFA Plzeň - **ČR**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	Nikolaj Vasiljevič Gogol **HRÁČI (r. Sergej Fedotov)** Divadlo Bez zábradlí Praha - **ČR**
23. 6. pátek	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	10.00	Milan Uhde - Miloš Štědroň **BALADA PRO BANDITU (r. Karel Brožek)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR**
	DIVADLO DRAK	10.00 17.30	Iva Peřinová **ZVÍŘECÍ DIVADLO (r. Tomáš Dvořák)** Naivní divadlo Liberec - **ČR**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	17.30 21.00	Michal Lázňovský - Frederika Smetanová **ORFEUS (SEN) na konci světa** Divadlo Na voru Praha - **ČR**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	Friedrich Dürrenmatt **KRÁL JAN (r. Zbyněk Srba)** Národní divadlo Brno - **ČR**
	SCÉNA V PODKR. Klicperovo divadlo	20.00	**POVÍDÁNÍ V PODKROVÍ - Lenka Jaklová představuje Jana Dvořáka,** divadelníka - loutkáře, dlouholetého dramaturga a ředitele Divadla Drak
	DIVADLO DRAK	22.00	S. T. Gyros **CHILLIASTRA (r. René Levínský)** Nejhodnější medvídci Hradec Králové - **ČR**
24. 6. sobota	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	10.00	Josef Čapek **O PEJSKOVI A KOČIČCE (r. Zoja Mikotová)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR** **(Představení pro děti z dětských domovů věnuje ČESKÝ TELECOM)**
	DIVADLO DRAK	10.00	Jiří Vyšohlíd **ČERNOŠSKÁ POHÁDKA (r. Jiří Vyšohlíd)** Divadlo Drak Hradec Králové - **ČR**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	11.00 17.00	Sari Lievonen - Ruusamari Jeppo **VERS LA FLAMME & OTHER STORIES** Duo Gaga Helsinky - **Finsko**
	DIVADLO DRAK	16.00	René Levínský **BAJAJA (r. Jakub Krofta)** Divadlo Drak Hradec Králové - **ČR**
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Fjodor Michajlovič Dostojevskij **ZLOČIN A TREST (r. Lída Engelová)** Divadlo F. X. Šaldy Liberec - **ČR**
	LETNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	22.00	**BALDANDERS (r. Pavel Šťourač)** Divadlo CONTINUO Malovice - **ČR**
25. 6. neděle	DIVADLO DRAK	10.00	Kolektiv Divadla Drak **JÉ! KDO TO JE? (r. Jakub Krofta)** Divadlo Drak Hradec Králové - **ČR**
	DIVADLO DRAK	15.00	Hans Christian Andersen **MALÁ MOŘSKÁ VÍLA (r. Josef Krofta)** Divadlo Drak Hradec Králové -**ČR**
	SCÉNA V PODKR. Klicperovo divadlo	17.00	**CAFÉ LITTÉRAIRE (Literární kavárna)** Compagnie José Manuel Cano Lopez Tours-La Riche - **Francie**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	18.30 19.30 20.30	Ézechiel García-Romeu a Francois Tomsu **ABERRATIONS DU DOCUMENTALISTE** **(Dokumentaristovy přeludy)** Théatre Granit, Scéne nationale de Belfort Belfort - **Francie**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	Fjodor Michajlovič Dostojevskij **BRATŘI KARAMAZOVI (r. Viktor Terelia)** Teatr im. Cypriana Norwida Jelení Hora - **Polsko**
	LETNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	22.00	**BALDANDERS (r. Pavel Šťourač)** Divadlo CONTINUO Malovice - **ČR**
26. 6. pondělí	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	10.00	Václav Havel **POKOUŠENÍ (r. Andrej Krob)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR**
	DIVADLO DRAK	10.00 13.00	Pavel Kohout **AUGUST, AUGUST ... (r. Karl Huck)** Karina Nielsen - **Dánsko**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	10.30 11.30 14.30	Ézechiel García-Romeu a Francois Tomsu **ABERRATIONS DU DOCUMENTALISTE** **(Dokumentaristovy přeludy)** Théatre Granit, Scéne nationale de Belfort Belfort - **Francie**
	SCÉNA V PODKR. Klicperovo divadlo	16.30	Václav Havel **ZPĚVY ŠÍLENCE** **(Krátká pouť prostory a časy poezie V. H.)** **(r. Radovan Lipus)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR**
	DIVADLO DRAK	18.00	Irina E. Andreeva **KDO SE SEM DÍVÁ** TEATR NOVOGO FRONTA Praha - **ČR**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	Carlo Goldoni **LETNÍ BYT (r. Ladislav Smoček)** Činoherní klub Praha - **ČR**
	LETNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	21.00	**CHANTS DE MA TERRE** **CANTOS DE MI TIERRA (Písně mojí země)** Compagnie José Manuel Cano Lopez Tours-La Riche - **Francie**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	22.00	Václav Havel **ZAHRADNÍ SLAVNOST (r. Peter Scherhaufer)** Divadlo Husa na provázku Brno - **ČR**
27. 6. úterý	DIVADLO DRAK	10.00	Alex Byrne - Kateřina Mocová a kolektiv **MŮJ ŽIVOT SE PSY (r. Alex Byrne)** Dejvické divadlo Praha - **ČR**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	16.00	Agnieszka Osiecká **VLCI (r. André Hübner-Ochodlo)** Divadlo Petra Bezruče Ostrava - **ČR**
	DIVADLO DRAK	17.00	David Drábek **KOSTLIVEC V SILONKÁCH (r. David Drábek)** Studio Hořící žirafy Olomouc - **ČR**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	Comtesse de Ségur **LES MALHEURS DE SOPHIE** **(Sophiiny maléry) (r. J. M. C. Lopez)** Compagnie José Manuel Cano Lopez Tours-La Riche - **Francie** (Při představení bude instalováno titulkovací zařízení s českým překladem)
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	21.00	**POVÍDÁNÍ A ZPÍVÁNÍ S IVOU BITTOVOU** **Lenka Jaklová představuje proslulou zpěvačku a muzikantku.** **Spoluúčinkuje hudební skladatel Miloš Štědroň.**
	SCÉNA AMÁTKA Divadlo Drak	22.00	William Shakespeare - Alexandre Abela **MAKIBEFO (MACBETH)** **Théatre - cinema (r. Alexandre Abela)** Blue Eye Films Londýn - **Velká Británie**
28. 6. středa	DIVADLO DRAK	10.00 22.00	Ruská lidová pohádka **PETRUŠKA (r. Zdeněk Říha)** Svanen da.-tjek.dukketteater Odense - **Dánsko**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	11.00 18.00	Václav Havel **AUDIENCE (r. Francoise Longeard)** Théatre 80 Amiens - **Francie**
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Fjodor Michailovič Dostojevskij **DEDINA STEPANČIKOVO... (r. Matúš Ol'ha)** Divadlo Alexandra Duchnoviča Prešov - **Slovensko**
	SCÉNA AMÁTKA Divadlo Drak	22.00	William Shakespeare - Alexandre Abela **MAKIBEFO (MACBETH)** **Théatre - cinema (r. Alexandre Abela)** Blue Eye Films Londýn - **Velká Británie**
29. 6. čtvrtek	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	10.00	Anton Pavlovič Čechov **NÁMLUVY, SVATBA A PAK VÝROČÍ (r. Michal Dočekal)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR**
	DIVADLO DRAK Na plácku venku	10.00	Katarína Aulitisová **PASKUDÁRIUM (r. Katarína Aulitisová)** Divadlo PIKI Pezinok - **Slovensko**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	17.00 22.00	Ernest Bryll - Katarzyna Gärtnerová **NA SKLE MAĽOVANÉ (r. Milan Antol)** Divadlo Jonáša Záborského Prešov - **Slovensko**
	SCÉNA V PODKR. Klicperovo divadlo	18.00	**POVÍDÁNÍ V PODKROVÍ** **Lenka Jaklová představuje dramatika Františka Pavlíčka**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	William Shakespeare **HAMLET (r. Vladimír Morávek)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR**
30. 6. pátek	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	10.00 17.00	Tennessee Williams **DOM NA ZBÚRANIE** **(r. Valentin Kozmenko - Delinde)** Scéna Jorik Košice - **Slovensko**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	Milan Lasica - Július Satinský **JUBILEUM (r. Martin Porubjak)** Štúdio L&S Bratislava - **Slovensko**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	21.00	**SLAVNOSTNÍ ZÁVĚR VI. MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU „DIVADLO EVROPSKÝCH REGIONŮ“ V HRADCI KRÁLOVÉ 2000**

Adresář amatérských divadelních souborů v České republice 2001

Úplný název souboru:
Obec – město, kde má soubor své sídlo:
Okres:
Adresa domácího působiště souboru – divadla či jiného objektu (existuje-li): **PSČ:**

Vymezení souboru:

Zakroužkujte základní vymezení souboru, případně méně výrazně označte přesahy:	Zakroužkujte věkové složení souboru:	Zakroužkujte organizační formu souboru:
☐ činohra ☐ činoherní divadlo pro děti ☐ loutkové divadlo ☐ pantomima ☐ pohybové divadlo ☐ taneční divadlo ☐ opera ☐ opereta ☐ muzikál, revue ☐ kabaret, estráda ☐ divadlo poezie ☐ pouliční divadlo ☐ netradiční a alternativní formy divadla na pomezí těchto druhů umění:	☐ soubor dětí (do 15 let) ☐ středoškolský soubor ☐ soubor „mladého divadla“ (15-25 let) ☐ soubor dospělých ☐ vícegenerační soubor s převažujícím věkovým průměrem ..... let	☐ registrované občanské sdružení (spolek) ☐ soubor jako součást jiného právního subjektu (kulturního zařízení, školy aj.) ☐ neregistrované volné sdružení občanů ☐ družstvo ☐ jiná forma – uveďte jaká:

Adresa a spojení na organizačního vedoucího souboru:

Jméno a příjmení:	
Adresa bydliště: **PSČ:**	
Kontakty do bytu:	**Kontakty na pracoviště:**
telefon (předvolba / číslo):	**telefon** (předvolba / číslo):
Fax (předvolba / číslo):	**Fax** (předvolba / číslo):
e-mail:	**e-mail:**

KLICPERA THEATRE ★ THEATRE EUROPEAN REGIONS ★ THEATRE DRAK

PŘEDBĚŽNÝ PROGRAM VI. MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU „THEATRE EUROPEAN REGIONS“ 21. - 30. 6. 2000 (ke dni 17. 4. 2000).

21. 6. středa	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	10.00 16.00	Hans Christian Andersen - Arja Petterson **PRINCEZNA NA HRÁŠKU (r. Arja Petterson)** Taneční divadlo Hurjaruuth Helsinky - **Norsko**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	18.00	**SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ VI. MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU „DIVADLO EVROPSKÝCH REGIONŮ“ V HRADCI KRÁLOVÉ 2000**
	HLAVNÍ SCÉNA	18.30	William Shakespeare **TRAGÉDIE KRÁLE RICHARDA III. - obsahující pikle proti bratru jeho Clarencovi, žalostné zavraždění jeho nevinných synovců, jeho kruté uchvácení trůnu s celým průběhem jeho hanebného života a plně zasloužené smrti. (r. Vladimír Morávek)** Uvádí Společnost W. S. ve spolupráci s Divadlem Globe Praha, Klicperovým divadlem Hradec Králové a Městským divadlem Karlovy Vary - **ČR**
	DIVADLO DRAK	21.00	Miyako Kurotani **HALF MOON (PŮLMĚSÍC)** Guinneko Co. Tokyo - **Japonsko**
22. 6. čtvrtek	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	10.00	William Shakespeare **KUPEC BENÁTSKÝ (r. Arnošt Goldflam)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR**
	DIVADLO DRAK	10.00	Iva Peřinová **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA (r. Josef Krofta)** Theatre Mukamas Tampere - **Finsko**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	17.30 22.00	Dario D'Ambrosi **TUTTI NON CI SONO (Někdo tu chybí)** Teatro Patologico Roma - **Itálie**
	DIVADLO DRAK	17.30	Iva Peřinová **JÉMINKOTE, PSOHLAVCI (r. Tomáš Dvořák)** Divadlo ALFA Plzeň - **ČR**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	Nikolaj Vasiljevič Gogol **HRÁČI (r. Sergej Fedotov)** Divadlo Bez zábradlí Praha - **ČR**
23. 6. pátek	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	10.00	Milan Uhde - Miloš Štědroň **BALADA PRO BANDITU (r. Karel Brožek)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR**
	DIVADLO DRAK	10.00 17.30	Iva Peřinová **ZVÍŘECÍ DIVADLO (r. Tomáš Dvořák)** Naivní divadlo Liberec - **ČR**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	17.30 21.00	Michal Lázňovský - Frederika Smetanová **ORFEUS (SEN) na konci světa** Divadlo Na voru Praha - **ČR**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	Friedrich Dürrenmatt **KRÁL JAN (r. Zbyněk Srba)** Národní divadlo Brno - **ČR**
	SCÉNA V PODKR. Klicperovo divadlo	20.00	**POVÍDÁNÍ V PODKROVÍ - Lenka Jaklová představuje Jana Dvořáka,** divadelníka - loutkáře, dlouholetého dramaturga a ředitele Divadla Drak
	DIVADLO DRAK	22.00	S. T. Gyros **CHILLIASTRA (r. René Levínský)** Nejhodnější medvídci Hradec Králové - **ČR**
24. 6. sobota	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	10.00	Josef Čapek **O PEJSKOVI A KOČIČCE (r. Zoja Mikotová)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR** **(Představení pro děti z dětských domovů věnuje ČESKÝ TELECOM)**
	DIVADLO DRAK	10.00	Jiří Vyšohlíd **ČERNOŠSKÁ POHÁDKA (r. Jiří Vyšohlíd)** Divadlo Drak Hradec Králové - **ČR**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	11.00 17.00	Sari Lievonen - Ruusamari Jeppo **VERS LA FLAMME & OTHER STORIES** Duo Gaga Helsinky - **Finsko**
	DIVADLO DRAK	16.00	René Levínský **BAJAJA (r. Jakub Krofta)** Divadlo Drak Hradec Králové - **ČR**
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Fjodor Michajlovič Dostojevskij **ZLOČIN A TREST (r. Lída Engelová)** Divadlo F. X. Šaldy Liberec - **ČR**
	LETNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	22.00	**BALDANDERS (r. Pavel Šťourač)** Divadlo CONTINUO Malovice - **ČR**
25. 6. neděle	DIVADLO DRAK	10.00	Kolektiv Divadla Drak **JÉ! KDO TO JE? (r. Jakub Krofta)** Divadlo Drak Hradec Králové - **ČR**
	DIVADLO DRAK	15.00	Hans Christian Andersen **MALÁ MOŘSKÁ VÍLA (r. Josef Krofta)** Divadlo Drak Hradec Králové -**ČR**
	SCÉNA V PODKR. Klicperovo divadlo	17.00	**CAFÉ LITTÉRAIRE (Literární kavárna)** Compagnie José Manuel Cano Lopez Tours-La Riche - **Francie**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	18.30 19.30 20.30	Ézechiel García-Romeu a Francois Tomsu **ABERRATIONS DU DOCUMENTALISTE (Dokumentaristovy přeludy)** Théatre Granit, Scéne nationale de Belfort Belfort - **Francie**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	Fjodor Michajlovič Dostojevskij **BRATŘI KARAMAZOVI (r. Viktor Terelia)** Teatr im. Cypriana Norwida Jelení Hora - **Polsko**
	LETNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	22.00	**BALDANDERS (r. Pavel Šťourač)** Divadlo CONTINUO Malovice - **ČR**

26. 6. pondělí	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	10.00	Václav Havel **POKOUŠENÍ (r. Andrej Krob)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR**
	DIVADLO DRAK	10.00 13.00	Pavel Kohout **AUGUST, AUGUST ... (r. Karl Huck)** Karina Nielsen - **Dánsko**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	10.30 11.30 14.30	Ézechiel García-Romeu a Francois Tomsu **ABERRATIONS DU DOCUMENTALISTE (Dokumentaristovy přeludy)** Théatre Granit, Scéne nationale de Belfort Belfort - **Francie**
	SCÉNA V PODKR. Klicperovo divadlo	16.30	Václav Havel **ZPĚVY ŠÍLENCE (Krátká pouť prostory a časy poezie V. H.) (r. Radovan Lipus)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR**
	DIVADLO DRAK	18.00	Irina E. Andreeva **KDO SE SEM DÍVÁ** TEATR NOVOGO FRONTA Praha - **ČR**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	Carlo Goldoni **LETNÍ BYT (r. Ladislav Smoček)** Činoherní klub Praha - **ČR**
	LETNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	21.00	**CHANTS DE MA TERRE CANTOS DE MI TIERRA (Písně mojí země)** Compagnie José Manuel Cano Lopez Tours-La Riche - **Francie**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	22.00	Václav Havel **ZAHRADNÍ SLAVNOST (r. Peter Scherhaufer)** Divadlo Husa na provázku Brno - **ČR**
27. 6. úterý	DIVADLO DRAK	10.00	Alex Byrne - Kateřina Mocová a kolektiv **MŮJ ŽIVOT SE PSY (r. Alex Byrne)** Dejvické divadlo Praha - **ČR**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	16.00	Agnieszka Osiecká **VLCI (r. André Hübner-Ochodlo)** Divadlo Petra Bezruče Ostrava - **ČR**
	DIVADLO DRAK	17.00	David Drábek **KOSTLIVEC V SILONKÁCH (r. David Drábek)** Studio Hořící žirafy Olomouc - **ČR**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	Comtesse de Ségur **LES MALHEURS DE SOPHIE (Sophiiny maléry) (r. J. M. C. Lopez)** Compagnie José Manuel Cano Lopez Tours-La Riche - **Francie** (Při představení bude instalováno titulkovací zařízení s českým překladem)
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	21.00	**POVÍDÁNÍ A ZPÍVÁNÍ S IVOU BITTOVOU** **Lenka Jaklová představuje proslulou zpěvačku a muzikantku.** **Spoluúčinkuje hudební skladatel Miloš Štědroň.**
	SCÉNA AMÁTKA Divadlo Drak	22.00	William Shakespeare - Alexandre Abela **MAKIBEFO (MACBETH)** **Théatre - cinema (r. Alexandre Abela)** Blue Eye Films Londýn - **Velká Británie**
28. 6. středa	DIVADLO DRAK	10.00 22.00	Ruská lidová pohádka **PETRUŠKA (r. Zdeněk Říha)** Svanen da.-tjek.dukketeater Odense - **Dánsko**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	11.00 18.00	Václav Havel **AUDIENCE (r. Francoise Longeard)** Théatre 80 Amiens - **Francie**
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Fjodor Michailovič Dostojevskij **DEDINA STEPANČIKOVO... (r. Matúš Ol'ha)** Divadlo Alexandra Duchnoviča Prešov - **Slovensko**
	SCÉNA AMÁTKA Divadlo Drak	22.00	William Shakespeare - Alexandre Abela **MAKIBEFO (MACBETH)** **Théatre - cinema (r. Alexandre Abela)** Blue Eye Films Londýn - **Velká Británie**
29. 6. čtvrtek	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	10.00	Anton Pavlovič Čechov **NÁMLUVY, SVATBA A PAK VÝROČÍ (r. Michal Dočekal)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR**
	DIVADLO DRAK Na plácku venku	10.00	Katarína Aulitisová **PASKUDÁRIUM (r. Katarína Aulitisová)** Divadlo PIKI Pezinok - **Slovensko**
	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	17.00 22.00	Ernest Bryll - Katarzyna Gärtnerová **NA SKLE MAĽOVANÉ (r. Milan Antol)** Divadlo Jonáša Záborského Prešov - **Slovensko**
	SCÉNA V PODKR. Klicperovo divadlo	18.00	**POVÍDÁNÍ V PODKROVÍ** **Lenka Jaklová představuje dramatika Františka Pavlíčka**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	William Shakespeare **HAMLET (r. Vladimír Morávek)** Klicperovo divadlo Hradec Králové - **ČR**
30. 6. pátek	STUDIO BESEDA Klicperovo divadlo	10.00 17.00	Tennessee Williams **DOM NA ZBÚRANIE** **(r. Valentin Kozmenko - Delinde)** Scéna Jorik Košice - **Slovensko**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	19.00	Milan Lasica - Július Satinský **JUBILEUM (r. Martin Porubjak)** Štúdio L&S Bratislava - **Slovensko**
	HLAVNÍ SCÉNA Klicperovo divadlo	21.00	**SLAVNOSTNÍ ZÁVĚR VI. MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU „DIVADLO EVROPSKÝCH REGIONŮ“ V HRADCI KRÁLOVÉ 2000**

Adresa a spojení na uměleckého vedoucího (režiséra) **souboru:**

Jméno a příjmení:	
Adresa bydliště: **PSČ:**	
Kontakty do bytu:	**Kontakty na pracoviště:**
telefon (předvolba / číslo):	**telefon** (předvolba / číslo):
Fax (předvolba / číslo):	**Fax** (předvolba / číslo):
e-mail:	**e-mail:**

□ □ □

P R O H L Á Š E N Í
Tímto dávám(e) souhlas IPOS-ARTAMA Praha ke zveřejnění výše uvedených dat v Adresáři amatérských divadelních souborů. V ..... dne ..../..... ..... jméno a příjmení (hůlkovým písmem) rodné číslo podpis ..../..... ..... jméno a příjmení (hůlkovým písmem) rodné číslo podpis

Informační a poradenské středisko pro místní kulturu
ARTAMA
140 16 Praha 4, Křesomyslova 7
tel.: 612 156 84-7, fax: 612 156 88

Adresa a spojení na uměleckého vedoucího (režiséra) **souboru:**

Jméno a příjmení:	
Adresa bydliště: **PSČ:**	
Kontakty do bytu:	**Kontakty na pracoviště:**
telefon (předvolba / číslo):	**telefon** (předvolba / číslo):
Fax (předvolba / číslo):	**Fax** (předvolba / číslo):
e-mail:	**e-mail:**

□ □ □

P R O H L Á Š E N Í
Tímto dávám(e) souhlas IPOS-ARTAMA Praha ke zveřejnění výše uvedených dat v Adresáři amatérských divadelních souborů. V ..... dne ..../..... ..... jméno a příjmení (hůlkovým písmem) rodné číslo podpis ..../..... ..... jméno a příjmení (hůlkovým písmem) rodné číslo podpis

Informační a poradenské středisko pro místní kulturu
ARTAMA
140 16 Praha 4, Křesomyslova 7
tel.: 612 156 84-7, fax: 612 156 88